

**בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו**

תמ"ש 31661-07-16 פלונית נ' פלוני ואח'

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט יהורם שקד

התובעת:

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד יהודית מייזלס ועו"ד שמואל מורן, עו"ד נועה אלרואי-מזרחי

נגד

הנתבעים:

1. פלוני

ע"י ב"כ עו"ד רועי סידי ועו"ד ברק טל

2. [Alabama – חברה זרה]

ע"י ב"כ עו"ד אמיר אלטשולר ולנר

חקיקה שאוזכרה:

חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973: סע' 8(2), 15

תקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018: סע' 151(א), 151(ב), 151(ג)

מיני-רציו:

\* הוכח כי האיש פעל לצורך הסתרת הנכסים המשותפים בשווי של עשרות מיליוני דולרים באמצעות מבני מס מתוחכמים, נאמנויות ותאגידים זרים בשליטת האיש. האיש יעביר לאישה 37.5 מיליון דולר שהם מחצית השווי עפ"י אומדנא של 7 נאמנויות שהוכח שהם בשליטת האיש. בנוסף נקבע כי בית המגורים, הרשום ע"ש החברה הנתבעת ומוערך בכ-25 מיליון דולר הוא רכוש משותף שיש לחלקו. הנתבעים חוייבו, בשכ"ט ב"כ האישה בסך כולל של 2,500,000 ₪. ובנוסף, בעבור שכר עדים, כילוי זמן ואגרות סכום גלובאלי של 100,000 ₪ נוספים.

\* משפחה – יחסי ממון בין בני-זוג – הברחת נכסים

\* משפחה – יחסי ממון בין בני-זוג – יחסי שיתוף בנכסים

\* משפחה – יחסי ממון בין בני-זוג – הדין החל

\* משפחה – יחסי ממון בין בני-זוג – נכסי קריירה

\* מקרקעין – בעלות – תוקף הרישום

תביעה רכושית שהגישה אשה כנגד בן זוגה וכנגד חברה שלפי הטענה, בשליטתו. הצדדים נשאו בנוי יורק ב-1997 ומספר שנים לאחר מכן עלו לארץ. הצדדים חיו ברמת חיים גבוהה ביותר, לאור עסקיו המשגשגים

של האיש בתחום הפיננסים בארץ ובחו"ל. עיקר המחלוקת נוגע להיקף רכושם המשותף של הצדדים הנתון לחלוקה. במרכז הדיון טענת האשה כי האיש פעל לכך שכל ההון המשפחתי המוערך בסכומי עתק – לרבות בית מגורים רחב ידיים ביישוב יוקרתי המוערך ב-25 מיליון דולר – נמצא תחת מבני מס מתוחכמים, נאמנויות ותאגידים זרים, לצורך הסתרת נכסים משותפים מעיניה, בעוד האיש טוען כי המשפחה ירדה מנכסיה וכי כל רכושם המשותף של הצדדים נמצא דווקא בידי האשה וכי אין מאום בטענותיה לעניין הברחת נכסים על ידו.

ביהמ"ש לענייני משפחה קיבל את התביעה מהטעמים הבאים:

כבר בראשית הדברים ביהמ"ש מבהיר כי מדובר באחד המקרים המקוממים ביותר בהם פגש ביהמ"ש. המדובר במשפחה עשירה ביותר שהונה המשפחתי, אשר הוערך על ידי האשה בכ-100 מיליון דולר, מוחזק בידי האיש אשר מסרב לחלוק אותו ולו את חלקו עם האשה; ... חובה להזכיר כי האיש נחשב להיות מומחה בעל שם עולמי למקלטי מס ולנאמנויות שכל תכליתם להסתיר את בעליהם האמיתיים של ההון שיושב בהם; האיש רקח תוכנית ארוכת שנים להסתיר את ההון המשפחתי מעיני הרשויות ולאחר פרוץ הסכסוך, מעיני האשה ומענייני ביהמ"ש. ... כאשר הן הדין ובעיקר העיקרים – השכל הישר וניסיון החיים – מובילים למחזו אחד שאין בלתו. חלוקת מלוא ההון המשפחתי בין הצדדים, בלי טריקים ובלי שטיקים; ... מידת האמון שביהמ"ש נתן באיש היא אפסית אם לא אפס מוחלט. לא בכל יום ניצב בעל דין על דוכן העדים במשך שעות וימים ופשוט מספר סיפורים כטוב הדמיון עליו. עדותו היא עדות בדים של ממש, רצופה שקרים וניסיונות להסתיר האמת.

הדין החל: הדין באשר ליחסי הממון אשר יש להחילו הוא הדין אשר ביהמ"ש ימצא להעדיפו מבין כלל האפשרויות שנטענו בכתבי הטענות הראשיים, וכמובן בהתאם לזניחת טענות במהלך הדיון ובטח שבסיכומי הצדדים. במקרה דנא, בכתבי הטענות הראשיים – האשה, טענה כי יש להחיל את דין ישראל (חוק יחסי ממון); האיש, דין ניו יורק ובאשר לנאמנויות, יש להחיל את דיני הנאמנויות במקום הקמתן. בסיכומים – האשה, דין ישראל ולחילופין, דין ניו יורק; האיש – לא דין ניו יורק, אלא להחיל על הנאמנויות את דיני הנאמנויות במקום הקמתן. ביהמ"ש מוצא להחיל על יחסי הממון של הצדדים את דיני מדינת ישראל תוך התחשבות גם בדיני מדינת ניו יורק, ובבחינת למעלה מן הצורך (לקראת סוף פסה"ד), המובילים למסקנה אחת.

באשר לבית המגורים – נטל ההוכחה שהוטל על האשה ברמ"ש 68222-10-18 הוא להוכיח שלושה יסודות מצטברים: כי בית המגורים מומן ע"י הזוג מכסף משותף במהלך הנישואים, כי רישום בית המגורים ע"ש חברת אלבמה הוא פורמלי בלבד וכי אלבמה נמצאת בבעלות או בשליטת האיש. בראי החלטת בימ"ש זה, לעניין היפוך נטל הבאת הראיה, הנטל המוטל על האיש הוא לספק ראיות לסתור את ראיות האשה בשלושת היסודות האמורים. הנתבעים לא עמדו בנטל ואף לא ניסו לעמוד בו. בכל אופן, לנוכח הראיות המצטברות שכולן מובילות לאותה מסקנה, אף אם נטל הבאת הראיה היה נותר על כתפי האשה, היא עמדה בנטל זה והוכיחה מעבר לנדרש במשפט אזרחי כי בית המגורים הוא רכוש משותף של הצדדים.

היסוד הראשון: בית המגורים מומן על ידי הזוג מכסף משותף במהלך הנישואים – משההון המשפחתי הוחזק על ידי האיש והיה בשליטתו הבלעדית, האיש בלבד יכול היה להציג ראיות בקשר לאופן מימון רכישת בית המגורים. גם אלבמה יכולה בנקל להביא ראיות לכך שבית המגורים נרכש מכספה – ולא עשתה כן. אמנם, על האשה להוכיח כי בית המגורים נרכש מכספים משותפים ואולם אין משמעות הדבר כי עליה להראות זרימה של כספים משותפים מהקופה המשותפת למען רכישת הבית. נטל ההוכחה אין משמעותו כי על האשה להוכיח דבר מה באופן ישיר, אלא להוכיח קרות אירוע נטען. כאשר מלוא המידע נמצא בידי האיש ואלבמה והם נמנעו במפגיע ממסירתו, ברור כשמש כי ככל שהיה בידם להראות אחרת, כך היה נעשה וזה לא נעשה והמסקנה אחת ואין בלתה – האשה עמדה בנטל ההוכחה.

היסוד השני: האשה הוכיחה כי רישום בית המגורים ע"ש אלבמה הוא פורמלי בלבד, כאשר דה פקטו הוא פיקטיבי. נועד בראש ובראשונה, להכמין את הרכוש המשותף, הן במהלך החיים המשותפים אז עלה הצורך להכמין מפני נושים פוטנציאליים, והן לאחר מועד הקרע בין הצדדים, אז רצה האיש להכמין את בית המגורים מפני האשה. בהקשר זה צוין בין היתר, כי בנוסף להיות החזקת בית המגורים פועלה היחיד של

אלבמה, הוכח כי האיש ומשפחתו התגוררו בבית המגורים בעלות סמלית ביותר של 1 פאונד לשנה בלבד. (בעוד האיש הציג לביהמ"ש הסכם שכירות ע"ס 120,000 פאונד. קיומם של מספר הסכמי שכירות מראה כי האיש, בתחכום, ניהל את רכוש הצדדים באופן המאפשר לו להציג הסכמים שונים בפני רשויות שונות, לפי צרכיו).

היסוד השלישי: ביהמ"ש דוחה את טענת האיש לפיה בעלותו באלבמה היא בעלות כלכלית-מיסויית גרידא ומקבל את טענת האישה לפיה האיש הוא הבעלים האמיתי באלבמה. בהתאמה, הנכס היחיד בבעלותה של חברת אלבמה, הוא בית המגורים, ייכלל במצבת רכושם המשותף של בני הזוג ולכן דינו חלוקתו.

בהתאם ניתנה הוראה לשינוי הרישום וניתן צו לפירוק השיתוף (כאמור שווי הבית נאמד בכ-25 מליון דולר). יתר רכושם המשותף של הצדדים: האיש לא הציג ולו מסמך אחד המראה מהו שווי הרכוש שצברו הצדדים במהלך נישואיהם, אלא חזר וטען כי המשפחה ירדה מנכסיה במהלך השנים וכי ההון שנשאר, נמצא דווקא בידי האישה. מנגד, טענה האישה כי כל הרכוש (אשר לטענתה, ובהתבסס על מסמכים שהשיגה האישה במאמץ לא מבוטל, נאמד בכ-100 מיליון דולר (כולל הבית)) דווקא נשאר בשליטת האיש ובידיעתו בלבד. ביהמ"ש מדגיש כי הקושי האמיתי באיתור הרכוש המשותף נעוץ כולו בעובדה כי האיש הוא רב-אמן מבחינת יכולותיו ומומחיותו ביצירת תכנוני מס מורכבים, אשר כוללים תחבולות פיננסיות מתוחכמות המייצרות מקלטי מס וירטואוזיים באמצעותם ניתן להבריח רכוש ולהימנע מתשלום מס לרשויות המסים. האיש השתמש בשמו ובשם משפחתו בתצורות שונות ומגוונות על מנת להסתיר ולטשטש את זהותו ואת עקבותיו כאשר הוא מפזר את הונו על פני מבנים תאגידיים מורכבים ברחבי העולם.

האישה הצליחה להדגים, באמצעות צבר מסמכים בשילוב עם עדות האיש ועדים מטעמו, את שיטת פעולתו (כמפורט בפסה"ד) ואת שליטתו במערך הנאמנויות הסבוך שהקים ובסיוע רשת בעלי תפקידי אמון אשר למעשה שימשו כ-'זרועו הארוכה'; האישה הראתה כי האיש טווה רשת של שקרים שנועדו להונות אותה, בדומה לאופן בו הונה את רשויות המס וערכאות השיפוט ברחבי העולם, בנוגע למיקומו והיקפו של ההון המשפחתי שנצבר במשך למעלה משני עשורים; ביהמ"ש שוכנע כי רכוש הצדדים לא נרשם על שמם בחייהם המשותפים מטעמי התכנון הכלכלי שערך האיש, אשר לקח בחשבון גם מצב של פרידת הצדדים ונערך לכך בהוראות מפורטות לנאמנים על זהות הנהנים בנאמנויות שיצר, באופן אשר מדייר את האישה בעת גירושין.

נוכח הימנעותו השיטתית של האיש בהמצאת מידע ומסמכים הנמצאים בשליטתו הבלעדית, ניסיונות ההסתרה, הפרות חובת הגילוי, השפעה על עדה (הגב' ג'ניפר, הדירקטורית היחידה באלבמה) שלא למסור מידע, סירוב להעיד עדים בעלי מידע חיוני והנזק הראייתי הכבד שגרם לאישה במהלך ההליך, ביהמ"ש מוצא לקבל את מלוא גרסת האישה לפיה היקף הרכוש המשותף, לא כולל בית המגורים (שהוערך על ידי האישה בכ-25 מיליון דולר נכון לשנת 2016), עומד על סך של 75 מיליון דולר; ביהמ"ש סבור שעדיין רב הנסתר על הגלוי וכי הונו של האיש עולה בהרבה על הסכום שננקב על ידי האשה. יחד עם זאת, מאחר ואין לפסוק לטובת תובע מעבר למה שתבע, נקבע כי האישה זכאית לקבל מאת האיש סך השווה ל-37.5 מיליון דולר.

כאמור, נקבע כי הדיון יהיה בהתאם לדין מדינת ישראל ולא נמצא בדין כל איסור לחלוק בכספים הנמצאים בנאמנות כלשהי. מעבר לצורך, ומטעמים אקדמיים בלבד – ביהמ"ש מתייחס בסוף פסק-דינו לאמור בחוות הדעת שהגישו שני הצדדים באשר ליכולת או לאי-היכולת לראות בנכסים שבנאמנות בלתי-הדירה כנכסים ברי-חלוקה בראי הדין במדינת ניו-יורק ומוצא בדברים חיזוק למסקנתו דלעיל.

במסגרת טענותיה של האישה, טענה לכך שיש לבצע חלוקה לא-שוויונית של הרכוש המשותף בהתאם לסעיף 8.2 לחוק יחסי ממון (ולחלופין לפצותה על פערי כושר ההשתכרות בין הצדדים בדרך של תשלום אחד או תשלומים עתיים). עוד טענה האישה כי יש להותיר בבעלותה המלאה את הכספים המצויים בחשבון הבנק שלה בבנק Credit Suisse. בשים לב להילוכו הפגום של האיש, ביהמ"ש נעתר לדרישת האשה ומורה כי הכספים שבבעלותה בבנק הנ"ל יותרו לבעלותה וזאת כדי להוות משקל נגדי (אם כי מופחת) לכל אותם כספים שמוחזקים על ידי האיש ושלא באו לידי ביטוי בפסק דין זה.

בשים לב לתוצאת פסק דין זה ולעובדה כי, למעשה, התביעה התקבלה במלואה כאשר חלק מהסכום הפסוק נערך על דרך אומדנה, ביהמ"ש בוחר שלא לעשות שימוש בסעיף 8.2 לחוק יחסי ולא לפסוק תשלום נוסף לאישה בגין פערי כושר השתכרות.

תוצאת פסק דין זה, מזכה את האשה בסכום של כ 50 מיליון דולר, בהנחה ששווי הבית יקבע להיות כפי שהוערך על ידי האשה; הנתבעים חוייבו, ביחד ולחוד, לשלם לאשה שכ"ט ב"כ בסך כולל של 2,500,000 ש. ובנוסף, בעבור שכר עדים, כילוי זמן ואגרות סכום גלובאלי של 100,000 ש. נוספים.

## פסק דין

מה דינה של תביעה רכושית שהגישה אשה כנגד בן זוגה וכנגד חברה שלפי הטענה, בשליטתו, כאשר לטענת האשה כל ההון המשפחתי המוערך בסכומי עתק – לרבות בית מגורים רחב ידיים ביישוב יוקרתי המוערך בעשרות מיליוני דולרים – נמצא תחת מבני מס מתוחכמים, נאמנויות ותאגידים זרים? זו השאלה המרכזית שעל הפרק.

[הערה – השמות בפסק דין זה הם שמות בדויים לרבות שמות התאגידים והנאמנויות]

### א' – העובדות הצריכות לעניין:

1. התובעת והנתבע 1 (להלן: **האישה, האיש** וביחד: **הצדדים**) הכירו בשנות ה-90 של המאה הקודמת עת התגוררו בארצות הברית ועבדו יחדיו בבנק אמריקאי. לעת היכרותם, הייתה האישה אזרחית אמריקאית בלבד ואילו האיש החזיק באזרחות ישראלית, גרמנית ואמריקאית. הצדדים נישאו זל"ז ביום 00.00.1997 בטקס אזרחי במדינת ניו יורק, וביום 00.00.1997 נישאו גם בטקס דתי – יהודי. מיחסי הצדדים נולדו ארבעה ילדים, כיום כולם בגירים.

2. האישה בוגרת תואר ראשון מאוניברסיטת הרווארד, אך אינה מועסקת מזה כשני עשורים. האיש בעל תואר ראשון במתמטיקה יישומית ובכלכלה ותואר שני במנהל עסקים מאוניברסיטת הרווארד, ונחשב כעילוי פיננסי. במהלך חייהם המשותפים של הצדדים, האיש הועסק בפירמות היוקרתיות ביותר בעולם בתחום שוק ההון וההשקעות הגלובליות וכיהן בתפקידי מפתח בתחום הפיננסי, אשר בזכותם השתכר משכורות עתק.

3. כפי טענת האישה, בשנת 2000 מערכת יחסי הצדדים נקלעה למשבר שהביאה את אותה להגיש תביעה לגירושין בטענות להתמכרות האיש לסמים ממריצים, התדרדרות בהתנהגותו, לתוקפנות ואלימות כלפי האישה. הצדדים התגברו על המשבר והאישה

משכה את תביעתה לגירושין ובהמשך עברו הצדדים להתגורר בלונדון ובשנת 2003 עברה המשפחה באופן זמני לישראל.

4. בשנת 2005 הוגש נגד האיש ונאשמים נוספים כתב אישום בארצות הברית בעבירות של הונאה, העלמות מס והצגת מצגים מטעים לרשות המס האמריקנית ולמשרד האוצר האמריקני, במסגרת פרשיית הונאת מס בקנה מידה חסר תקדים, אשר במסגרתה הועלמו כ-2.5 מיליארד דולר של כספי מסים מרשות המס האמריקנית באמצעות מבנים תאגידיים מורכבים ששימשו כמקלטי מס. האיש הודה בעבירות המיוחסות לו במסגרת עסקת טיעון והושת עליו קנס בסך 10 מיליון דולר. בשנת 2008 הצדדים עברו להתגורר בישראל באופן קבוע, תוך שהאשה מוותרת על אזרחותה האמריקאית ועוברת גיור קונסרבטיבי.

5. עובר לסכסוך בין הצדדים, חיה המשפחה ברמת חיים יוקרתית המיוחסת לאלפיון העליון (לרבות מגורים מהודרים, רכבי יוקרה, מערך נרחב של נותני שירות ונופשים מפוארים), כל זאת לאור עסקיו המשגשגים של האיש בתחום הפיננסים בארץ ובחו"ל. כך, מאז שחזרה המשפחה לישראל ועד לפרוץ הסכסוך בין הצדדים התגוררה המשפחה בבית בישוב יוקרתי אשר שטחו הבנוי עומד על 1,600 מ"ר ובו מעלית, חימום תת רצפתי, שלושה מטבחים, חדר כושר, ספא עם סאונה רטובה ויבשה, בריכת שחייה, מגרש טניס ועוד (להלן: **בית המגורים**) (עוד לעניין רמת חיי הצדדים ר' ס' 2 להחלטת בית המשפט העליון בעניינים של הצדדים [בבע"מ](#) 1452/19, פורסם בנבו 25.2.2019).

6. בית המגורים נרשם בבעלותה של הנתבעת 2, Alabama, חברה זרה המאוגדת בא"י הבתולה הבריטיים ואשר הוקמה לטענת האיש על ידי קרן נאמנות שנוסדה באי גרנזי, בשם Alaska (להלן בהתאמה: **הנתבעת/אלבמה, אלסקה** - בהתאמה). האישה טוענת כי הבעלות בבית המגורים שייכת לצדדים, וכי הוא נבנה על מגרש שנקנה על ידי הצדדים בשנת 2004, אך נרשם בבעלות הנתבעת משיקולי האיש. לפיכך עתרה האישה במסגרת תביעה זו לצירוף אלבמה כנתבעת, ובקשתה התקבלה (ר' החלטה מיום 18.11.2018).

7. בשנת 2016 התגלע סכסוך ביחסי בני הזוג אשר הביא לפרידתם ולהגשת תביעות מצד האישה, ביניהן: תביעה למזונות ילדים ואישה, שבה ניתן פסק דין ביום 26.6.19 ונפסקו מזונות לאישה וילדי הצדדים על סך 60,000 ₪ (להלן: **פסק הדין למזונות**) וערעור לבית המשפט המחוזי שנדחה ביום 7.6.20 בעמ"ש (ת"א) 14787-09-19; תביעה ל"משמורת" בתמ"ש [31728-07-16](#) שבה ניתן פסק דין ל"משמורת" האישה על הילדים ביום

30.6.19; תביעה בענייני רכוש בתמ"ש 31661-07-16, היא התביעה שבכותרת, ותביעה להשבת מיטלטלין בתמ"ש 32151-07-16.

8. משנת 2016 ועד היום הוגשו תביעות והליכים רבים התנהלו בין הצדדים, כך שעד היום, מספר התיקים הקשורים בין הצדדים מונה 18 תיקים בבית משפט זה; Z תיקים בבית משפט המחוזי בתל אביב וכן תיקים נוספים שהוגשו בבקשות רשות ערעור לבית המשפט העליון. כן ייאמר כי רק בתיק שבכותרת ניתנו עד כה קרוב ל 500 החלטות (!) ובכללן החלטות מהותיות וכבדות משקל שנכח חשיבותם להליך זה, חלקן יובא להלן:

1. החלטה מיום 19.7.16 הדוחה בקשת האישה למתן צו מסוג אנטון פילר ולחיפוש במחשבו של האיש והעתקת חומרים הימנו;

2. החלטה מיום 30.4.17 בדבר הסרת חסיון עו"ד לקוח בין האיש לבין עורכי דינו;

3. החלטה מיום 20.9.18 הדוחה בקשה לביטול היתר המצאה מחוץ לתחום של כתב התביעה והבקשה לצירוף הנתבעת, לידי הנתבעת;

4. החלטה מיום 18.11.18 בדבר צירוף הנתבעת כצד להליך;

5. החלטה מיום 4.4.19 לסעדים זמניים בעניין בית המגורים;

6. החלטה מיום 31.3.20 בעניין דרישה להוצאת נספחים מתצהיר עדותה הראשית של התובעת, אשר לפי הטענה הושגו תוך פריצה לתיבת הדואר האלקטרונית של האיש;

7. החלטה מיום 13.6.223 המאשרת קבלת המסמכים הנ"ל לראיות האשה (ר' בהרחבה בהמשך).

9. בתביעה שבכותרת התנהלו בפניי לא פחות מ-20 דיונים, ופרוטוקול הדיון מונה מעל כ-1,500 עמודים. סיכומי טענות התובעת מחזיקים 110 עמודים; סיכומי טענות הנתבע מחזיקים 84 וסיכומי טענות הנתבעת מחזיקים 66 עמודים, כל זאת בליווי תיקי מוצגים נרחבים ולא כולל סיכומי תשובה.

10. עניינה של תביעה זו בחלוקת המשאבים בני ערך כלכלי לעת סיומה של מערכת היחסים הזוגית בין הצדדים. בנוסף לשאלת הבעלות בבית המגורים, עיקר המחלוקת נוגע להיקף רכושם המשותף של הצדדים הנתון לחלוקה. לטענת האישה, האיש פעל בהתאם לידע ולמומחיות שלו ביצירת מבני נאמנויות מורכבים לצורך הסתרת נכסים משותפים מעיניה, בעוד האיש טוען כי כל רכושם המשותף של הצדדים נמצא דווקא בידי האישה וכי אין מאום בטענותיה לעניין הברחת נכסים על ידו.

11. במסגרת התביעה שלפניי עתרה האیשה לסעד הצהרתי לפיו היא זכאית למחצית מכל הזכויות של האיש ושל אלבמה (בין אם זכויות כאמור רשומות ע"ש מי מהם או ע"ש גופים אחרים כגון נאמנויות) אשר נצברו במהלך נישואי הצדדים, לרבות מחצית הזכויות בבית המגורים. בנוסף, עתרה האישה לפירוק השיתוף בבית המגורים וכן לאיזון נכסי העתודה הכלכלית שלה ושל האיש בראי טענתה לפערי כושר השתכרות ביניהם, בין אם בדרך של תשלום חד פעמי, תשלומים עתיים או חלוקה לא שווה (לטובתה) של רכושם המוחשי של הצדדים.

12. כפי שהובא לעיל, ביום 3.1.2023 עתר האיש למחיקת סיכומי האישה ולחלופין להוצאת נספחים שצורפו להם מן התיק, מן הטעם שמסמכים אלו הושגו במרמה תוך שימוש באמצעים אסורים אשר מהווים הפרה של פרטיות האיש. ביום 13.6.2023 ניתנה החלטתי המורה על דחיית בקשת האיש וקבלת המסמכים מפאת משקלם המצטבר והחיוני להערכת המכלול הרכושי. כך, נרשם, בסעיף 21 להחלטה:

"האיש ידע היטב, ומזה שנים, כי בידי האשה מסמכים כאלה ואחרים. לאיש היה את כל הזמן שבעולם להתייחס למצבת נכסיו ולפעילותו הכלכלית, אגב צירוף מסמכים והוכחת טענותיו כמו גם את תום ליבו. האיש, מטעמיו, בחר בקו ניהול המשפט שלו בדרך אחרת, וזוהי זכותו המלאה, וכעת עליו לשאת בתוצאותיו, כאשר אחת מהן היא קבלת בקשתה זו של האשה" (ר' גם יתר נימוקיי בהרחבה בהחלטה האמורה; פורסם בנבו, 13.6.2023).

האיש לא השלים עם החלטתי והגיש בר"ע אשר נדחתה (ר' רמ"ש 34913-07-23, פורסם בנבו, 19.9.2023). עם דחיית הבר"ע הפכו המסמכים הנדונים לחלק מן מסכת הראיות לכל דבר ועניין. לאחר דחיית הבר"ע הוגשו סיכומי האיש וכן סיכומי תשובה מטעם האישה.

13. משהצדדים נשמעו בפניי באריכות וכן נוכח התמשכות ההליכים המרובים בפניי ובפני בית המשפט המחוזי וכן בית המשפט העליון, ניתן לומר כי מדובר בסאגה רכושית מן המורכבות. לאחר שכל ניסיונותי להביא הצדדים לכדי הבנות שתייתרנה מתן פסק הדין לא עלו יפה, ולאחר שניסיון להפנות הצדדים לפישור בבית משפט זה אף הוא כשל - בשלה העת ליתן פסק דין זה.

**ב'- טענות הצדדים:**

14. להלן תמצית טענות התובעת:

1. האיש הוא עילוי בתחום הפיננסים והוא מתמחה בבניית נגזרות מתמטיות, הקמת וניהול קרנות גידור וייעוץ כלכלי לתכנוני מס מורכבים. יכולותיו האישיות הביאו ליצירת הון בהיקף של למעלה מ-100,000,000 דולר אמריקאי.
2. הצלחתו העסקית המופלגת של האיש והאמון המוחלט שהאישה נתנה באיש הביאו לחלוקת תפקידים בין הצדדים כך שהאישה התמקדה בניהול הסביבה הביתית, גידול וטיפול ילדים הצדדים, דאגה לצרכי האיש כך שהאיש יוכל להתפנות באין מפריע לענייני הפרנסה ועיסוקיו הכספיים הרבים כמו גם היעדרויותיו המרובות מהבית לצורך ניהול עסקיו.
3. רמת החיים של המשפחה הייתה גבוהה ביותר וכללה מגורים מפוארים, עוזרי בית, מטפלות, שירותי גינון, רכבי יוקרה, חופשות באזורי התיירות המפוארים בעולם. האיש נהג להעניק לאישה מתנות יקרות כגון שעון רולקס, מכוניות יוקרה וכיוצב'.
4. לבני הזוג היה חשבון בנק משותף שבו הפקיד האיש סכומי כסף חודשיים שנועדו לממן חלק מהוצאות המשפחה בהתאם לחיובי כרטיס האשראי של האישה ובסכום מוערך של כ-70,000 ₪ לחודש. זאת, חרף כי סך הוצאות המשפחה החודשיות מוערך על ידי האישה בכ-200,000 ₪ לחודש לפי הפירוט בסעיף 56 לכתב התביעה.
5. האיש הוא שניהל באופן בלעדי וללא סייג את כספי המשפחה ורכושה ומבלי ששיתף את האישה בכל מידע ובקשר עם עסקיו. למעשה, במהלך החיים המשותפים, לאישה לא היה כל שידע מדויק על אודות היקף נכסי הצדדים, מהותם או האופן בו הם מוחזקים. כל זאת אף ביתר שאת שעה שהקמת מבני נאמנויות הוא עיקר עיסוקו ומומחיותו של האיש.
6. הצדדים רכשו את המגרש עליו נבנה בית המגורים בשנת 2004 ומכספיהם. מאחר והאיש עמד בפני ההליכים המשפטיים בארצות הברית ועל מנת להגן על הרכוש מפני רשויות המס האמריקאיות, העדיף האיש כי הבית יוחזק באמצעות נאמנות – הנתבעת, ויירשם באופן פורמלי בלבד בבעלות הנתבעת. בהתאם לזאת נערך הסכם שכירות בין בני הזוג לבין החברה בדמי שכירות חודשיים של 1 דולר אמריקאי לשנה.
7. לעת המשבר שפרץ ביחסי הצדדים, ביקשה האישה להתחקות אחר המידע בעניין רכוש הצדדים, אולם כל המידע הוחזק אצל האיש בחדר נעול וסגור שנאסר על האישה להיכנס אליו, כשבין היתר פתיחתו מחייבת טביעת אצבע של האיש בלבד. ועיקוף מצלמת אבטחה בכניסה אליו. האיש חי בצללים תחת מעטה סודיות כבד.



עסקיו, המפוזרים בעולם כולו, מנוהלים מחדר מאובטח ביותר, אשר מצולם על ידי מצלמות אבטחה.

8. ממה שהתחוויר לאישה לאחר פרוץ המשבר הנוכחי בין הצדדים, לצדדים אין כל

נכס או רכוש הרשום על שם מי מהם, אלא על דרך הסתרת הבעלות האמתית של נכסי בני הזוג ברישומם על שם חברות ו/או נאמנויות ו/או גופים אחרים בארץ ובחו"ל שמצויים בשליטתו הבלעדית של האיש, כשהצדדים הם הנהנים של כל אותם נכסים. עובדה זו מעמידה את האישה בפני דרך ללא מוצא שעלולה להמיט עליה אסון כלכלי בהותרתה בלא כלום לעת סיום החיים המשותפים עם האיש.

9. החיים של האישה עם האיש היו בבחינת מגורים ב'כלוב של זהב', שכן לאישה תלות מוחלטת באיש ברמה הכלכלית וכן מאחר והאישה מתקשה בשפה העברית, אין היא מועסקת כשני עשורים ואין לה כל בן משפחה בישראל שיכול היה לתמוך בה.

10. לאישה מידע חלקי ביותר על הנכסים של הצדדים מתוך מידע חלקי ביותר שהגיע אליה באקראי במרוצת החיים המשותפים ובתקופות הטובות יותר ביחסי הצדדים. מידע זה אינו אלא קצה הקרחון ברכוש הצדדים שמנוהל על ידי האיש, שמומחיותו בהסתרת נכסים.

11. הצלחתו הכלכלית ועסקית של האיש התאפשרה הודות לתמיכתה המלאה של האישה, אשר עצרה את התפתחותה המקצועית ונטלה על עצמה את מלוא עול הגידול והטיפול בבית ובילדים. כפועל יוצא מהאופן שבו חיו הצדדים נוצר פער עצום בין הצדדים ובעוד שלאישה אין כושר השתכרות, לאיש יש כושר השתכרות עצום שרק גדל במהלך הנישואים. לפיכך יש לפסוק לאישה תשלום עיתי או חד פעמי לאור אותם פערים תהומיים בין הצדדים. לחלופין יש לחלק הנכסים באופן לא שווה ועל מנת ליצור שוויון מהותי בין הצדדים ובהתאם להוראות [סעיף 8\(2\) לחוק יחסי ממון](#).

15. לאור כל האמור לעיל עתרה התובעת לסעדים העיקריים הבאים: זכאות למחצית מכל זכות של האיש ו/או החברה; זכאות למחצית הזכויות בבית המגורים; שותפות בכלל הזכויות שנצברו במהלך הנישואין; לפרק את השיתוף בבית המגורים; לפצותה באמצעות תשלום חד פעמי או תשלומים עיתיים ולחלופין לקבוע חלוקה לא שווה בנכסים המוחשיים על מנת לפצות את האישה בגין איזון נכסי העתודה הכלכלית ופערי כושר ההשתכרות בין הצדדים.

## 16. להלן תמצית טענות הנתבע:

1. התביעה הוגשה בצירוף סעדים שמקורם ב**חוק יחסי ממון בין בני זוג**, בעוד שהצדדים נישאו זל"ז במדינת ניו יורק שבארצות הברית. מאחר ומקום מושבם של הצדדים במועד נישואיהם היה בניו יורק, הדין החל בנסיבות העניין הוא הדין של מדינת ניו יורק. משהתובעת לא פירטה ולא טענה בעניין זה, חרף הנטל המונח לפתחה, הרי שכתב התביעה אינו מגלה עילת תביעה.
2. התביעה הוגשה בחוסר תום לב שכן מרבית הרכוש של הצדדים רשום לבעלות האישה ומוערך על ידי האיש בסכום של כמה מיליוני דולרים (ר' ס' 25 להגנה).
3. הרכוש שרשום על שם האישה הוא הרכוש היחיד שהצדדים הצליחו "להציל" לאחר תשלום קנס בסך של 10 מיליון דולר שהושת על האיש בהליך הפלילי, בשנת 2007. בנוסף שילמו הצדדים סכום של 15 מיליון דולר עבור הוצאות משפטיות בהליכים שהתנהלו כנגד האיש בארצות הברית.
4. מימון הוצאות המשפחה בחיים המשותפים היה מכספים שבחשבונות האישה בארצות הברית ובשווייץ שמלבדם אין ולא כלום. לאחר פרוץ המשבר בין הצדדים ועזיבת האישה את הבית האיש נאלץ ליטול הלוואות מחברים כדי לממן מחייתו.
5. לאיש אין כושר השתכרות ואין יכולת לעבוד; אין גוף או מוסד פיננסי שיסכים להעסיק את האיש כיועץ פיננסי בהינתן הרשתות ולכן כיום האיש משתכר בעיקר ממתן שירותי ייעוץ עבור סכומים לא מהותיים. כושר ההשתכרות של האיש רחוק לאין שיעור ממה שהאישה מנסה לייחס לו.
6. לאישה יכולת השתכרות גבוהה, שכן לעת היכרות הצדדים האישה עבדה באחת המחלקות היוקרתיות באחד מבנקי ההשקעות הגדולים בעולם. התובעת שימשה גם כסגנית נשיא בבנק מריל לינץ' בארצות הברית והשתכרותה עמדה על מעל 500,000 דולר ארה"ב בשנה.
7. אין בידי האיש מלוא המסמכים שהיו בבית הצדדים שכן אלו הועלמו על ידי האישה בעת עזיבתה את הבית באישון לילה – יומיים טרם הגשת התביעה. מה גם שחלק אחר מהמסמכים לא מצוי בידי האיש שכן הם נוגעים לרכוש של הצדדים שמנוהל על ידי האישה ונשלט על ידה בלבד.
8. הטענה כי האישה נאלצה לעזוב את בית המגורים באישון לילה מופרכת שכן כבר בשנת 2008 האישה גמרה אומר להתגרש מהאיש וכל אחד מהצדדים כבר פנה לעורך דין מטעמו; כבר בחודש יוני 2016 חתמה האישה על הסכם שכירות בדירה אליה עברה; מכרה תכשיטים ורכבים שתמורתם התקבלה לידיה בלבד; כך שכל

- מהלך הגשת התביעה וכן הגשת הבקשות לסעדים זמניים כגון צו אנטון פילר, אינו אלא פרי תכנונה של האישה.
9. בית המגורים שייך לנתבעת בלבד ולבני הזוג אין שום זכויות קנייניות ו/או אחרות במישרין או בעקיפין בקשר עם הבית. בני הזוג אינם בעלי המניות, במישרין או בעקיפין בחברה ולאף אחד מהם אין כל מעמד בתאגיד הזר. הנתבעת אמנם הוקמה על ידי הנתבע אך מדובר בנאמנות בלתי הדירה ובלתי ניתנת לתיקון או שינוי בידי יוצר הנאמנות. מרגע שנחתם כתב הנאמנות, הנתבע כיצר הנאמנות, התפרק למעשה מבעלותו בנכסים שהועברו לנאמנות ואין לו כל שליטה על הנאמנים.
10. בית המגורים נבנה מכספים של נאמנות אלסקה ולא מתוך כספים השייכים לצדדים או למי מהם.
11. הדין החל בקשר עם הנתבעת הוא הדין בגרנזי וסמכות השיפוט בכל הקשור לנכסי הנאמנות מסורה לבית המשפט המוסמך בגרנזי.
12. יש לחייב התובעת לשאת במחצית החובות וההלוואות שצברו הצדדים במהלך נישואיהם, ולא רק להורות על שיתוף בזכויות.
13. לאיש אין כל מניות ו/או אחזקות בחברות שצוינו בכתב התביעה למעט מלוא הון המניות חברת CC שירותי ייעוץ ומניות מיעוט בחברת DD שאין מניבות לו כל הכנסה או רווח.
14. ניהול הכספים המשותפים נעשה במשותף על ידי בני הזוג או על ידי התובעת בעצמה ללא שיתוף הנתבע. מלוא המידע בעניין הזכויות המשותפות היה מצוי בידי התובעת. התובעת אף נכנסה לחדר העבודה של הנתבע ורוקנה אותו למעשה מתכולתו, תוך שהיא גונבת מסמכים רבים של הנתבע וכן פריטים נוספים.
15. לנתבע אין מה להסתיר והוא מסכים למתן צו לגילוי מידע ובלבד שהצו יהיה הדדי (ס' 183 לכתב ההגנה).
17. לאור טענותיו, עתר האיש לבית המשפט להורות כדלהלן: לדחות עתירות התובעת ולפסוק בענייניהם הרכשיים של הצדדים בהתאם לטענותיו. לרבות בעניין החלת הדין הזר שהוא הדין החל במקום מושבם של הצדדים בשעת נישואיהם וכן הדינים הזרים לפי כתבי הנאמנויות השונות.
18. כאמור לעיל, בהחלטה מיום 18.11.18 צורפה הנתבעת כצד להליך וביום 4.2.2019 הוגש כתב ההגנה מטעם הנתבעת. להלן תמצית טענות הנתבעת:

1. הנתבעת חברה זרה, המאוגדת בא"י הבתולה הבריטיים. מקום מושבה ומקום מושב בעלי מניותיה ובעלי התפקידים בה אינו בישראל. החברה הוקמה על ידי נאמנות זרה בלתי הדירה בשם טראסט אלסקה בשנת 2002.
2. מיום הקמת החברה היא מנוהלת על ידי נאמנים אשר כפופים להוראות והנחיות אלסקה ששולטת בנתבעת ב- 100%. אלסקה הוקמה על ידי הנתבע, האיש, אולם האשה ידעה על כך וכן הסכימה להעברת כספים מנאמנויות שונות לנאמנות אלסקה מתוך הבנתה כי הכספים שהועברו לנאמנות אלסקה שייכים לנתבע בלבד.
3. מהות החברה היא הקמה, פירוק וניהול חברות ונאמנויות בתחומי שיפוט שונים. הקרקע עליה נבנה בית המגורים נרכשה על ידי הנתבעת, עלויות בניית הבית מומנו על ידי הנתבעת ולכן הנכס רכוש על שם הנתבעת בלבד.
4. יש לדחות מכל וכל טענות התובעת בעניין בעלות מי מבני הזוג בבית המגורים מתוקף השתק שיפוטי, שכן גם בהליך שהתנהל בבית משפט השלום טענה התובעת כי היא איננה הבעלים של בית המגורים (ר' ס' 129 לכתב ההגנה).
5. לבני הזוג אין כל שליטה או זכות נוכחית בנתבעת אשר כל כולה נשלטת על ידי נאמנות אלסקה.
6. התובעת הודתה וחתמה כי היא מכירה בנאמנות אלסקה ומכירה בכך שהכספים שהועברו לנאמנות הם כספים של האיש בלבד, אשר הועברו על ידו מנאמנות אחרת (EEE TRUST).
7. כל המסמכים עליהם חתומה התובעת, לעניין היעדר זכויות בנאמנות אלסקה ו/או בכל חברה הנשלטת על ידי אלסקה נחתמו על ידי התובעת מתוך הבנתה או מתוך ידיעתה את הדין כמו גם המשמעויות של כל מסמך ומסמך.
8. בית המשפט הישראלי הוא פורום לא נאות לדון בתביעה בעניין בית המגורים שבבעלות החברה, שעה שהדין החל בעניין הוא הדין בגרנזי. זאת גם לאור תניית שיפוט ייחודית ומפורשת המגדירה באופן חד משמעי את ערכאות השיפוט להן תהא הסמכות לדון בענייני טראסט אלסקה ונכסיה, שהתובעת חתומה על מסמך זה.
9. התביעה הוגשה בהיעדר עילה ו/או היעדר יריבות בין התובעת לבין החברה הנשלטת על ידי נאמנות אלסקה ועל פי דיני גרנזי בלבד.
10. מאחר ולא הוכח כל שיתוף בין התובעת לבין מאן דהוא בנכס הרי שאין להורות על הסעדים המבוקשים בכתב התביעה ביחס לנכס, כגון לפירוק השיתוף במקרקעין.

**ג' - דיון:****ג.1. - פתח דבר:**

19. המקרה שבפניי הוא אחר המקרים המקוממים ביותר בהם פגשתי בכל שנתיי על כס השיפוט. המדובר במשפחה עשירה ביותר שהונה המשפחתי, אשר הוערך על ידי האישה בכ-100 מיליון דולר, מוחזק בידי האיש אשר מסרב לחלוק אותו ולו את חלקו עם האישה. במסגרת עשרות שעות הדיון שהיו לי עם הצדדים, התרשמתי כי האיש שם לעצמו למטרה עליונה שאין עליונה ממנה, לא לשלם לאשה ולו שקל בודד מתוך ההון העצום שצברו. אין המדובר במקרה בו אדם מחזיק 100 ומוכן לצרכי פשרה לוותר על 40 או אפילו על 35, אלא להתרשמותי הבלתי אמצעית והסדורה מהאיש, האיש סבור ומאמין כי באמצעות הגנתו ובאמצעות סוללת עורכי הדין ששכר, השורה התחתונה תהא כי לאשה לא מגיע דבר.

20. לאורכו, לרוחבו ולעומקו של ההליך שבפניי, שב האיש כמנטרה שחוקה על הטענה כי ההון המשפחתי נמצא דווקא בידיה של האישה. ביני לביני, אין בי ספק ולו הקלוש שבהם כי האיש יודע היטב שאף בית משפט לא ישעה לטענתו זו וחרף זאת, הוא דבק בה וחזר עליה בחוסר תום לב מובהק.

21. תהיינה הנסיבות שתהיינה לפירוד שהתרגש על הצדדים, דבר לא יכול להצדיק התנהלות חסרת תום לב כהתנהלותו של האיש בהליך שבפניי. הניסיון מלמד כי גם סכסוכים הנפתחים בעצימות גבוהה, נרגעים במעט והזמן עושה את שלו. במקרה זה, הזמן לא עשה דבר מלבד להותיר את ההון המשפחתי בידי של האיש תוך הדרת האישה ממנו ומחלקה בו.

22. כפי שאראה להלן, מומחיותו של האיש היא ליטול כסף ולהניחו במקלטי מס ובנאמנויות כאלה ואחרות כך שבבוא היום לחשיפתו, יוכל האיש לגלגל עיניים ולומר כי הכסף אינו בידו. בעניין זה חובה להזכיר כי האיש נחשב להיות מומחה בעל שם עולמי למקלטי מס ולנאמנויות שכל תכליתם להסתיר את בעליהם האמיתית של ההון שיושב בהם.

23. האיש רקח תוכנית ארוכת שנים להסתיר את ההון המשפחתי מעיני הרשויות ולאחר פרוץ הסכסוך, מעיני האישה ומעני בית המשפט. שני הצדדים 'שפכו' עשרות, מאות

ואלפי עמודי מלל זה להוכיח את זה וזה להוכיח את זה, כאשר הן הדין ובעיקר העיקרים – השכל הישר וניסיון החיים – מובילים למחוז אחד שאין בלתו. חלוקת מלוא ההון המשפחתי בין הצדדים, בלי טריקים ובלי שטיקים.

24. בבסיס טענותיו של האיש הטענה כי הכספים אינם בשליטתו אם כי בידי נאמנים שעושים בכספים על דעת עצמם בעוד שלו, לאיש, אין כל נגיעה להתערב בשיקול דעתם. טענה זו מנוגדת לכל שכל ישר והמאמין בה יעשה זאת על אחריותו בלבד.

25. כלום יש להלום כי אדם תבוני שאינו סובל מבעיות קוגניטיביות חמורות יטמין את הונו במקום בו לא יכול לגשת? כלום יש לומר כי אדם יעביר כספים למבני נאמנות בהם לא תהיה לו שליטה אמיתית? כלום ניתן להעלות על הדעת כי אדם יהיה מוכן להחליף קיימות (כסף חי) ו-וודאות (שליטה בכסף) לטובת קיימות בספק ו-וודאות שאינה קיימת כלל?!

26. יכולתי להוסיף ולשאול עשרות שאלות דומות שהמכנה המשותף לכולן הוא שאם נשיב להן בחיוב, נוביל בהכרח למצב של חוסר סבירות קיצוני בהתנהלותו של האיש. להתרשמותי, האיש שבפני הוא אחד האנשים המבריקים ביותר בהם פגשתי מבין אלפי אלפים של בעלי דין שהופיעו בפני, מה שמעמיד בסימן קריאה בולט את כל אחת מהשאלות דלעיל.

27. כפי שעוד אראה להלן, האיש סירב בתוקף למסור פרטים וסירב לאפשר גישה למסמכים ו/או למידע על רכושו ובשארית הנשימה שנותרה, לא שכח לטעון כי מלוא הרכוש נמצא בידי האישה. לצערי, ועל הדברים להיאמר, מידת האמון שנתתי באיש במסגרת ההליך שבפני היא אפסית אם לא אפס מוחלט. לא בכל יום ניצב בעל דין על דוכן העדים במשך שעות וימים ופשוט מספר סיפורים כטוב הדמיון עליו.

28. במהלך חקירתו הנגדית של האיש, יכולתי להתרשם מאדם מתוחכם ביותר, מבריק ממש ובעל יכולות יוצאות דופן ואולם גם הנתבע על שלל כישרונותיו אלה, כשל מלהוכיח את טענותיו ועוד יותר כשל מלהתעמת עם העובדות שהוטחו בפניו. במהלך השנים בהן התיק התנהל בפניי, הייתה לי גישה בלתי-אמצעית להתרשמות מהאיש ומהאופן בו הוא מתמרן את תשובותיו תוך פיזור ערפל סמיך ולמרות זאת נתגלו מספר רב של סתירות מהותיות בעדותו אשר הביאוני לכלל מסקנה כי עדותו היא עדות בדים של ממש, רצופה שקרים וניסיונות להסתיר האמת.

29. בע"א 765/18 שמואל חיון נ' אלעד חיון (פורסם בנבו 1.5.2019) קבע בית המשפט העליון ששקרים של בעל דין שנוגעים לעניינים המצויים בליבת המחלוקת, הם לבדם צריכים לשמש בסיס לדחיית כתב טענות מלא של בעל הדין ללא צורך בניתוח ראיות נוספות וכדברי בית המשפט העליון: "...יש לאכוף בנחישות, ביד קשה ובאופן שירתיע בעלי דין מפני מתן עדות שקר ומעשים פסולים אחרים אשר מהווים שימוש לרעה בהליכי בית משפט. התרופה הנכונה נגד מסירת עדות שקר על ידי בעל דין – כאשר העדות מתעסקת בעניין מהותי להתדיינות ונמסרת ביודעין תוך כוונה להטות את תוצאת המשפט – היא מתן פסק דין לחובת השקרן..." (שם, פסקה 35).

30. אם זהו הדין החל בעדות שקר בעניין מהותי, לא קשה להבין היטב מהו הדין כאשר בעל הדין משקר ללא הרף בנושאים רבים ומהותיים להתדיינות ולמעשה משקר לכל אורכו, רוחבו ועומקו של ההליך.

31. בטרם ניגש למנה העיקרית וכמתאבן בלבד, אפנה לאירוע בודד שיש בו להמחיש את כל היתר. כך, כאשר נשאל האיש בחקירתו הנגדית האם הרוויח באופן אישי בשנת 2000 סך של 60 מיליון דולר כתוצאה משימוש במקלטי מס בארצות הברית (BLIPS), הכחיש זאת בתוקף:

**"ב"כ האישה: אני אומרת לך שבנוסף לסכומים האלה, בנוסף לסכומים האלה, אתה הרווחת מה- Blips בשנת 2000 בלבד, שים לב לשאלה, 60 מיליון דולר. נכון או לא נכון?"**

**האיש:** **לא נכון** (ר' פרוטוקול מיום 18.11.2020, עמ' 653 ש' 8-11, הדגשות לא במקור).

כאשר הוצגה בפני האיש חקירתו בבית המשפט בארצות הברית בה נשאל את אותה השאלה בדיוק (ר' תמליל החקירה בנספח 4 לסיכומי האישה), נחשף כי האיש שיקר בחקירתו בפני:

**Q:** Now you mentioned earlier that you yourself personally participated in a BLIPS transaction. What year was that, sir?

**A:** 2000.

Q: And can you remember if you remember, how much income you were sheltering with your own BLIPS transaction?

A: Around \$60 Million in income I was sheltering".

32. כאמור, זהו מתאבן בלבד שכפי שאראה להלן, מעיד על הארוחה כולה.

## ג.2 - הדין החל בנסיבות העניין:

33. בטרם אפנה לדיון בסוגיות הרכושיות הספציפיות, עלינו לדון במסגרת הדינית הנכונה עבור הצדדים שבפני אשר חלוקים בשאלת הדין החל עליהם. בעניין זה הרבו הצדדים במלל עד שכמאמר הביטוי 'מרוב עצים לא רואים את היער' לענייננו אנו, מרוב טענות לא רואים את העניין העומד לבירור. ובמה דברים אמורים?

34. ראשית, על פי הדין, רשימת הפלוגתות העומדת לדיון מעוצבת בכתבי הטענות שמגישים הצדדים. משכך, טענה שמעלה בעל דין שלא הועלתה מלכתחילה בכתבי טענותיו מהווה "שינוי חזית" או "הרחבת חזית", ויש לדחותה (ראו למשל: [ע"א 441/88 ירחי נ' גולדגרבר](#), פ"ד מג(4) 348, 378 (1989); [ע"א 6799/02 יולזרי נ' בנק המזרחי המאוחד בע"מ](#), פ"ד נח(2) 145 (2003); [ע"א 759/76 פז נ' נוימן](#), פ"ד לא(2) 169 (1977)).

35. מן הכלל אל הפרט;

36. בכתב התביעה טענה האישה כי הדין החל הוא הדין הישראלי כפי שמשתקף ב[חוק יחסי ממון בין בני זוג](#), תשל"ג – 1973 (להלן: [חוק יחסי ממון](#)) ותחת ההנחה שבבסיס חזקת שוויון הדינים והלכת נפיסי ("תביעה זו נוסחה תחת ההנחה העומדת בבסיס חזקת שוויון הדינים והלכת נפיסי ואולם התובעת שומרת את מלוא זכויותיה בעניין זה"; שם, בסעיף 115).

37. לכך השיב האיש בלא פחות מ-27 סעיפים בכתב הגנתו (סעיפים 61-87) כי יש להחיל את דין מקום מושבם של הצדדים בעת נישואיהם, קרי: דין מדינת ניו-יורק שבארה"ב. כך לדוגמא, נרשם בסעיף 67 לכתב הגנתו: "בנסיבות אלו, על פי הכלל המשפט הבינלאומי הפרטי הקבוע ב[חוק יחסי ממון](#), הדין החל על ענייניהם הרכושיים של הצדדים הנו הדין המהותי הפנימי של מדינת ניו יורק, שהוא דין מקום מושבם של הצדדים בשעת הנישואין. דין זה שונה מהדין הישראלי שחל עפ"י [חוק יחסי ממון](#) בין בנ"ז והנטל להוכחות תוכנו של אותו דין זר מוטל על כתפי התובעת. אלא שהתובעת לא העלתה



אפילו טענה לגבי תוכנו של הדין הזר, וממילא כתב התביעה שלה נעדר עילה, שכן כידוע, הדין הזר כמוהו כעובדה, ומשעה שהתובעת לא טענה כל טענה עובדתית לגבי תוכנו של הדין הזר, הרי שכתב התביעה שלה אינו מגלה עילה. בנסיבות אלו, דין התובענה להיות מסולקת על הסף, מחמת היעדר עילה".

38. להשלמת התמונה יוער כי האיש לא טען בכתב הגנתו להחלת כל דין זר אחר זולת דין ניו יורק.

39. במהלך בירור התביעה שבפני, הגישו שני הצדדים חוו"ד לדין מדינת ניו-יורק. חרף האמור לעיל זנח האיש את טענתו להחלת דין ניו יורק (ר' דברי ב"כ האיש לפרוטוקול הדיון מיום 18.11.2020, עמ' 721 ש' 19-20) ובעיקר ר' ס' 440-458 לסיכומיו). כך, לטענת האיש: "... יש לדחות על הסף גם את ניסיונה של התובעת לשנות חזית בסיכומיה, ולטעון לפתע בסיכומיה כי יש להחיל על ענייננו את הדין בני"י... היא ביקשה במפורש להחיל את הדין בישראל (קרי, [חוק יחסי ממון](#)). אכן, הנתבע סבר מלכתחילה כי בשים לב למקום מושב הזוג במועד הנישואין נכון להחיל על העניין את הדין בניו יורק, ואולם נוכח התנגדות התובעת טענה זו נזנחה למעשה תוך שאף אחד מהצדדים לא הגיש כנדרש חוות דעת מומחה בנוגע לדין האישי החל בניו יורק. התובע אף הצהיר מפורשות בדיון שנערך ביום 18.11.2020 ... כי הוא מוותר על טענה זו" (ר' ס' 440-442 לסיכומי האיש, הדגשה לא במקור).

40. מן העבר השני, האישה בסיכומיה המשיכה לטעון לתחולת הדין הישראלי על יחסי הממון בין הצדדים, אך טענה בנוסף כי אף אם נבחן את דין מדינת ניו-יורק, מקום מושבם של הצדדים בעת נישואיהם, יוכל בית המשפט "לשאוב או להיעזר בפסיקה רלוונטית אשר עדיין לא קיימת במדינת ישראל בדבר נקודת המפגש בין דיני הנאמנות לדיני הגירושין שעה שצד אחד מנסה למנוע מבן הזוג לשעבר את חלקו ברכוש המשפחתי תחת מסווה של דיני הנאמנות" (ר' ס' 272 לסיכומי האישה).

41. סיכום ביניים –

1. בכתבי הטענות הראשיים - האישה, דין ישראל; האיש, דין ניו יורק ובאשר לנאמנויות, יש להחיל את דיני הנאמנויות במקום הקמתן.
2. בסיכומים – האישה, דין ישראל ולחילופין, דין ניו יורק (ר' ס' 272 לסיכומי האישה); האיש – לא דין ניו יורק, אלא להחיל על הנאמנויות את דיני הנאמנויות במקום הקמתן.

42. לטענת האישה, רק לאחר שהאיש הבחין כי דין ניו יורק תומך בטענותיה, הוא בחר לעשות 'סיבוב פרסה' ולטעון לאי החלת דין ניו יורק, אלא דיני הנאמנויות, להבדיל מדיני המשפחה, במקום הקמתן. אין ספק, כי התנהלותו של האיש בכל הנוגע לקביעת הדין שיחול היא התנהלות השקועה עד צווארה בחוסר תום לב משווע. לצערי, כך הייתה התנהלותו הכללית של האיש בכל הרבדים שהיו כרוכים בבירור התובענה ועוד על כך בהמשך בהרחבה.

43. הלכה למעשה, הדין באשר **ליחסי הממון** אשר יש להחילו הוא הדין אשר בית המשפט ימצא להעדיפו מבין כלל האפשרויות שנטענו בכתבי הטענות הראשיים, וכמובן בהתאם לזניחת טענות במהלך הדיון ובטח שבסיכומי הצדדים. שתי האפשרויות היחידות שניתן להחיל על יחסי הממון שבין הצדדים בהתאם לכתבי הטענות הראשיים, הם דיני מדינת ישראל או דיני מדינת ניו יורק. מזכיר למי ששכח או מבקש להשכיח, כי הסכסוך שבפני איננו בין שני תאגידים או שני גופים עסקיים אשר התקשרו באיזה עניין בנכס שלא בישראל, אלא בפני בני זוג אשר הסכסוך שביניהם כל כולו ממוני בהתאם [לחוק יחסי ממון](#) וברירת הדין שבחוק.

44. אשר על כן, אינני רואה כל אפשרות ולו הקלושה ביותר להחיל על אותן נאמנויות כל דין זולת דיני יחסי הממון של מדינת ישראל או דיני יחסי הממון של מדינת ניו יורק. על מנת להמחיש את האבסורדיות העולה מטענות האיש כי יש לקבוע את זכויות הצדדים בנאמנויות בהתאם לדין מקום הקמתן, תובא הדוגמא הבאה:

טול מקרה כי בני זוג נישאים בישראל ולהם רכוש וממון. אחד הצדדים נוטל כספים ורוכש נכס במדינת פיקציה-לנד שעל פי חוקיה הפנימיים הנכס לעולם בבעלות הצד אשר רכש אותו וללא התחשבות בהיותם של הכספים משותפים ו/או ללא התחשבות בהיותו של הרוכש נשוי. כעת, האם ניתן להלום שבית משפט בישראל או בכל מדינה מתוקנת אחרת היה קובע כי משום שדיני מדינת פיקציה-לנד קובעים את בעלותו של הנכס על שם הרוכש, לא ניתן לכלול במסגרת איזון המשאבים בין בני הזוג בישראל את שוויו של הנכס? ניכר כי הנבון לא זקוק לתשובה.

45. אמור מעתה, לא ניתן בשום פנים ואופן להחיל את דיני מקום הקמת הנאמנויות על התביעה שבפני, הן משום שהצדדים לא נישאו שם ולא חלים עליהם דיני אותה מדינה (ר' והשווה: [סעיף 15 לחוק](#)); הן משום שהאיש טען להחלת דיני יחסי הממון של מדינת ניו יורק והן משום האבסורדיות שבהחלת דין נקודתי על נכס בודד ולא על כלל נכסי הצדדים (ר' הדוגמה לעיל).

46. מצאתי כי יש ממש בטענת האישה כי לאחר שהאיש הבין כי דיני מדינת ניו יורק אינם מטיבים עמו, הוא בחר לא רק לזנוח את טענתו להחלת הדין, אלא לטעון את ההיפך ממה שטען בכתב הגנתו ולטעון שאין להחיל את דין מדינת ניו יורק.
47. עיון נוסף בכתבי הטענות ובסיכומי האיש, ילמד כי בעוד שהאישה טענה לדין מדינת ישראל והאיש טען לדין מדינת ניו יורק וכעת חזר בו וטוען בתוקף כי אין להחיל את דיני מדינת ניו יורק, הרי שיש לחזור לכתב התביעה ולראות בטענת האישה להחלת דין מדינת ישראל כטענה שלא נסתרה. תחת נסיבות אלה ותחת התנהלותו המקוממת של האיש, מצאתי להחיל על יחסי הממון של הצדדים את דיני מדינת ישראל תוך התחשבות גם בדיני מדינת ניו יורק, ובבחינת למעלה מן הצורך (על כך בהרחבה בהמשך). יוער כי הדין איננו אוסר על צדדים לבחור איזה דין זר או מקומי יש להחיל על יחסי הממון שביניהם וברור שבית המשפט יברור את ברירת הדין בשים לב לטענות הצדדים. נזכיר שוב כי האיש הסתייג מהחלת דין מדינת ניו יורק, מה שמותיר אותנו עם החלת הדין הישראלי.

### ג.3 - הסוגיות הרכושיות:

48. בשל מורכבות ההליכים, הדיון בפסק דין זה מחולק לשתי שאלות הדורשות את הכרעתי. ראשית, אדון בשאלת היות בית המגורים חלק מרכושם המשותף של הצדדים אם לאו. לאחר מכן, אדון בהיקף רכושם המשותף הכולל של הצדדים, בהתייחס לנכסים נוספים שנטענו על ידם, ובאופן חלוקתו.
49. בפתח הדברים, כיוון שתביעת האישה עוסקת באיזון משאבים בהתאם לחוק, הסדר אשר, כידוע, מעניק לכל צד מחצית מן הרכוש אשר נצבר במהלך הנישואין, החלק הארי של ההליך המשפטי הוא בירור היקף ואומדן הזכויות והרכוש המשותף. על פניו, האישה היא התובעת ולכן נטל הוכחת היקף רכושם המשותף של הצדדים (לרבות הוכחה כי בית המגורים נמנה עליו) רובץ לפתחה על פי העיקרון המנחה כי המוציא מחברו – עליו הראיה. עם זאת, במקרה דנן **נטל הבאת הראיות התהפך** והסיבה נעוצה בשני אדנים.
50. אדן ראשון הוא התנהלותו הדיונית של האיש, אשר הייתה מן הבעייתיות והתאפיינה בהתחמקות ובהסתרה, וניסיון עיקש להתיש את בית המשפט ואת הצד שכנגד במתן תשובות לא רלוונטיות, מעורפלות ואשר אינן מתייחסות לשאלה עצמה. התנהלות זו גרמה לאישה לנזק ראייתי חמור ואף הביאה לסרבול משמעותי של ההליך.

51. טול לדוגמה, הופעה אחת מני רבות של התנהלותו הדיונית באחת מחקירותיו אשר נמשכו שעות ארוכות עקב האופן בו בחר להשיב על שאלות:

"ב"כ התובעת: עכשיו מאיפה שילמת 10 מיליון דולר? מאיפה שילמת אותם, מאיזה חשבון בנק ומתי?"

האיש: ה- 10 מיליון דולר שולמו קרוב לאיזור, עסקת הטיעון נעשתה ב- 2007, העדות שלי היתה ב- 2008, העניין של העדות, אז הייתי אומר בין 2007 ל- 2008 התשלום הזה נעשה. אם לא, אם לא, אם לא הייתי באותו מצב שלא הייתי, בעצם, בעצם אני לא זוכר בדיוק את התאריכים, זה באיזור ה- 7, בין 7 ל- 10.

ב"כ התובעת: מאיזה חשבון בנק? ועל שם מי?

האיש: אז היו הרבה חשבונות בנק. אז היה לנו חשבון בנק.

ב"כ התובעת: מאיפה שילמת את ה- 10 מיליון דולר?

האיש: בסיטי בנק, היו לנו חשבון בנק ב- Wells Fargo, היה חשבונות

בנק באנגליה, היה, היה מספר חשבונות בנק, כן.

ב"כ התובעת: אז תן לי את מספרי החשבון ואת חשבונות הבנק שמהם שילמת בין 2007

ל- 2010 וזה נראה, נראה לכולם.

...

בית המשפט: כן מר [האיש] נשאלת לגבי הקנס של ה- 10 מיליון דולר. היא שאלה אותך שאלה. ככל שאתה יודע, תשיב.

ב"כ התובעת: כן אז שאלתי קודם אם אתה יכול לפרט לנו בדיוק את מספרי החשבון והבנקים שמהם אתה סבור ששולמו 10 מיליון דולר במצטבר בין 2007 כמו שאמרת ל- 2010.

האיש: חשבון אחד אני זוכר בוודאות זה החשבון של Wells Fargo.

ב"כ התובעת: של?

האיש: Wells Fargo.

ב"כ התובעת: כן.

האיש: בבנק.

ב"כ התובעת: מה מספר החשבון?

האיש: אני לא זוכר.

ב"כ התובעת: אתה יכול להסתכל איפשהו?

האיש: לא, אני לא זוכר את מספר החשבון.

|                                                            |             |
|------------------------------------------------------------|-------------|
| יש לך עדיין חשבון בנק?                                     | ב"כ התובעת: |
| לא.                                                        | האיש:       |
| הבנתי, או.קיי.                                             | ב"כ התובעת: |
| אבל.                                                       | האיש:       |
| מה עוד, איזה עוד חשבון?                                    | ב"כ התובעת: |
| אני זוכר.                                                  | האיש:       |
| Wells Fargo באיזה סניף?                                    | ב"כ התובעת: |
| אני לא זוכר את הסניף.                                      | האיש:       |
| לא זוכר את הסניף?                                          | ב"כ התובעת: |
| לא.                                                        | האיש:       |
| באיזה עיר?                                                 | ב"כ התובעת: |
| או ניו יורק או קליפורניה.                                  | האיש:       |
| או ניו יורק או קליפורניה?                                  | ב"כ התובעת: |
| כן.                                                        | האיש:       |
| אתה לא זוכר את הרחוב או את הסניף, כלום?                    | ב"כ התובעת: |
| את הרחוב? לרוב אני לא הולך לבנק. לא, אני לא זוכר את הרחוב" | האיש:       |
| (ר' פרוטוקול 18.11.20, עמ' 633–640).                       |             |

52. תחת נסיבות אלה, התרשמתי היא כי אמינות עדותו של האיש היא מן הנמוכות שניתן להעלות על הדעת, ואוסף כי אני מתקשה לזכור מקרה נוסף בו התרשמתי כלפי עד כלשהו בעוצמות אלו.

53. האדן השני הוא הפרת חובת תום לב וחובת הגילוי המוגברת שחלות על האיש כלפי האישה, בהיותו השולט שליטה אבסולוטית על מקור הכספים, העברתם בין הנאמנויות השונות, ניהול הנאמנויות, בחירת המוטבים והחלוקות אותן מבצעות הנאמנויות - המשפחה עד מועד הקרע עצמו, ולאחריו ביתר שאת. לעניין ניהול הנאמנויות, יש לציין כי חרף ניסיון האיש להוכיח כי האישה הייתה מודעת ומידעת, מעורבת ובקיאיה, למעשה הוכח כי האישה מהווה חותמת גומי ותו לא על מסמכים שהאיש מציג לה וכן, ברצותו, מוטבת של הנאמנויות. מכאן כי לאחר מועד הקרע, ובהוראת האיש, האישה הייתה ממודרת לחלוטין הן מהמידע על הכספים והן כנהנית בנאמנויות אשר הייתה עד לאותו מועד.

54. כאמור, מומחיותו הפנומנלית של האיש שכל תכליתה לדאוג לכך שכאשר עניין יגיע להכרעה שיפוטית יוכל האיש ו/או תאגידים בשליטתו לטעון שהנכסים שייכים למאן דהוא, מדובר באדם שזהו לחם חוקו, מקצועו ואמנותו. לכן, אני סבור כי בית המשפט יהיה תמים ביותר אם יבחן את פעולותיו של האיש משל היה רופא או מורה. נזכיר שוב את התנהגותו הנכלולית של האיש שהביאה אותו בעבר לשלם קנס בשווי 10 מיליון דולר בגין מעשי מניפולציות כלכליות. כפי שהתברר בפניי האיש השתמש במומחיות זו גם בהליך דנן וביתר שאת. לעניין זה, ראה גם קביעתי בהחלטה מיום 13.6.2023 לפיה: "בזהירות המתבקשת אציין כי אופן ההתנהלות של האיש בחקירתו בהליך זה היה דומה לאופן התנהלותו בתיק המזונות שם כתבתי בעניין: "האב לא פירט באופן מלא ומדויק מלוא הכנסותיו וזכויותיו באופן המצופה מבעל דין הנוהג בתום לב, בלשון המעטה. על מחדליו של האב יש להוסיף את מעשיו הישירים למנוע מהאם קבלת מלוא המידע באשר לזכויותיו ונכסיו" (ר' בתמ"ש 31787-07-16). על חוסר תום ליבו של האיש כבר כתבתי בהחלטתי בידועו (של האיש) שאין לאישה דרך אחרת להשיג את המסמכים על אף צווים שהסכים לחתום עליהם ולו מהסיבה הזו (ר' פסקה 47 להחלטתי). משלא נטענו טענות לזיוף של מסמכים, ומשהוצע למשיב בשלוש פעמים שונות לבוא ולהיחקר על תצהירו והוא סירב להשיב על כך, הרי שיש לקבוע כי דבר מתצהירה של האשה התומך בבקשתה זו לא נסתר. עוד ובנוסף, לא יהיה זה מופרך לסבור כי האיש חשש מתוצאת חקירתו הנגדית, ולכן בחר שלא להודיע על הסכמתו להיחקר על תצהירו, חרף שלל ההזדמנויות שניתנו לו" (שם, פסקה 17).

55. אזכיר כי על פי הדין, נטל הבאת הראיות, להבדיל מנטל השכנוע, עשוי לעבור מצד לצד עם הצטברות 'אותות מרמה'. עמד על כך בית המשפט העליון בע"א 8482/01 בנק איגוד לישראל נ' סנדובסקי, פ"ד נז(5) 776, 782 (2003) (להלן: פרשת סנדובסקי), לאמור: "הכוח הראייתי של אותות אלה הוא בהעברת הנטל לחייב ועליו להראות כי העסקאות נעשו בתום לב או להסביר באופן שיניח את הדעת. אמנם נטל השכנוע נותר על כתפי התובע, אולם ככל שהמידע מצוי בידי הנתבע וככל שהתובע יראה יותר אותות מרמה ונסיבות עובדתיות המצביעות על מרמה מצד הנתבע, ניתן יהיה להפחית את נטל הראיות המוטל על התובע" (פסקה 5).

56. בהלימה לדברים אלו, נקבע בע"א 8128/06 יצחק לוינזון נ' נתנאל ארנון (נבו, 03.02.2009) וכישום של ההלכה שנקבעה בפרשת סנדובסקי כי: "נטל השכנוע הוא על מבקש ההצהרה, ובית המשפט יידרש לכך בהקפדה, שהרי מדובר בהוצאת נכס מידי בעליו הרשום... יוטעם כי גם אם לא הוכרעה עד תום רמת ההוכחה הדרושה בכגון דא, אך היא בנויה על קיומם של אותות של מרמה (Badges of Fraud), שהן חזקות שבעובדה... מבין אותות המרמה ניתן למנות קשרים בין המעביר לנעבר; שמירת הנאה

למעביר ושמירת החזקה בידיו; חקירות פליליות נגד המעביר; הגשת כתב אישום נגדו; הרשעתו בעבירות מרמה; חשדות להעלמות מס; חשאיות בפעילות הכלכלית; חריגה מדרכם המקובלת של עסקים; העברת כל נכסי החייב... "הכוח הראייתי של אותות אלה הוא בהעברת הנטל לחייב, ועליו להראות כי העסקאות נעשו בתום לב או להסביר באופן שיניח את הדעת" (פרשת סנדובסקי, 776). רשימה זו אינה סגורה והיא ניתנת להרחבה או לצמצום, לפי העניין המיוחד" (פסקאות י"ג-י"ד; ר' והשווה גם בע"א 1680/03 חנה לוי נ' אלי ברקול, נח(6) 841 (2004) עמ' 984; הדגשות לא במקור).

57. במצב דברים זה, אני קובע כי נטל הבאת הראיות התהפך. כיוון שהאיש הוא זה ששלט שליטה ללא מיצרים ברכוש המשפחתי, ובהתנהלותו הדיונית כפי שתוארה לעיל גרם לאישה נזק ראייתי רב, הנטל להבאת ראיות אודות היקף הרכוש המשותף, לרבות שאלת הבעלות בבית המגורים, רובץ לפתחו.

### ג.1.3 - הבעלות בבית המגורים:

58. נוכח הקושי המובנה בשיערוך היקף הרכוש המשותף, רובד עיקרי בסכסוך נסוב סביב שאלת הבעלות בבית המגורים, נכס מוחשי אשר ניתן לאמוד את שווי ולקבוע את חלוקתו. זאת, בשים לב שגדר המחלוקת בנושא זה רחבה מאוד, על כל המשתמע מכך.

59. שאלת הבעלות בבית המגורים תידון להלן בראי פסק דינו של בית המשפט המחוזי ברמ"ש [68222-10-18](#) [נבו] מיום 27.1.2019, שם נקבע כך (ר' עמ' 11 לפסק הדין, הדגשות במקור): "אם כן, הנטל המוטל על המשיבה [האישה – י' ש'], להוכיח את גרסתה בכתב התביעה כי בית המגורים נבנה ומומן על ידי ועל-ידי בעלה המשיב [האיש – י' ש'], במהלך נישואיהם, מכספם המשותף, נרשם ע"ש המבקשת [אלבמה – י' ש'] באופן פורמאלי וכי המבקשת נמצאת בבעלות או בשליטתו של המשיב (ס' 2, 4, 98, 99 לכתב התביעה) - מוטל כולו על כתפיה כתובעת. אם יעלה בידה להוכיח טענות אלו תוכל לזכות בסעד ההצהרתי המבוקש לפיו היא הבעלים של מחצית מבית המגורים וזאת גם מבלי להוכיח דבר באשר למערכת היחסים בין המבקשת לבין הנאמנות" (עמ' 12, ש' 1-16 לפסק הדין).

60. מכאן, הרי שנטל ההוכחה שהוטל על האישה ברמ"ש [68222-10-18](#) [נבו] הוא להוכיח שלושה יסודות מצטברים: כי בית המגורים מומן ע"י הזוג מכסף משותף במהלך הנישואים, כי רישום בית המגורים ע"ש אלבמה הוא פורמלי בלבד וכי אלבמה נמצאת בבעלות או בשליטת האיש. בראי החלטתי לעניין היפוך נטל הבאת הראיה, הנטל המוטל על האיש הוא לספק ראיות לסתור את ראיות האשה בשלושת היסודות האמורים. למעלה מן הצורך, אמשיך ואדון בטענות הצדדים אף ללא החלטתי בעניין נטלי הבאת

הראיה, להראות שכך או כך, וללא ספק מן המקובץ, האישה הוכיחה מעבר לנדרש במשפט אזרחי כי בית המגורים הוא רכוש משותף של הצדדים ולכן דינו חלוקתו.

### **היסוד הראשון: בית המגורים מומן על ידי הזוג מכסף משותף במהלך הנישואים**

61. משההון המשפחתי הוחזק על ידי האיש והיה בשליטתו הבלעדית, האיש בלבד יכול היה להציג ראיות בקשר לאופן מימון רכישת בית המגורים. גם אלבמה יכולה בנקל להביא ראיות לכך שבית המגורים נרכש מכספה – ולא עשתה כן. אמנם, על האשה להוכיח כי בית המגורים נרכש מכספים משותפים ואולם אין משמעות הדבר כי עליה להראות זרימה של כספים משותפים מהקופה המשותפת למען רכישת הבית. נטל ההוכחה אין משמעותו כי על האשה להוכיח דבר מה באופן ישיר, אלא להוכיח קרות אירוע נטען.

62. במקרה דנן, ברור וידוע כי מלוא ההון המשפחתי בידי האיש, שהאיש הוא זה שעומד מאחורי הקמת אלבמה ורק הוא ו/או אנשי סודו יודעים כיצד נרכש הבית ומאילו כספים. מיותר לציין כי ככל שהאיש ו/או אלבמה היו מראים מעבר של כספים ממקור שאיננו משותף לצדדים לצורך רכישת הבית, היה לאשה קשה לסתור את העברת הכספים וקשה היה לה להוכיח אחרת, אולם לא זה היה המקרה שלפני. במקרה זה, כאשר מלוא המידע נמצא בידי האיש ואלבמה והם נמנעו במפגיע ממסירתו, ברור כשמש כי ככל שהיה בידם להראות אחרת, כך היה נעשה וזה לא נעשה והמסקנה אחת ואין בלתי – האשה עמדה בנטל ההוכחה.

63. הלכה פסוקה היא, כי חזקה על בעל דין שלא ימנע מבית המשפט ראיה שתהא לטובתו, ולפיכך, אם נמנעו הנתבעים מהבאת ראיה, אשר לפי תכתיב השכל הישר הייתה תורמת לגילוי האמת, יש להניח כי ראיה זו הייתה פועלת לרעתם (ראה מיני רבים: [ע"א 50/89 קופל נ' טלקאר](#), פ"ד מד(4) 603; [ע"א 465/88 הבנק למימון ומסחר נ' סלימה מתתיהו ואח'](#), פ"ד מה(4) 651, 658; [ע"א 240/77 שלמה כרמל בע"מ נ' פרפורי ושות' בע"מ](#), פ"ד לד(1) 701).

64. מסקנה זו משתלבת היטב עם ראיות נוספות, לרבות הצהרות האיש עצמו, ועל כך בהמשך.

### **היסוד השני: רישום בית המגורים ע"ש אלבמה הוא פורמלי בלבד**



65. האישה למעשה הוכיחה כי הרישום של בית המגורים על שם חברת אלבמה הוא פורמלי גרידא, כאשר דה פקטו הוא פיקטיבי. להלן אראה כיצד הרישום הפורמלי נועד גם הוא, בראש ובראשונה, להכמין את הרכוש המשותף, הן במהלך החיים המשותפים אז עלה הצורך להכמין מפני נושים פוטנציאליים, והן לאחר מועד הקרע בין הצדדים, אז רצה האיש להכמין את בית המגורים מפני האישה.

66. **האיש הצהיר** כי הוא הבעלים של בית המגורים במהלך ההליכים המשפטיים שהתנהלו נגדו בארצות הברית (ר' נספח 4 לסיכומי האישה). כאשר נשאל האיש במהלך הליך ההוכחות בפניי לגבי הצהרה זו, סירב למסור תשובה ישירה תוך התחמקות, גמגום ומסירת תשובות חלקיות חסרות כל פשר, לרבות כי הצהיר בהליך בארצות הברית על בית המגורים של הוריו. כך למשל:

**"ב"כ התובעת: מה- 18 בנובמבר 2008 בפני כב' השופט קפלן בארצות הברית. אתה נשאלת שם על ידי עוזר התובע המחוזי ג'ון הילברכט בנוגע לבית ב... אתה נשאלת- "Do you own that house" ואתה ענית- "Yes"**

למרות שהתבקש להתייחס להצהרה זו בצורה לאקונית ולענות עניינית האם אמר את הדברים או לא, ואף חרף דחיית ההתנגדות מצד בא כוחו [על מה ולמה להתנגד?!] וניסיונותיה החוזרים והנשנים של ב"כ האישה, סירב האיש למסור התייחסות ישירה להצהרתו, והדבר מדבר בעד עצמו וזועק דרשני! ר' חלק קטן מסגנונו ואופן פעולתו של האיש כאשר אין בדעתו לשתף פעולה ולהשיב לגופן של שאלות:

**"ב"כ התובעת: אני שואלת אותך שאלה. שואלים אותך פה שאלה אם הבית בבעלותך. אז התשובה שלך שהתכוונת לבית של אביר?**

**האיש: אני לא, אני לא.**

**ב"כ התובעת: לא בית בבעלותך?**

**האיש: אני באמת לא זוכר מה.**

**ב"כ התובעת: לא זוכר?**

**האיש: לא, לא זוכר בדיוק את כל החקירה.**

**ב"כ התובעת: הבנתי.**

האיש: שהיא לפני 10 שנים.

ב"כ התובעת: או.קיי.

האיש: גם לא.

ב"כ התובעת: אדוני רק למען.

האיש: גם לא קראתי את זה" (ר' פרוטוקול 18.11.20, עמ' 578 – 583).

67. בהמשך אותו הדיון, שינה האיש את עדותו רטרואקטיבית לגבי ההליך הפלילי בארצות הברית וטען שהעדויות שנתן בהליך האמור לא הייתה נכונה:

"בית המשפט: האם המסמך הזה מוכר לך? החקירה הנגדית הזאת מוכרת לך?

האיש: עכשיו כשיש לי זמן לקרוא את המסמך אז אני נזכרתי

בחקירה הנגדית. כנראה שנתתי פה תשובה לא נכונה, כי אני

מסביר למעלה בתשובה 12 אני מסביר מה זה ואז תחת לחץ או

כנראה שזה היה, כנראה שטעיתי בתשובה שלי כאן. כי זה לא היה.

בית המשפט: איפה טעית בתשובה שלך?

האיש: "Do you own that house"? "Yes"

היא תשובה לא נכונה.

בית המשפט: זאת אומרת בארצות הברית טעית.

האיש: הייתי, לא, העדתי, כן כן זו העדות שלי, כן, אני זוכר, זה היה

10 ימים של עדות רצופה, כן, בוא, בוא נשים את זה בתוך

קונטקסט. יכול להיות שמדי פעם טעיתי תחת לחץ" (ר' פרוטוקול

18.11.20, עמ' 586).

68. בשים לב לאמור לעיל, טענותיו של האיש בהליך שבפני קורסות מתוך דבריו והצהרותיו

שלו בהליך קודם, ועל זה נאמר: "כיוון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד" (סנהדרין, מ"ד, ב).

הדבר חמור כפליים ועל כך לא נכביר במילים. דהיינו, ברצותו האיש מוכן להודות כי

הבית הוא שלו וברצותו אינו מוכן, כאשר הדבר תלוי ישירות בתוצאה אליה הוא מכוון,

ולכך אין להסכים. אציין כי מחקירתו הנגדית של האיש בפני בעניין זה התרשמתי כי

האיש מנסה להתל, לא בהצלחה, בבית המשפט תוך שהוא מנסה לייחס לעצמו אי הבנה

כזו או אחרת. למען הסר ספק, התרשמתי הישירה מעדותו של האיש הייתה שהאיש

אינו דובר אמת ורק לאחר שהבין את תוצאת תשובתו הקודמת (YES), הוא בחר לנסות

ולעמעם את עדותו וליתן לה נופך אחר. לצערו של האיש, לחלוטין אינני "קונה" את עדותו

.וז

69. האיש אף העיד בחקירתו כי כאשר נעשו ניסיונות למכור את בית המגורים, היה זה האיש בעצמו אשר פנה למספר מתווכים. האיש לא הציג כל תימוכין לכך שעשה זאת בשם אלבמה או לכך שנושאי המשרה באלבמה היו מעורבים או מיועדים, דהיינו האיש אינו חב חובת דיווח לאלבמה, הבעלים, כיוון שהוא עצמו הבעלים הן של בית המגורים והן של אלבמה. כך למשל:

"ב"כ התובעת: כן. למה אבל ג'ניפר [הדירקטורית היחידה באלבמה – י' ש'] לא פונה ומוציאה את הנכס למכירה, למה אתה עושה את זה?

האיש: כי אני בארץ.

ב"כ התובעת: הבנתי. ואתה יכול להציג לי מסמך שבה ג'ניפר ביקשה ממך לנסות למכור את הנכס?

האיש: לא, אין לי. כל מה שיש לי נתתי לכם" (ר' פרוטוקול מיום 24.11.20, עמ' 834-835).

70. מתכתובת שצירפה האישה לסיכומיה, עולה בבירור כי האיש תכנן את שרשור ההחזקה בבית המגורים (כאשר בית המגורים מוחזק על ידי חברת אלבמה המוחזקת על ידי קרן אלסקה) - למטרת הגנה על הנכס במקרה של גירושין. כך, פנה האיש לחברת ניהול הנאמנויות פלורידה והסביר כי שרשור התאגידים הזה 'רדום' לחלוטין למעט ההחזקה בבית המגורים, אין לו ערך מיסוי כלל וערכו היחיד הוא הגנה על בית המגורים במקרה גירושין (ר' נספח 63 לסיכומי האישה, הדגשות לא במקור):

**"In terms of [Alaska/Alabama], it is a completely dormant structure. All it has is the house I live in. Again, if it costs more than \$7000 a year to administrate, we can eliminate it as well. I don't really need a trust structure there. It would be nice from an asset protection point of view (divorce etc.) but has no tax benefit whatsoever."**

71. גם הדירקטורית היחידה באלבמה, הגב' ג'ניפר, העידה בחקירתה כי כל תכליתה של אלבמה היא החזקת בית המגורים וכי אין לה, ומעולם לא הייתה לה, כל פעילות או החזקה נוספת של נכסי נדל"ן או כל נכס אחר. כך, נשאלה והשיבה:

**"ב"כ האישה:**

**Do you know what the value of the assets held by the [Alabama] Company are?**

גב' ג'ניפר:

The property is the sole asset. I don't know what is the value of the property.

ב"כ האישה:

Just to make sure, we are discussing a property in [כתובת], Israel?

גב' ג'ניפר:

That's correct, yes."

(ר' פרוטוקול 19.7.2017, עמ' 52 ש' 21-28).

לעניין זה, יוער כי עדותה של גב' ג'ניפר הותירה בי רושם של "עדה מטעם" – כפי שיובא בהרחבה להלן. היא נזהרה בלשונה, השיבה לא אחת בלאקוניות, השיבה תשובות מתחמקות וחלקיות, הסתתרה מאחורי טענות לחיסיון באשר לנאמנויות אך ענתה על שאלות לגביהן באופן סלקטיבי, תוך הפניית מבטה פעמים רבות הצידה ושינוי תשובותיה תוך שהיא מעידה בהיוועדות חזותית (להעירתי בעניין זה ר' פרוטוקול מיום 16.7.20, עמ' 537 ש' 16-24 ועמ' 538 ש' 1-11). להתרשמותי, הגב' ג'ניפר הגיעה להעיד על מנת לרצות את האיש, שהוא הבעלים האמיתיים של החברה והמעסיק שלה, דה-פקטו, כמנהלת חמש נאמנויות מטעמו.

72. בנוסף להיות החזקת בית המגורים פועלה היחיד של אלבמה, הוכח כי האיש ומשפחתו התגוררו בבית המגורים בעלות סמלית ביותר. האיש הציג בפני בית המשפט הסכם שכירות אשר נחתם מול חברת אלבמה לפיו יגורו בבית המגורים למשך תקופה של 24 שנים, ובו דמי השכירות השנתיים עומדים על סך של 120,000 פאונד.

**עם זאת, האישה איתרה עותק של אותו הסכם השכירות בו צוין כי דמי השכירות השנתיים עומדים על סך של 1 פאונד בלבד** (ר' נספח 15 לסיכומי האישה).

האיש לא הביא כל תימוכין להעברות כספיות, ככל שנעשו, להוכחת תשלום שכירות עבור בית המגורים כפי שטען. יתרה מכך, האישה איתרה מסמך ובו התכתבות של האיש עם נציגי נאמנות ורמונט אשר בה **מצוין האיש בעצמו כי דמי השכירות השנתית של המשפחה בבית המגורים עומדים על סך של 1 דולר בלבד** (ר' נספח 78 לסיכומי האישה) ומסמך נוסף בו האיש רומז לרוכשים פוטנציאליים כי קונה מיומן יעריך כי

רכישת בית המגורים הרשום ע"ש אלבמה היא הסדר פיננסי משתלם לפיו ניתן להתגורר בבית 'למעשה ללא דמי שכירות' (ר' נספח 81 לסיכומי האיש, המקור בשפה האנגלית).

73. מכאן, מקובלת עליי הטענה כי דמי השכירות על פי חוזה השכירות עם חברת אלבמה, ככל שהיה כזה, אכן עמדו על 1 פאונד בשנה, מחיר סמלי אשר מייצג חוזה לכאורה ותו לא, וכי קיומם של מספר הסכמי שכירות מראה כי האיש, בתחכום, ניהל את רכוש הצדדים באופן המאפשר לו להציג הסכמים שונים בפני רשויות שונות, לפי צרכיו.

74. האמור לעיל הוא בבחינת מיקרו-קוסמוס של התנהלותו הכללית של האיש והחברה. עיננו רואות כיצד האיש ממציא מסמכים מאלבמה כפי רצונו באותו הרגע, מה שמוכיח בעליל הן את שליטתו של האיש באלבמה והן את הזהות המוחלטת של שתי הישויות, האיש והחברה. עוד אנו רואים כיצד האיש מנסה להציע את שירותיו המקצועיים או למצער את המבנה התאגידי לרוכש פוטנציאלי של הנכס, כך שיתגורר בו, למעשה, בחינם ובפעולה בודדת זו של האיש יש ללמד הן על הבעלות האמיתית בנכס והן על מקצועיותו של האיש.

75. מעבר לכך, כידוע, מטרת העל של כל תאגיד היא השאת ערכו, וכיצד ניתן להסביר כי בית מגורים כה מפואר יושכר על ידי תאגיד תמורת סך של 1 פאונד לשנה בלבד? הרי שברור כשמש שאין כל תכלית עסקית אמיתית בקיומה של אלבמה זולת היותה חברת קש. ועתה לשאלת היגיון - בהינתן כי האיש דובר אמת ואין לו קשר לאלבמה או לקרן אלסקה או לכל תאגיד אחד, פשיטא כי מאחורי תאגידים אלו עומדים גופים אחרים בעלי אינטרסים כלכליים וכעת ישאל השואל, איזה אינטרס כלכלי יכול להיות למאן דהוא להשכיר וילה רחבת ידיים בישוב היוקרתי תמורת 1 דולר לשנה?! פועל יוצא, והכל בבחינת הגיונם הפשוט ביותר של הדברים, לאיש אחיזה מוחלטת בכל אותם תאגידים שלפי טענותיו מחזיקים בזכויות בבית. אמור מעתה, החברה היא האיש והאיש הוא החברה – ועל כך יובא בהרחבה תחת היסוד השלישי להלן.

### **היסוד השלישי: אלבמה נמצאת בבעלות או בשליטת האיש**

76. האיש דיווח לרשויות המס בארצות הברית כי הוא הבעלים של 100% ממניות חברת אלבמה (ר' נספח 44 לסיכומי האיש). הצהרתו, כאמור, מראה כי קיימת זהות מוחלטת בין האיש לבין חברת אלבמה. האיש לא הוכיח, ולו במעט, כי הצהיר הצהרה שקרית בארצות הברית, כפי שניסה לטעון בחקירתו. בבחינת שלל הראיות עולה כי ראיה זו משתלבת עמן היטב ומכוונת אף היא, ובאופן מובהק, לבעלותו של האיש בחברה.

77. על שליטתו המוחלטת של האיש בחברת אלבמה ניתן ללמוד בבירור מעדותה של גב' ג'ניפר, הדירקטורית היחידה בחברת אלבמה אשר משמשת גם כנאמנה בנאמנויות נוספות שהקים האיש, לרבות קרן אלסקה אשר לטענת האיש היא הבעלים של חברת אלבמה. התרשמותי מחקירתה של גב' ג'ניפר וממכלול העדויות היא כי זו הועסקה על ידי האיש במטרה כי תשמש 'חותמת גומי' לפעולותיו, ואכן הגב' ג'ניפר שימשה כזרועו הביצועית של האיש, תוך ידיעה ברורה כי המשך כהונתה ביחידות השונות שהקים האיש ותשלום שכרה תלויים במילוי אחר רצונות האיש באשר לניהול נכסי הנאמנויות, לרבות חברת אלבמה. בהתאמה, עדותה בפני צבועה בניגוד העניינים בו היא מצויה אל מול האיש, שהוא המעסיק שלה בפועל.

78. כך, בחקירתה, העידה גב' ג'ניפר כי האיש הוא שפנה אליה וביקש כי תהיה נאמנה בקרן אלסקה, וכן כי יחסי עבודתה עם האיש התאפיינו בקשר קבוע ותכוף:

**"ב"כ האישה:** מתי הייתה הפעם האחרונה שנפגשת או דיברת עם [האיש]?  
**גב' ג'ניפר:** אני מדברת איתו באופן קבוע.  
 ....  
**ב"כ האישה:** מה בדיוק התפקיד שלך באלבמה?  
**גב' ג'ניפר:** אני דירקטורית.  
**ב"כ האישה:** האם יש דירקטורים נוספים באלבמה?  
**גב' ג'ניפר:** לא, רק אני.  
**ב"כ האישה:** ממתי את מכהנת כדירקטורית באלבמה?  
**גב' ג'ניפר:** אני חושבת ש-2015.  
**ב"כ האישה:** מתי מונית [נשאלה באנגלית 'איך מונית' – י' ש'] כנאמנה בקרן אלסקה?  
**גב' ג'ניפר:** כולנו, כל שאר הנאמנים הקודמים, התבקשנו לקחת על עצמנו נאמנות ולהתמנות בהתאם.  
**ב"כ האישה:** מי פנה אלייך וביקש ממך להיות נאמנה בקרן אלסקה?  
**גב' ג'ניפר:** [האיש] פנה אליי" (ר' פרוטוקול 19.7.2017, עמ' 44 ש' 5-34 ועמ' 45 ש' 1-3, בתרגום מאנגלית).

79. הגב' ג'ניפר אף העידה בחקירתה כי לאיש אין כל תפקיד בחברת אלבמה (ר' פרוטוקול מיום 19.7.2017, עמ' 51 ש' 12-15). זאת, חרף הליכים משפטיים שהתקיימו נגד חברת אלבמה בישראל, ובמסגרתם חתם האיש על תצהירים בשם חברת אלבמה, מתוקף תפקידו כיועץ ההשקעות של החברה – נושא אשר מתוקף תפקידה כדירקטורית היחידה בחברה צריכה הייתה להכיר. גם כאשר עומתה עם מידע זה, חזרה גב' ג'ניפר

על תשובתה לפיה אינה יודעת כי האיש משמש כיועץ לחברת אלבמה (ר' פרוטוקול מיום 19.7.2017, עמ' 51 ש' 21-16). סתירה זו בין תשובותיה של הגב' ג'ניפר להצהרתו המפורשת של האיש לפיה הוא משמש כיועץ השקעות בחברת אלבמה - "אציין כי נוכח מעמדי כנהנה בנאמנות אלסקה, כמו גם כיועץ השקעות של חברת אלבמה, יש לי כמובן קשר עם גב' ג'ניפר ואני מקפיד, ככל הניתן, להתעדכן איתה על מצב הנאמנות" (ר' ס' 117 לתצהיר עדותו הראשית של האיש, הדגשה לא במקור) - מצביעה על היות הגב' ג'ניפר עושה דברו של האיש, ואף מתיישבת עם יתר הראיות שהובאו באשר למהותה האמיתית של חברת אלבמה, קרי: לשם רישום פיקטיבי של בית המגורים, כפי שהובא לעיל.

80. הזהות המוחלטת בין אלבמה לאיש אף עולה מראיות נוספות שהציגה האישה, מהן מצטיירת תמונה ברורה לפיה החברה משמשת עבור האיש כמעין 'בנק פרטי'. האיש דיווח לרשויות המס בארצות הברית בטופס דיווח אישי (מסוג FBAR) כי הוא המחזיק ובעל עניין בחשבונות הבנק של אלבמה (ר' נספח 35 לסיכומי האישה).

81. לעניין זה, נשאל האיש בחקירתו והשיב תחילה כי כלל אינו יודע היכן מנהלת חברת אלבמה חשבון בנק כיום:

**"ב"כ האישה:** עכשיו אני רוצה לשאול אותך על Alabama, כן. איפה Alabama מחזיקה חשבון בנק, מה מספר החשבון, מה מספר הסניף?

**האיש:** אוקיי. ל- Alabama היה חשבון בנק בבנק לאומי בחדרה, שממנו בוצעה הבניה של הבית, אני זוכר את חשבון הבנק הזה. לדעתי החשבון הזה נסגר.

**ב"כ האישה:** איפה יש להם היום חשבון בנק ל- Alabama?

**האיש:** אני לא יודע ואני לא חושב שבישראל.

...

**ב"כ האישה:** האם לחברת Alabama היה חשבון בנק בבנק רוטשילד בגרנזי?

**האיש:** באיזו שנה?

**ב"כ האישה:** לא יודעת, תגיד אתה.

**האיש:** סביר להניח שכן, כי אחרת איך נקנה המגרש? אז אני מתאר לעצמי שכן.

**ב"כ האישה:** מה זה החשבון שאמרת קודם שאמרת על זה- אני יודע בגלל שבזה נבנה המגרש, אז מה היה החשבון?

**האיש:** מה היה החשבון איפה?

**ב"כ האישה:** אמרת קודם בבנק לאומי.

**האיש:** בבנק לאומי היה חשבון בנק, אני זוכר טוב מאוד.

ב"כ האישה: כן אז מה.  
 האיש: כי אני.  
 ב"כ האישה: מאיפה הגיע פתאום חשבון בנק רוטשילד?  
 האיש: כי יש שני דברים שלרוב כשבונים בית שני, יש שני מקרים. יש מקרה ראשון שזה קניה של הקרקע, זה א', ואחר כך לרוב אחרי שנקנית קרקע בונים על הקרקע בית. תהליך בניית בית לרוב הוא ממושך ומדובר בהרבה מאוד תשלומים, כן. תהליך קניית קרקע לרוב מדובר בהעברה אחת או שתיים והוא הרבה יותר קצר.

ב"כ האישה: אתה שומע.  
 האיש: וברוב, וברוב המקרים.  
 ב"כ האישה: אתה שומע את חוסר הקשר בין מה שאני שואלת אותך למה שאתה עונה?  
 האיש: אז אולי אני לא מרוכז (ר' פרוטוקול הדיון מיום 18.11.2020, עמ' 679 ש' 23-16, עמ' 682 ש' 26-10 ועמ' 683 ש' 8-1; הדגשות לא במקור).

82. עיננו רואות כי כאשר נשאל לגבי הקשר שלו לחשבונות הבנק של אלבמה, הכחיש האיש כל קשר עמם. לבסוף, עומת עם הטופס (FBAR) שהגיש לרשויות המס בארצות הברית ובו הצהיר על חשבון הבנק של אלבמה ככזה אשר בו יש לאיש שליטה, זכויות או עניין – וזה המשיך לטעון, כבדרך אגב וללא התייחסות לטענה המהותית שהועלתה בפניו, כי עצם הגשת הדיווח ונוסחו מקורם בכך שהוא המקום של הנאמנות (קרן אלסקה), ובכך בלבד. כך, נרשם מפיו:

ב"כ האישה: איזה קשר יש לך לחשבון הבנק של Alabama בבנק רוטשילד גרנזי?  
 האיש: איזה קשר יש לי בחשבון הבנק? כלום.  
 ב"כ האישה: אז איך אתה מסביר את זה שרואה החשבון המשותף שלכם, שדיברנו עליו קודם, שולח אליך [ולאשה] במייל ששניכם מכותבים אליו.

...

ב"כ האישה: זה מייל ששניכם מכותבים אליו, הוא שולח לכם את מצב החשבון של Alabama בבנק רוטשילד. למה הוא עושה את זה?  
 האיש: השאלה הקודמת היתה האם יש עכשיו ל- Alabama חשבון בנק ברוטשילד. זו היתה השאלה הקודמת. אני ענית לך שאין. עכשיו



את שואלת אותי שאלת המשך לגבי אימייל מלפני רב, מספר רב של שנים, זאת אומרת האם אז היה חשבון, זאת אומרת ששאלה ב' לא קשורה לשאלה א', בוא נתחיל בזה. עכשיו בשאלה ב' כששאלת אותי מדוע רואה החשבון שלנו שולח לנו חתימות מסמכים המחויבים על פי חוק למלא על פי חוק המיסים האמריקאיים, כי הוא רואה חשבון, הוא גם, לדעתי הוא גם היה רואה החשבון של Alabama. יכול להיות ש-Alabama היתה צריכה לדווח, או Alabama אלסקה חייבת בדיווח גם. סביר להניח שהדיווח של אלסקה תואם את הדיווח שלי כיוצר הנאמנות ואת התהליך המיסוי של הנאמנות, שזה בעצם טופס Fbar.

ב"כ האישה:

זאת אומרת שאתה מקבל לידך, לידך, מדי פעם את מצב החשבון של חשבונות הבנק של Alabama, נכון?

האיש: לא.

....

ב"כ האישה:

תגיד לי אם יש לך קשר לחשבונות.... או .... בבנק לאומי? אני לא זוכר בעל פה שום חשבון, מספר חשבון בנק.

האיש:

ב"כ האישה:

וזה חשבונות בנק שהם רשומים על שם חברת Alabama. אין לי קשר אליהם.

האיש:

ב"כ האישה:

אין לי קשר.

האיש:

ב"כ האישה:

היו לך זכויות בחשבון? היתה לך גישה לחשבון?

האיש:

לא.

ב"כ האישה:

ואם אני אגיד לך שבאותו טופס Fbar בשנת 2007 אתה מונה את החשבון הזה כחשבון שאתה מצהיר בפני רשויות המס שיש לך שליטה, זכויות או עניין בו?

האיש:

אני שוב פעם.

ב"כ האישה:

זה נכון קודם כל?

האיש:

נכון קודם כל מה?

ב"כ האישה:

נכון שבמסגרת ה-Fbar שלך.

האיש:

שמילאתי טופס Fbar?

ב"כ האישה:

[האיש], עם מספר ה-Social security number שלך אתה בוחר לפרט את מספר חשבונות הבנק של חברת Alabama שבה אתה לא, לטענתך, אינך בעל שליטה, זה נכון?

האיש:

כן. כי אני. שוב, מה זה טופס Fbar זה דבר מאוד מורכב ומסובך. מילאתי טפסי Fbar בהתאם לחוק.

ב"כ האישה:

למה מילאת של Alabama ונגיד לא מילאת של איזו חברה אחרת

בעולם?

האיש:

כי אני המקום של הנאמנות.

ב"כ האישה: כן.

**האיש:** של אלסקה שמחזיקה בחברת Alabama ולפי חוקי מס האמריקאיים אני מחויב להיות האחראי מיסים של נאמנות זו, קוראים לזה "Tax ownership" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 18.11.2020, עמ' 685 ש' 4-26, עמ' 686 ש' 1-6, עמ' 677 ש' 11-26 ועמ' 688 ש' ; 14-1; הדגשות לא במקור).

83. פעם נוספת האיש מסתבך בשקרים שהוא עצמו טווה וניכר עליו כי הוא לא חושש לזלזל באינטליגנציה של השומעים.

84. עוד בחקירתו, הכחיש האיש לקונית כי פעל בעניין חשבונות הבנק של חברת אלבמה, בלא כל ניסיון הזמה של קו חקירה זה. נוכח ידיעותיו בדבר חשבונות הבנק של אלבמה מצד אחד, והתעקשותו להשיב בתשובות סתומות ומתריסות מצד שני, מצאתי כי לא ניתן לתת בדל של אמון בתשובתו הבאה של האיש:

**"ב"כ האישה:** האם זה נכון שאתה מדי פעם שולח בקשות לפונקציות שונות ומבקש מהן בהקשר של Alabama לפתוח ל-Alabama חשבונות בנק, לסגור ל-Alabama חשבונות בנק?

**האיש:** לא זכור לי (ר' פרוטוקול הדיון מיום 18.11.2020, עמ' 683 ש' 24-26 ועמ' 684 ש' 1).

85. בנוסף, אלבמה שילמה הוצאות הקשורות לחיי היום-יום הפרטיים של המשפחה כולה, לרבות הוצאות צהרון לבנם של הצדדים (ר' נספח 45 לסיכומי האישה). אלבמה אף העמידה לאיש ערבות אישית בסך 2 מיליון דולר לאחר הסתבכותו האישית בפלילים. תישאל השאלה, איזה אינטרס יש לחברה – להזכיר חברה שנועדה להשיא רווחים – להעמיד ערבות אישית בסכום כה משמעותי לאדם שאינו קשור אליה?! ניכר כי אין צורך להשיב.

86. יתרה מכך, כאשר 'הבנק הפרטי' של האיש נפגע, לשיטתו, על ידי חברת ניהול הנאמנויות Oregon (להלן: קרן אורגון) – הגיש האיש תביעה אישית נגד קרן אורגון לפיצויים בגין נזקים שנגרמו לחברת אלבמה, ואכן האיש והאישה חתמו במסגרת אותו הליך על הסכם פשרה מול קרן אורגון שהעניק להם אישית פיצויים בגין הנזקים שנגרמו לאלבמה (ר' נספחים 16 ו-18 לסיכומי האישה). במסמך שערך לצורך הליכים אלה, ציין האיש בעצמו כי אלבמה בנתה את בית המגורים כבית קבע לאיש ומשפחתו (ר' נספח 37 לסיכומי האישה):

"In 2004/2005 Alabama purchases a property in Israel with the intention to build a house for AM's (האיש) family's permanent living."

ושוב נשאל - האם יש בדל של הגיון עסקי לחברה בבניית אחוזת מגורים מפוארת שתושכר לאיש ומשפחתו בדמי שכירות של דולר בודד לשנה? כלל ועיקר לא.

87. בהתאם לתמונה העולה בבירור מכל המובא לעיל, כאשר קיימת זהות מוחלטת ויחידה בין בעל מניות יחיד לבין החברה אזי יש לראות בחברה ובבעל מניות אישיות אחת אף מבלי להרים מסך (ר' והשווה: [ע"א \(מחוזי ת"א\) 1064-01-22 נמרוד אורנשטין נ' מנמד אחזקות בע"מ](#) (נבו 30.8.2022)).

88. עוד בעניין זה אפנה לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בעניין [הצדדים ברמ"ש 68222-10-18](#) (פורסם בנבו 27.1.2019): "**המבקשת** (אלבמה - י' ש') אינה חברה זרה בעלת עסקים חובקי עולם, הזרה למשיב (האיש - י' ש'), ושהמחזיקה בנכס אזוטרי בישראל שהמשיבה (האישה - י' ש') לוטשת אליו את עיניה. מדובר בבית מגורי הצדדים, בית שנבנה במהלך חיי הנישואין ושוב התגוררה המשפחה משך תקופה של כ-10 שנים עד פרוץ הסכסוך. מדובר בבית בשווי עצום (לטענת המשיבה כ-25 מיליון דולר). הבית מלכתחילה נרשם ע"ש המבקשת. מגורי בני הזוג וילדיהם בבית הוסדרו על פי חוזה מול המבקשת לתקופה של 24 שנים ובתמורה לדמי שכירות, אשר בשלב זה טרם הוכח כי שולמו אי פעם (ר' ס' 17 להחלטת ביהמ"ש קמא); העדה מטעם המבקשת (גב' ג'ניפר הדירקטורית של המבקשת) העידה בחקירתה בביהמ"ש כי החברה אינה מחזיקה בנכסים נוספים מלבד אותו בית מגורים, לא בישראל ולא בעולם כולו, ולא ידעה לומר אם בעבר החזיקה המבקשת בנכסים אחרים (עמ' 46-47 לפרוט' הדיון צורף כנספח ח' לתגובה). הגם שבשלב זה לא ניתן לומר כי עלה בידי המשיבה להוכיח כי המבקשת והמשיב אחד הם - הוכחה לפני ביהמ"ש קמא זהות אינטרסים בין השניים וכי קיים ביניהם קשר בל-ינותק. די אם אציין בהקשר זה כי המשיב הצהיר בעבר כי הוא מחזיק ב-100% ממניות המשיבה וכך גם דיווח לרשויות המס בארה"ב (ר' ס' 17-א-ב' להחלטת ביהמ"ש קמא). הסברי המשיב כי קיימת בידיו רק בעלות כלכלית-מיסויית במבקשת והוא מחזיק "בעלות לצרכי מס" במבקשת (ר' התייחסות המבקשת בס' 100,104 לבר"ע ועמדת המשיב בס' 15-16 לתגובתו) הן טענות עמן יצטרך ביהמ"ש קמא להתמודד במסגרת הדיון בתובענה" (עמ' 14 לפסק הדין, הדגשות לא במקור).

89. בטרם נעילה, נזכיר כי לטענת אלבמה, האשה טענה בהליך שבין עיריית... לצדדים כי הבית לא שייך לה. לכל היותר בנמצא הצהרה של האישה ושל האיש ביחד - באמצעות ב"כ אחד - מול העירייה, הצהרה שנועדה להקל עמם מול העירייה. תחת נסיבות אלה,

ניתן לייחס לאשה חוסר תום לב בודד מול העירייה ואילו במקרה שבפני, באיש דבק חוסר תום לב כפול; הן כלפי העירייה והן – וזה העיקר – כלפי האשה.

90. מצבר טעמים אלה, אני דוחה את טענת האיש לפיה בעלותו באלבמה היא בעלות כלכלית-מיסויית גרידא ומקבל את טענת האישה לפיה האיש הוא הבעלים האמיתי באלבמה. בהתאמה, הנכס היחיד בבעלותה של חברת אלבמה, הוא בית המגורים, ייכלל במצבת רכושם המשותף של בני הזוג.

91. כאמור לעיל ולמען הסר כל ספק; נטל הוכחה בעניין בית המגורים היה ונותר על כתפי האשה ואולם נטל הבאת הראיה עבר לכתפי הנתבעים, שלא עמדו בו ואף לא ניסו לעמוד בו. בכל אופן, לנוכח הראיות המצטברות שכולן מובילות לאותה מסקנה, אף אם נטל הבאת הראיה היה נותר על כתפי האשה, היא עמדה בנטל זה.

92. כעת, משנקבע כי הבעלות בבית המגורים היא לצדדים, אדרש לשאלת היקף רכושם המשותף הכולל הנתון לחלוקה על פי החוק.

### ג.2.3 - רכושם המשותף של הצדדים:

93. טענת האיש לכל אורכו ורוחבו של ההליך הייתה כי כל ההון המשפחתי שנשאר (כי לטענתו, המשפחה ירדה מהונה) נמצא דווקא בידי האישה. בשים לב כי טענתו היא מסוג "הכל או כלום", כאשר לטעמו, אצל האישה נמצא הכל ואצלו כלום ושום דבר. מיותר לציין שמדובר בטענות שאין קוטביות מהן.

94. האיש לא הציג ולו מסמך אחד המראה מהו שווי הרכוש שצברו הצדדים במהלך נישואיהם, אלא חזר וטען כי המשפחה ירדה מנכסיה במהלך השנים. מנגד, טענה האישה כי כל הרכוש (אשר לטענתה, ובהתבסס על מסמכים שהשיגה האישה במאמץ לא מבוטל, נאמד בכ-100 מיליון דולר) דווקא נשאר בשליטת האיש ובידיעתו בלבד. כלומר, הוא מחזיק את המפתח אבל הוא גם הכספת. ביטוי ממשי לדבר נמצא בכך שהאיש הקים חדר מאובטח בבית המגורים אשר הכניסה אליו התאפשרה באמצעות טביעת אצבעו של האיש בלבד. האיש סרב לאפשר למי מבני הבית להיכנס, והאיסור עליהם להיכנס נאכף בקפידה באמצעות מצלמות במעגל סגור. יש בדבר ללמד עד כמה הייתה האישה ממודרת באופן פיזי ומוחשי מכל נגיעה במידע אודות רכוש הצדדים. בהתאמה, במהלך ההליך, האיש נתן הסכמתו לכך שבית המשפט יוציא צו לגילוי נכסים וחשבונות, בידיעה גמורה כי הצו לא יניב דבר ואבק של דבר.

95. בפתח חלק זה של הדיון, אזכיר את החלטתי בעניין היפוך נטל הבאת הראיות כפי שהובאה לעיל, העומדת גם באשר להוכחת היקף רכושם הכולל של הצדדים. במהלך ההליך שבפניי ונוכח מאמצי ההסתרה מצד האיש, עשתה האישה מאמצים כבירים לבירור היקף הרכוש המשפחתי ומיקומו. מנגד, האיש בחר בידועין, במודע ואף בכוונת מכוון שלא להציג ראיות התומכות בטענותיו לפיהן המשפחה ירדה מנכסיה בעקבות ההליך הפלילי שהתנהל נגדו בארצות הברית ולא חזרה מאז לאיתנה הכלכלי.

96. זאת ועוד, תמוהה בעיני בית המשפט גרסתו של האיש לפיה המשפחה לא הצליחה לשוב לאיתנה הכלכלי מאז ההליך הפלילי שהתנהל נגד האיש בארצות הברית, בשעה שבין סיום ההליך הפלילי לבין מועד הקרע בין הצדדים חיו הצדדים ברמת חיים מן הגבוהות והמפוארות, על פי כל הנתונים שהוצגו בפני בית המשפט (ר' לעניין זה החלטתי בעניין המזונות הזמניים מיום 26.6.2017 ופסק הדין בעניין המזונות מיום 26.6.2019). בהתייחס לטענת האיש כי הכספים אשר שימשו את המשפחה, אשר לטענתו ירדה מנכסיה לאחר הפרשייה המשפטית בה היה מעורב בארה"ב, במהלך חיי הנישואין ועד לפרוץ הסכסוך, היו של נאמנויות בלתי הדירות ולא רכוש משפחתי - מצאתי כי האיש לא הראה זרימה, ולו של דולר אחד, של כספים מלפני הנישואין - הווה אומר, לא הצליח 'לצבוע' שום סכום כסף אשר היה שייך לו מלפני הנישואין ככזה שהיווה את הבסיס לאילו מהנאמנויות. אם לא די בכך - הגדיל האיש לטעון כי האישה "נהנתה מן העובדה שהרכוש המוחזק בנאמנויות הזרות אינו שייך לי או למי מבני המשפחה. כך למשל, חרף ההליכים שנוהלו כאמור נגדי בארה"ב, הרשויות שם לא "תפסו" או חילטו רכוש זה (עובדה שדי גם בה להוכיח שאין מדובר ברכוש שלי)" (ר' ס' 16 לתצהיר עדותו הראשית של האיש). פשיטא כי אם אין הרכוש רכושו של האיש, כדבריו, כלום איך יכולה הייתה האישה ליהנות ממנו?

97. אחזור ואזכיר, לא לשם חזרתיות כי אם לשם החשיבות שבדבר, כי הקושי האמיתי באיתור הרכוש המשפחתי נעוץ כולו בעובדה כי האיש הוא רב-אמן מבחינת יכולותיו ומומחיותו ביצירת תכנוני מס מורכבים, אשר כוללים תחבולות פיננסיות מתוחכמות המייצרות מקלטי מס וירטואוזיים באמצעותם ניתן להבריח רכוש ולהימנע מתשלום מס לרשויות המסים. אף רשויות החוק בארצות הברית הבינו את סדר גודל כשרונו בתחום זה והדבר שירת אותו בהגעה להסדר טיעון במסגרתו סייע לרשויות. כך, הדגישו עורכי דינו של האיש את כשרונו בתחום ומהותיות הסיוע שלו לרשויות ביום 17.5.2010 בפני בית המשפט בארצות הברית טרם ניתן גזר דינו של האיש:

"made a huge mistake in his life when he got involved in a very serious crime. And given all of his talents and potential, it's really tragic because he has the potential to make an enormous contribution to society, and instead he got involved in serious crimes. But we're here today because [האיש] turned a difficult corner. He not only became cooperating witness and assisted the government that your honor saw in the case that went to trial, but his cooperation is ongoing. Just last Thursday [האיש] met for several hours on a new tax shelter case that he's assisting the government with".

98. עוד ובנוסף, ידוע כי האיש השתמש בשמו ובשם משפחתו בתצורות שונות ומגוונות על מנת להסתיר ולטשטש את זהותו ואת עקבותיו כאשר הוא מפזר את הונו על פני מבנים תאגידיים מורכבים ברחבי העולם. להלן כמה דוגמאות לאופן בו האיש איית את שמו באנגלית במסמכים רכושיים [הערה – לשם המחשה נניח שהאיש עונה לשם Cohen]:

Cohen / Cohenky / Cohenki / Cohenski / Cohensky / Kahan /  
Kahanky / Kahanki / Kahanski / Kahansky / Kohen / Kohenky /  
Kohenki / Kohensky/ Kohenski / Kahon/ Kahonki / Kahonky/  
Kahonski / Kahonsky

99. ניכר כי האיש ניצל את כל אפשרויות הקומבינציה שניתן להפיק מאותיות שמו או מצליל הגייתו ובעוד שהתם ישאל "למה" החכם לא יזדקק לתשובה. מיותר (או שלא) לציין כי שימוש האיש בשמות דומים, אשר יש בו כדי להקשות על זיהויו ולפגוע בעקרונות של תום לב ושקיפות, הוא דפוס פעולה שיש בו חשש ממשי להטעיה, מניעת בירור עובדתי תקין ולעתים אף להסתרת זהות לצורך התחמקות מאחריות משפטית. התנהלות זו עשויה להיחשב כהתנהגות חסרת תום לב, העולה כדי ניצול לרעה של הליכי משפט או מסגרות אזרחיות שונות, ובמקרים מסוימים אף כתחבולה אסורה לפי הדין. יתרה מכך, השימוש החוזר ונשנה בשמות קרובים כאמור עלול להיות בסיס לטענה של קיומו של מניע פלילי או כוונה להונות, בהתאם לנסיבות העניין.

100. בדומה לכך, התגלה במהלך ההליך כי בניגוד לטענתו הגורפת של האיש כי אין לו חשבונות בנק, ניהל האיש עשרות חשבונות בנק בישראל ובחו"ל. בחקירת האיש בתחילת ההליך, נרשם מפיו: "לי אין חשבונות בנק... אני לא יכול לפתוח חשבון בחו"ל בגלל מה שקרה לי ב-2005 באמריקה, אני מתכוון לאישום הפלילי. אף בנק לא יקבל אותי כבעל חתימה בחשבון בנק ולכן כל ניהול הכספים וכל חשבונות הבנק הם

בשליטתה המלאה של התובעת" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 29.11.2016, עמ' 11 ש' 7 ועמ' 13 ש' 11-14).

בהמשך ההליך, הודה האיש בחקירתו כי גם בשנים שלאחר האישום הפלילי היו לו מספר חשבונות בנק בארצות הברית ובאנגליה. כך, נשאל והשיב:

**"ב"כ האישה:** מאיפה שילמת את ה- 10 מיליון דולר [הקנס הכספי בארה"ב – י' ש']?  
**האיש:** בסיטי בנק, היו לנו חשבון בנק ב- Wells Fargo, היה חשבונות בנק באנגליה, היה, היה מספר חשבונות בנק, כן.  
**ב"כ האישה:** אז תן לי את מספרי החשבון ואת חשבונות הבנק שמהם שילמת בין 2007 ל- 2010 וזה נראה, נראה לכולם.

.....

**ב"כ האישה:** Wells Fargo באיזה סניף?  
**האיש:** אני לא זוכר את הסניף.  
**ב"כ האישה:** לא זוכר את הסניף?  
**האיש:** לא.  
**ב"כ האישה:** באיזה עיר?  
**האיש:** או ניו יורק או קליפורניה.  
**ב"כ האישה:** או ניו יורק או קליפורניה?  
**האיש:** כן.  
**ב"כ האישה:** אתה לא זוכר את הרחוב או את הסניף, כלום?  
**האיש:** את הרחוב? לרוב אני לא הולך לבנק, לא, אני לא זוכר את הרחוב" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 18.11.2020, עמ' 634 ש' 5-8 ועמ' 640 ש' 11-21, הדגשות לא במקור).

101. אף האופן בו האיש ניהל את הרכוש המשפחתי במהלך נישואי הצדדים מעיד על מומחיותו ותחכמו הרבים בתחום יצירת מבנים פיננסיים, תוך הסתרת זהותו כבעל השליטה הבלעדי בהם. האישה הצליחה להדגים, באמצעות צבר מסמכים בשילוב עם עדות האיש ועדים מטעמו, את שיטת פעולתו – וזו היא:

1. האיש נותן הוראה למי מטעמו להקים נאמנות ולכהן בתפקיד ה- Trust Settlor (להלן: יוצר הנאמנות) האדם או החברה המקימים את הנאמנות, מגדירים את תנאיה

ומעבירים אליה רכוש לטובת הנהנים. לדוגמה, מר עמוס ז"ל, חבר משפחה קרוב של האיש מצד אביו זה שנים רבות, מילא תפקיד זה במספר נאמנויות של האיש. מקור הכספים המועברים לנאמנות הוא תגמול שהאיש זכאי לו בעבור ביצוע השקעות עסקיות עבור אותו צד או צדדים שלישיים אשר בתורם מקימים את הנאמנות. הווה אומר, מדובר בשכר עבודה אשר לא מדווח לרשויות המס וכך מוסתר מעיניהן. הנאמנויות מוקמות בחו"ל במדינות הידועות כמקלטי מס מוכרים, כדוגמת איי התעלה הבריטיים (גרנזי וג'רזי) ובלז באיים הקריביים.

2. לאחר הקמת נאמנות, האיש מזרים אליה כספים. תפקיד הנאמנות, כפי שמוגדר במסמכי הייסוד שלהן, הוא לבצע בכספים פעולות לטובת הנהנים (הלוא הם האיש, האישה וילדיהם) כאשר מטעמי הימנעות מתשלום מס, במועד הקמת הנאמנות הנהנים הם קרנות נדבנות שונות ולאחר מכן האיש או מי מטעמו משנה את זהות הנהנים לשמם של האיש, האישה וילדיהם (ר' לעניין זה נספח 87 לסיכומי האישה).

שינוי זהות הנהנים כאמור מתבצע באמצעות "כתב משאלות" (Letter of Wishes) שעורך יוצר הנאמנות עבור האיש. כתב משאלות הוא **"מסמך בו מביע היוצר את רצונו ביחס לאופן ניהול רכוש הנאמנות על ידי הנאמן. 'כתב המשאלות', המופקד בידי הנאמן, אינו בעל תוקף משפטי ולכאורה יכול הנאמן להתעלם מהוראותיו. עם זאת, בפועל, נוהגים הנאמנים להתחשב בתוכן המסמך"** (ר' אלון קפלן, **נאמנות בישראל: הלכה למעשה**, עמ' 26, הוצאת הלכות, תשע"ח (2017)).

3. אותן נאמנויות מקימות בתורן חברות בת או שרשור של חברות בת, אשר מקבלות, כל אחת, חלק מכספי הנאמנות שהקימה אותן - באופן המטשטש את הקו המחבר בין כל נאמנות לבין האיש.

4. האיש משמש כיועץ השקעות בחברות הבת של הנאמנות (ובחלק מהמקרים, כמגן הנאמנות ("Protector") בנאמנות עצמה) וחברות הבת משקיעות את הכספים שקיבלו מהנאמנות בהתאם להוראותיו. הרווחים שנוצרים מופקדים בחשבונותיו של האיש (כפי שיובא להלן) ו/או בחשבונות משותפים מטעם חברות הבת.

5. ביכולתו של האיש לנווט את מערך הנאמנויות שהקים ולפעול בו ביד חופשית בהתאם לצרכיו המשתנים, בין אם באמצעות סמכויותיו כמגן הנאמנות והן באמצעות **"כתבי משאלות"** לנאמנויות מטעם היוצר (אשר, כאמור, הוא עושה דברו של האיש כדוגמת חבר המשפחה), ועל כך בהרחבה בהמשך.



102. כך פועלת השיטה להסוואת האופן בו הכסף מופקד על ידי האיש והוא זה השולט בו והנהנה ממנו (ר' סעיף 132-138 לתצהיר עדותו הראשית של האיש; חקירת הגב' ורוניקה בפרוטוקול הדיון מיום 15.12.2021 עמ' 1040 ש' 8-16; נספחים 23 ו-91 לסיכומי האיש, נספחים 64, 83, 85-88 לסיכומי האיש).

103. טול דוגמה להמחשת שימוש האיש בסמכויותיו כמגן נאמנות, כפי שהוכח על ידי האיש על אופן הפעולה של האיש בתוך ובאמצעות נאמנות קרן אלסקה, בה הוא משמש כמגן הנאמנות ("Protector"). לפי לשון הסכם הנאמנות עצמו, האיש כמגן הנאמנות הוא-הוא בעל הסמכות היחידה למנות נאמנים חדשים או לפטר נאמנים קיימים (ר' ס' 14.7 להסכם הנאמנות, נספח 36 לסיכומי האיש, הדגשה לא במקור):

**"Notwithstanding any other provision of this settlement, the protector in office at any time shall have full and understanding power to [...] remove a Trustee or trustees of a trust hereunder from office and appoint a successor trustee or trustees by written instrument delivered by the protector to any trustee of, or to any adult person beneficiary, interested in the trust [...]"**

בנוסף, עדים מטעם האיש הצהירו בחקירתם כי למגן הנאמנות (קרי - האיש) יש שליטה בלתי ישירה בנאמנות, סמכות לפטר נאמן קיים, להוסיף או להסיר קטגוריות של נאמנים ואף לשנות את הדין החל על הנאמנות (ר' עדויותיהם של גב' ליזה, גב' ורוניקה ומר סטיב בפרוטוקול הדיון מיום 15.12.2021 בעמ' 1157, 1068 ו-1082, בהתאמה).

104. האיש הוכיחה כי האיש עשה, לא אחת, שימוש בסמכותו לפטר נאמן ולמנות אחר תחתיו משיקולים אישיים צרים – הווה אומר, כאשר הנאמן הקיים לא עשה כרצונו.

105. כך, כאשר נזקק לערבות בנקאית בסך 2 מיליון דולר לצורך ההליכים המשפטיים שננקטו נגדו בארצות הברית בשנת 2005, פיטר את חברת ניהול הנאמנות איידהו אשר סירבה להנפיק לו ערבות בנקאית בשם חברת אלבמה, ומינה תחתיה את חברת ניהול הנאמנויות קרן אורגון, אשר ניאותה להנפיק את הערבות כמבוקשו (ר' נספח 37 לסיכומי האיש).

106. בנוסף, בשנת 2014 דרש האיש מחברת ניהול הנאמנויות ורמונט כי כל עסקה בכספי הנאמנויות תבוצע תוך היוועצות בו ודיווח אליו, ואיים להחליפה בחברה אחרת אם האמור לא יבוצע. כך, כתב לנציג חברת ורמונט (ר' נספח 60 לסיכומי האיש, הדגשה לא במקור), והגדיל לציין כי לדרישתו זו אין כל קשר לעובדה שהוא 'עשוי או לא עשוי' להיות נהנה בנאמנויות:

"I want to refer your attention to the trust's settlor's letter of wishes where he makes specific request that you consult and report to me every transaction. That letter of wishes is completely independent to the fact that I may or may not be a beneficiary [...] you leave the protector [האיש – י' ש] with no choice other than replacing [ורמונט] as trustees and nominate a different trust company".

107. אציין כי בחקירתו, נשאל האיש האם פנה לחברת ורמונט באיום המובא לעיל, וזה הכחיש את הדברים בהיתממות מקוממת ומתריסה:

**"ב"כ האשה:** תודה. עכשיו, אני אומרת לך שאתה פונה למוריס מנאמנות ורמונט ומסב את תשומת ליבו שכל טרנזקציה בנאמנות צריכה לעבור דרך, נכון או לא נכון?

**האיש:** כל טרנזקציה בנאמנות צריכה לעבור דרכי? לא, לא מוכר לי דבר כזה.

**ב"כ האשה:** זה לא נכון?

**האיש:** נשמע לי הזוי.

**ב"כ האשה:** אוקי.

**האיש:** היא צריכה לעבור דרכי?

**ב"כ האשה:** עכשיו,

**האיש:** לא, לא מסכים עם הגרסה הזאת.

**ב"כ האשה:** האם זה נכון שאתה אמרת למייקל למוריס מורמונט שאם הוא לא יפעל בהתאם למכתב התובנות של מר עמוס, אתה תמנה במקומו חברת ניהול אחרת.

**האיש:** אני לא יכול למנות במקומו אף אחד.

**ב"כ האשה:** אז זה נכון או לא נכון שכך כתבת לו?

**האיש:** שאני אמנה מישהו אחר במקומו? אני לא יכול למנות אף אחד. לי אין

יכולת למנות" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 24.11.2020, עמ' 912 ש'

23-1, הדגשות לא במקור).

108. נדברך נוסף באופן שליטתו ללא מיצרים של האיש שמערך הנאמנויות הסבוך שהקים הוא שימוש בכתבי משאלות, אשר כזכור אמורים להישלח לנאמן על ידי יוצר הנאמנות (ולא על ידי הנהנה, קרי- האיש) במטרה להביע רצון על אופן ניהול רכוש הנאמנות. טול דוגמה נוספת אשר עלה בידי האשה להוכיח, על אופן שימוש האיש בכלי זה. מהתכתבות משנת 2012 בין האיש לבין מר עמוס ז"ל, אשר שימש כיוצר נאמנות מטעם האיש (נאמנות טקסס אשר ניהלה את נאמנות Nevada, גם היא מטעם האיש) – עלה כי

**האיש בעצמו היה עורך את כתבי המשאלות, מבקש ממר עמוס ז"ל לחתום עליהם - בעבור תשלום - ואז להעבירו לחברת ניהול הנאמנויות** (ר' נספח 64 לסיכומי האישיה). הדבר חשוב כיוון שגם במקרה בו האיש מוסר כנהנה מנאמנות מסוימת, ולא ניתן לקשר את הנאמנות לאיש, עדיין יש בידו היכולת לשלוט ולכוון את הנאמנות באמצעות כתב משאלות כאמור.

109. דווקא בעניין זה, בתוך מסך הערפל הקרוי 'עדות האיש' נמצא מגדלור אחד לרפואה והוא ההסבר המקיף והמדויק שנתן האיש בתשובה לשאלה מהו כתב משאלות. למרבה הצער, הקשר עם המגדלור אובד שוב כאשר נשאל האיש האם ולאילו נאמנות כתב הוא בעצמו כתב משאלות:

**"ב"כ האישיה:** מה זה מכתב כוונות, letter of wishes?  
**האיש:** בדיוק מה שזה אומר, מכתב כוונות, letter of wishes.  
 ...  
**ב"כ האישיה:** בוא אני אשאל את זה אחרת, אתה אומר שזה רק עניין משפטי. אתה לא יודע לכתוב letter of wishes? לא כתבת כזה?  
**האיש:** אני לא אמרתי שאני לא יודע לכתוב letter of wishes.  
**ב"כ האישיה:** כתבת כאלה?  
**האיש:** אם היית נותנת לי לענות, אני הייתי עונה. אני יכול לענות לשאלה?  
**ב"כ האישיה:** בבקשה.  
**האיש:** או קיי. ביום שמקים נאמנות בלתי הדירה מעביר נכסים לנאמנות, הנכסים האלה הם לא שלו. הוא נפטר מהנכסים האלה. מכיוון שיש כתב נאמנות והנאמנות יודעת מי היוצר של הנאמנות, הם יידעו לקחת בחשבון את רצונו של היוצר אם עולים סיטואציות חדשות שלא היו בעבר, לדוגמא, אם קרה משהו בעתיד שלא תכננו אותו ביום הקמת הנאמנות וזה לא סותר את כתב הנאמנות, מעת לעת ניתן להגיש בקשה לנאמנות, שיתחשבו ברצון המייסד או הנהנים.  
**ב"כ האישיה:** לאיזה נאמנויות אתה כתבת letters of wishes, במהלך הנישואין?  
**האיש:** לא זוכר.  
**ב"כ האישיה:** לאיזה נאמנויות אתה כתבת letters of wishes מאז הפרידה?  
**האיש:** מאז הפרידה, לאף אחד (ר' פרוטוקול הדיון מיום 24.11.2020, עמ' 912 ש' 1-23, הדגשות לא במקור).

110. האישיה הראתה כי גם כאשר הוסר האיש כנהנה באחת הנאמנויות (Arizona) משיקולי מס, עדיין היה בעל זכות לקבל עדכונים שוטפים ומלאים על כל פעולה או השקעה של כספי הנאמנות, והכל בהתאם לכתב משאלות שכתב מר עמוס ז"ל (ר' נספח 90 לסיכומי האישיה). בנוסף, הציגה האישיה מספר כתבי משאלות אותם כתב מר עמוס ז"ל בעניין

שתי נאמנויות (Virginia-I Arizona), אשר מיטיבים עם האיש. כך, במסגרת כתבי המשאלות נכתב כי הנאמן יתייעץ עם האיש בנוגע לכל פעולה הנוגעת לנאמנות. לרבות הוספת או הסרת נהנים, השקעות בנאמנות, חלוקות כספים או מינויים בנאמנות. בנוסף, נכתב כי יוסרו קרנות הצדקה שהוגדרו כנהנות בנאמנות בעת הקמתה, ואלו יוחלפו בנהנים חדשים – האיש, האשה (כל עוד לא מתקיימים ביניהם הליכי גירושין) וילדיהם. עוד נכתב בכתבי המשאלות כי יבוצעו לאישה חלוקות בחיי האיש ואף לאחר פטירתו, בסכומים שיספיקו למחייתה ברמת החיים בה הורגלה לחיות עם האיש, והכל, שוב – בתנאי שלא מתנהלים ביניהם הליכי גירושין (ר' נספח 87 לסיכומי האשה).

111. **מן המתואר לעיל, ברי כי לאיש מלוא היכולת והכישורים להכמין מהאישה, בעת פרידת הצדדים, את מלוא זכויותיה ברכושם של בני הזוג באמצעות מבני נאמנויות מורכבים וחברות קש ובסיוע רשת בעלי תפקידי אמון אשר למעשה שימשו כ-'זרועו הארוכה', כפי טענת האישה. למעשה, אף כתבי המשאלות פועלים כ-'זרועו הארוכה' התכנונית של האיש, כאשר הנהנים (ובפרט האישה) מוגדרים כנהנים לפי סטטוס הקשר שלהם אליו. ברצותו, האישה נהנית בנאמנויות וברצותו – כבר אינה נהנית. באחד המקרים אותם הוכיחה האישה, הדבר פעל כך: מר עמוס ז"ל חתם על מכתב המשאלות בו מבוקש, בין היתר, למנות את האיש, האישה וילדיהם כנהנים בנאמנויות כאשר מעמדה של האישה יוסר במצב שייפתחו הליכי גירושין (ר' נספח 64 ונספח 85 לסיכומי האישה).**

112. אותו דפוס ניהול של האיש אף נלמד מעדותה ומתכתובות של הגב' ג'ניפר והאיש, אשר אין דרך אחרת להגדיר אותה כבובה בשלט רחוק של האיש ועושה את רצונו המוחלט. האיש מסביר לגב' ג'ניפר, אשר משמשת כדירקטורית חברת אלבמה ומנהלת חמש נאמנויות נוספות של האיש, כי הוא תמיד יכול לשנות את תפקידי בנאמנות, כלומר הדבר מלמד על כך שלאיש שליטה מלאה בניהול (ר' נספח 66 לסיכומי האישה). כמו כן, באותו מסמך ממש מנחה האיש את גב' ג'ניפר לפתוח חשבונות בנק לחברת Nebraska השייכת לנאמנות Arizona ולחברת ... השייכת לנאמנות נבאדה, ומעדכן את גב' ג'ניפר כי חברת נברסקה צפויה לקבל סכום בין 4,000,000 דולר ל 5,000,000 דולר (ר' נספח 65 לסיכומי האישה). כאמור, הגב' ג'ניפר, על אף תיאור תפקידה, היא לכל היותר עושה את דברו ומבצעת הוראותיו של האיש אשר לו שליטה ללא מיצרים באופן ניהול הנאמנויות והחברות.

113. כך, העידה הגב' ג'ניפר כי האיש רשאי לפנות אליה ולבקש ממנה חלוקות כספים (ר' פרוטוקול מיום 16.7.2020 עמ' 456 ש' 22-23 ועמ' 457 ש' 1-11). האישה טענה כי פנייתה לגב' ג'ניפר לגבי נאמנות אלסקה לאחר פרוץ הסכסוך בין הצדדים נתקלה בהתעלמות גרידא, על אף שהיא מוגדרת כנהנית מנאמנות זו. הדבר לא הוכחש על ידי גב' ג'ניפר בעדותה (ר' פרוטוקול מיום 16.7.2020 עמ' 493 ש' 14-24 ועמ' 495). עוד ובנוסף, כפי שעלה מעדותה של גב' ג'ניפר, עם פרוץ הסכסוך בין בני הזוג האישה איבדה

את מעמדה כנהנית בנאמנויות בעוד דבר לא קרה למעמד האיש כנהנה. כך לדוגמה, נשאלה והשיבה לעניין אחת הנאמנויות:

**"ב"כ האישה:** את אמרת שבגלל הליכי הגירושין באלסקה [האשה] היא כבר לא נהנית.  
**גב' ג'ניפר:** זה נכון.  
**ב"כ האישה:** אבל לא אמרת [שהאיש] הוא לא נהנה. זאת אומרת הוא נותר נהנה?  
**גב' ג'ניפר:** זה נכון" (ר' פרוטוקול מיום 16.7.2020, עמ' 470 ש' 3-17, בתרגום מהשפה האנגלית).

114. הפוך והפוך בחקירתה של הגב' ג'ניפר ולא תמצא תשובה אשר תניח את הדעת מדוע האישה מפסיקה אוטומטית להיות נהנית כאשר מתחיל הליך גירושין, אך דבר לא קורה למעמד הנהנים האחרים ובפרט מעמדו של האיש. כמו כן, הפוך והפוך ועדיין לא תמצא תשובה לשאלה פשוטה מאין כמות – איך ידעה הגב' ג'ניפר ומי יידע אותה על פרוץ סכסוך הגירושין? בשלב זה, אניח את ההגיוני ביותר – האיש הוא שמנחה את הגב' ג'ניפר, הוא אשר קובע את הדרת האישה כנהנית בפרוץ סכסוך גירושין וכל תשובה אחרת תחטוא לאמת (ר' מלוא חקירתה של גב' ג'ניפר בפרוטוקול מיום 16.7.2020).

115. הדבר נוכח עוד יותר מסירוב האיש לענות על שאלה פשוטה שבפשוטות בדיון שהתקיים בפניי בתיק המזונות - האם לטענתו הפסידה האישה את מעמדה כנהנית בנאמנות קרן אלסקה. בחקירתו האמורה האיש אינו מודה כי האישה הייתה מלכתחילה נהנית בנאמנות קרן אלסקה, אך ורק כי המינוח המשפטי הנקוב באנגלית הוא "בת זוג" (Spouse) והוא מצפה כי הדבר יניח את דעתו של בית המשפט. אקדים את המאוחר ואומר, כי לו פסקי דין היו מקבלים כותרת של סרטים או ספרים, בשלב זה היה פסק הדין נקרא "איך לאבד את כל רכושך בן-לילה". היטיבה לתאר זאת ב"כ האישה, באומרה כי "יש אדם שיש לו בית ויש אדם שאת מיליוני הדולרים הכמין בנאמנות וזה עדיין שלו ואינו צריך לשלם פחות מזונות. אם היום טוען שכעת היא לא נהנית, יש לזה חשיבות למקורות שלה בוודאי לנושא מזונות אישה. אם בין לילה הפכה האישה ממיליונרית למישהי שאין לה כלום חשוב שבית המשפט יידע" (ר' פרוטוקול מיום 8.3.2018, עמ' 47-48).

116. באופן דומה, ניתן לראות את שיטת הפעולה המדירה את האישה בלבד גם ביחס לחברת אוקלהומה, חברה בת של נאמנות Arizona, עד לפרוץ הסכסוך וכן השינוי בשיטה לאחר פרוץ הסכסוך:

1. עד פרוץ הסכסוך, האיש הפקיד כספים לחשבון בנק Credit Suisse בשווייץ ע"ש האישה מתוך חברות הבת השונות שהוקמו תחת הנאמנויות בהן היו האיש, האישה וילדיהם נהנים. האיש אף אישר זאת בחקירתו:

**"ב"כ האישה:** תאשר לי שמדי פעם הנאמנויות והחברות שקשורות [להן] היו [מעבירות] לך [ולאשה] כספים דרך חשבון בנק בקרדיט סוויס, שרשום על שמה של [האשה].  
**האיש:** תאשר לי שאנחנו מחלקים distributions את שואלת?

**ב"כ האישה:** כן, חלוקות.  
**האיש:** לחשבונה של [האשה] כנהנית? כן.  
**ב"כ האישה:** עבורך ועבור [האשה], נכון?  
**האיש:** כן" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 18.11.2020, עמ' 621 ש' (25-18)

2. אלא מאי? החל ממועד פרוץ הסכסוך בין בני הזוג, פסקו ההעברות הכספיות מחברות הבת לחשבון הבנק הנ"ל ע"ש האישה בהוראתו של האיש. אז לאן הולך הכסף? האיש פותח חשבון בנק על שם חברה בת של נאמנות, במקרה הנדון – חברת אוקלהומה – שבו הוא מוגדר כבעלים והנהנה הבלעדי (Sole Beneficial Owner) (ר' נספח 25 לסיכומי האישה).

3. ואז, מתחילות הנאמנויות באמצעות חברות הבת להעביר כספים לחשבון הבנק ע"ש חברת אוקלהומה (ר' נספח 26-27 לסיכומי האישה).

4. להשלמת התמונה, בחודש ינואר 2016 חברת אוקלהומה מעבירה לחשבון האיש של האיש בישראל סך של 163,143,037 ₪ (ר' נספח 28 לסיכומי האישה).

5. האם האיש מודה כי זוהי שיטת פעולתו? ממש לא!  
כך, העיד בחקירתו כי אינו בעל שליטה בחברת אוקלהומה, ולאחר שעומת עם מסמך המעיד את ההיפך – טען כי הפסיק להיות בעל שליטה בשנה שלאחר עריכת המסמך אך לא הציג כל אסמכתא לעניין זה או הסבר לעניין מי היה בעל השליטה אחריו. כך, נשאל והשיב:

**"ב"כ האישה:** בוא נדבר על חברת אוקלהומה. תאשר לי שבחברת אוקלהומה. תאשר לי שבחברת אוקלהומה אתה בעל שליטה.  
**האיש:** אני לא בעל שליטה.

**ב"כ האישה:** אני מציגה לך מסמך שסומן כנספח 13 לתצהיר עדות ראשית של [האשה]. זה מסמך מבנק CBH שמופנה אליך, נושא תאריך 28.2.13 וכתוב כאן שבהתאם לרישומים שלנו, אתה ה-So beneficial owner, בעל השליטה הבלעדי של

אוקלהומה.

האיש: (מעין) זה נכון ל-2013, כן.  
 ב"כ האישה: [מצוין]. ממתי זה לא נכון? ... בוא אני אחסוך לך, תראה לי מסמך שמראה שחדלת בשלב מסוים להיות בעל שליטה.  
 האיש: מסמך אין לי, אבל אני חדלתי להיות בעל שליטה באוקלהומה ב-2014 או 2015 כאשר הם ביקשו ממני שלא יהיה בגלל ארה"ב שה-KYC בבנקים השתנה.

ב"כ האישה: לא הבנתי כלום, מי זה - הם?  
 האיש: הם זה הבנק. אוקלהומה זה חברה שהיא מניות למוכ"ז זה bearer shares מי שמחזיק בתעודת המניות הם בעל החשבון. הסיבה שהיה לי את החשבון הזה בגלל שלא יכולתי לפתוח חשבון על שמי, אבל כאשר ה-compliance בעצם אמר - תשמע, זה בעצם אתה, תסגור את זה או שלא תהיה בעל שליטה יותר, לא היתה לי ברירה ובאמת לא היה יותר קשר,

ב"כ האישה: ומי היה בעל השליטה לטענתך באוקלהומה?  
 האיש: עניתי לך לפני ההפסקה, אני יכול שוב לענות על אותה שאלה.  
 ב"כ האישה: לא, שאלתי אותה על נברסקה לפני ההפסקה?  
 האיש: לא, לא נכון. את שאלת אותי על אוקלהומה ואמרתי על... אז בבקשה לא, לא נכון, שאלת אותי ועניתי לך.  
 ב"כ האישה: יש לך איזשהו מסמך שמאשש משהו ממה שאמרתי עכשיו?  
 האיש: מה שיש לי הגשתי" (ר' פרוטוקול מיום 24.11.2020, עמ' 920 ש' 20-26 ועמ' 921 ש' 1-23).

117. על מנת להראות כי אין מדובר במקרה בודד וחריג, אביא להלן גם את הדוגמה של חברת נברסקה, חברה בת נוספת של נאמנות Arizona. לגבי חברה זו הצהיר האיש בכתב הגנתו כי הוא אך ורק יועץ השקעות של החברה ומעולם לא היה בעל שליטה או תפקיד בה. בעדותו בפניי, עומת האיש עם טופס FBAR שהוגש מטעמו בשנת 2007 לרשויות המסים בארה"ב, שם הצהיר כי הוא כי הוא משמש בעל שליטה בחברת נברסקה. כאן, הגדיל האיש לטעון כי מדובר בחברה אחרת בשם 'דומה' בלא הצגת כל אסמכתא בנדון. התרשמתי מעדותו בקו חקירה זה (כפי שניתן לומר על רובה ככולה של עדות האיש) היא כי האיש מתנהל משל היה הקוסם מארץ עוץ ובאמתחתו עשן ומראות, באמצעותם מבקש הוא למחות ולהעלים כל דבר אשר אינו מיטיב עם גרסתו. כך, נשאל והשיב:

- "ב"כ האישה:** בוא נעבור רגע לחברת נברסקה. אני אומרת לך שאתה בעל שליטה בחברת נברסקה, זה נכון? היית בעל שליטה בחברת נברסקה?
- האיש:** כן, פה אני חייב למקד. חברת נברסקה שנמצאת תחת הנאמנות, לא הייתי בה שליטה מעולם, לא היה לי תפקיד מעולם ולא היה לי זכויות חתימה מעולם. ישנה חברת נברסקה אחרת בשם דומה ב- Jurisdiction שהייתה חברת מדף דומה לחברת אוקלהומה בתקופה אחרת, שבחברה זו כן הייתי בעל חתימה. ז"א אין קשר בין שתי החברות. זו חברה שנמצאת ב-Jurisdiction, היא גם כתובה אחרת, היא לא קשורה בכלל לנברסקה שמופיעה פה בנאמנויות או הנברסקה שמושקעת בחברת ההזנק.
- ב"כ האישה:** אני אומרת לך שכל העניין הזה שיש שתי חברות נברסקה, זה איזשהו מסך עשן שאתה החלטת לספר לנו עליו. ואני אומרת לך שאתה הבעלים של חברת נברסקה ויכול להיות עכשיו אתה מבלבל אותנו עם כל מיני אמירות. אז לכן אני שואלת אותך בצורה ממוקדת, האם נכון שאתה במסגרת ה-FBAR שלך מילאת טפסים גם לגבי חברת נברסקה?
- האיש:** היו שני חלקים בשאלה שלך, אני אענה אותן חלק, חלק. א. אני לא מבלבל. א. אני מנסה להבהיר וזה לא פתאום וזה לא זה, וזו בדיוק התשובה. השאלה השנייה שלך האם ב-FBAR שמופיעה חברת נברסקה, מאוד יכול להיות בדיוק בגלל הסיבה הזאת שחברת נברסקה היא החברה שבאמת הייתה בשליטתי שהיה לי חשבון בנק עליה, שהיא בעצם חברת מדף שהיא כמו חברת אוקלהומה. ז"א אין קשר בין חברת הנברסקה שמופיעה בדוחות המס שלי ב-FBAR לחברת הנברסקה שאתם מכירים בתיק הזה שמושקעת בכל החברות שנמצאת בתוך נאמנות. אין קשר בין השניים.
- ב"כ האישה:** במקרה שתי חברות נקראות אותו דבר.
- האיש:** הן לא בדיוק אותו דבר, וזה לא במקרה וזה בשני Jurisdiction שונים אבל, המילה - במקרה פה היא לא קשורה לעניין.
- ב"כ האישה:** מי בעלי המניות של כל אחת מהחברות?
- האיש:** של כל אחת? איזה חברות?
- ב"כ האישה:** אתה טוען שיש כמה חברות נברסקה,



|            |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    |
|------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| האיש:      | לא, לא,                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            |
| ב"כ האישה: | אז בוא תספר לנו.                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |
| האיש:      | שתיים, לא כמה. שתי חברות בשם דומה. החברה נברסקה,                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |
| ב"כ האישה: | שם דומה? איזה שם היתה לשנייה?                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |
| האיש:      | שוב, תראי לי אותן,                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |
| ב"כ האישה: | לא, אתה תראה לי, אתה תראה לי. איך קוראים לחברות בשם דומה?                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |
| האיש:      | תני לי בבקשה לענות לשאלה שלך ששאלת מי הבעלים. בואי נמקד, חברת נברסקה שנמצאת בתוך הנאמנות שבעצם מופיעה בכל ההשקעות שבעצם היה מרבית ההפסדים בנאמנויות האחרות, אני לא זוכר אם נברסקה נמצאת [באריזונה] או [בנבאדה], אבל היא באחת מהשתיים האלה. בוא ניקח את הנברסקה שהשקיעה ב'דיון' לדוגמא או ב-365 טכנולוגיות, או בחברה בשם גג. זו חברה שמוחזקת ע"י הנאמנות, לא היה לי שום שליטה, לא היה לי שום זכויות חתימה, לא היה לי שום תפקיד בנברסקה, שום דבר. עכשיו לגבי הנברסקה השנייה, שהיא חברה שנסגרה שנים קודם, זו חברת מדף, זו חברה שלדעתי כבר לא הייתה קיימת ב-2010, היא לא הייתה קיימת בכלל, זו חברה שהייתה דומה מאוד ל, |
| ב"כ האישה: | <u>איך קוראים לחברה הזו הדומה?</u>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |
| האיש:      | <u>שם דומה לנברסקה אבל אין לי את המסמך, אבל זה מה שמופיע לי ב-FBAR או משהו כזה.</u>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                |
| ב"כ האישה: | <u>בוא אני אגיד לך. מה שכתוב ב-FBAR זה ככה, כתוב: "חברת נברסקה".</u>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               |
| האיש:      | בסדר.                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |
| ב"כ האישה: | אז מה,                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             |
| האיש:      | את רוצה להראות לי?                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |
| ב"כ האישה: | <u>איך נברסקה שונה מנברסקה, רק תסביר לנו.</u>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |
| האיש:      | <u>את רוצה להראות לי את ה-FBAR?</u>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                |
| ב"כ האישה: | <u>לא, אני רוצה שתגיד לי איך נברסקה שונה מנברסקה? אתה רוצה שבית משפט יאמין שזה שתי חברות שונות?</u>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                |
| האיש:      | <u>אני בטוח שבית משפט יבין שזה שתי חברות שונות, במיוחד כשהם יראו את תעודת המניה של שתי החברות האלו.</u>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            |

- ב"כ האישה: כן, אתה יכול להראות לי בתצהיר שלך איפה צירפת את כל המסמכים שקשורים לחברת נברסקה כדי שבית משפט יוכל להבין את זה?
- האיש: אוקי. חברת נברסקה שאני הייתי בעל השליטה ושמופיעה ב-FBAR היא חברה שפורקה ונסגרה כבר באזור 2010, 2011 שנים לפני, כן, תראה לי את המסמך.
- ב"כ האישה: שנים לפני,
- האיש: תראה לי את המסמך.
- ת: אין לי את המסמכים האלה כי הפירוד היה ב-2016. ואל תשכחי שבמועד הפירוד בתי נפרץ וכל המסמכים הוצאו מביתי ע"י [א' והאשה], אז גם אם היו לי מסמכים, הם נלקחו מביתי.
- ב"כ האישה: כן, ו?
- האיש: זו התשובה" (ר' פרוטוקול מיום 24.11.2020, עמ' 913 ש' 18-26, עמ' 914-915 ועמ' 916 ש' 1-22, הדגשות לא במקור).

118. אסטרטגיה זו מזכירה את שיטת שינוי שמו של האיש והטייתו במסמכים שונים לצורך השגת מטרותיו. ניכר כי האיש גאון, אך בה בעת ניכר שהוא חושב שבית המשפט, ולעניין זה כל יתר הבריות, הם אווילים מוחלטים וניתן לשטות בהם בטיעונים גורפים ומשוללי כל תימוכין. ביד אחת אומר האיש שבית המשפט יאמין לגרסתו כאשר יראה את תעודות המניה של שתי החברות, וביד השנייה אומר שאין לו כל מסמך בנדון, ולו היה לו – זה נגנב על ידי האישה ובא כוחה.

119. כדי לא להשאיר את קוראי פסק דין זה במתח, אקדים את המאוחר ואומר כי במסגרת ההליך המשפטי הצליחה האישה להראות כי חברת נברסקה חוסה תחת נאמנות Arizona, אשר בעצמה נמצאת בשליטת האיש. לעניין זה, יובאו דבריו של האיש עצמו בתכתובת עם נציג חברת ניהול הנאמנויות ורמונט במרץ 2014 (ר' נספח 67 לסיכומי האישה):

**"Nebraska S.A and that I was the sole director, sole beneficial owner and sole signatory on its bank accounts"**

עינינו הרואות, כי האיש הודה בכך שהוא הדירקטור היחיד, הנהנה היחיד ומורשה החתימה היחיד בחשבון הבנק של חברה נברסקה. היש יותר מזה? בנוסף, הראתה האישה כי חברת נברסקה שייכת ב-100% לנאמנות Arizona (ר' נספח 89 לסיכומי האישה).

120. האישה נעצה שני נעצים נוספים בלוח הראיות לעניין 'תעלומת' חברת נברסקה. האחד, בקשת האיש כי הרווחים המגיעים לחברת נברסקה יועברו לחברת אוקלהומה, אשר, כזכור וכפי שהובא לעיל, נמצאת בשליטתו המלאה. כך, הורה לחברת חברת ניהול הנאמנויות ורמונט בדצמבר 2014 (ר' נספח 68 לסיכומי האישה):

**"Given that Nebraska does not have a bank account,  
Oklahoma will receive the proceeds due to Nebraska."**

הנעץ הנוסף, למי שעוד נשאר בו ספק או צל של ספק, הוא כי כתובתה הרשומה של חברת נברסקה היא לא אחרת מאשר כתובת משרדה במונקו של הגב' ג'ניפר – הדירקטורית היחידה בנתבעת 2 אשר העידה בפניי מטעם האיש בהליך זה (ר' נספח 31 לסיכומי האישה).

121. שיטת פעולתו של האיש, כפי שהראיתי לעיל, מדגימה את מה שאמר החכם באדם "מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש" (קהלת, פרק א', ט) וכך גם בענייננו אנו. האיש הכמין הון עתק מרשויות המס בארצות הברית, וכאשר נתפס במעשיו התנצל, בין היתר בפני אשתו, אשר לא הייתה מעורבת בדבר. כך, נרשם מפיו בפני בית המשפט בארה"ב:

**"I used my positive qualities to cause harm and commit a selfish crime... I realize that I hurt people who did not make the same choice I did, and I would like to apologize to them, to my parents, to my wife, to my children. They did not do anything to deserve to be put through the ordeal of this case."**

122. אך כאמור, מה שהיה הוא שיהיה. כאשר הגיעה שעת המבחן בעת הפרידה של בני הזוג, חזר האיש לסורו ביתר שאת והכמין ממנה את היקף ומיקום הרכוש המשותף. רכוש הצדדים לא נרשם על שמם בחייהם המשותפים מטעמי התכנון הכלכלי שערך האיש, אשר לקח בחשבון גם מצב של פרידת הצדדים ונערך לכך בהוראות מפורטות לנאמנים על זהות הנהנים בנאמנויות שיצר, באופן אשר מדיר את האישה בעת גירושין.

123. כפי שהתברר והוכח באותות ובמופתים, בעניין רכוש הצדדים יצר האיש לא רק מקלט מס רגיל אלא גם 'מקלט לעת גירושין', וההיעדרות לטענות האיש משולה לשיתוף פעולה ומתן פרס לחוטא.

124. לאורך ההליך ביקש האיש לנופף בחתימות כאלה ואחרות של האשה בעניין הנאמנויות וחברות הבת תחתיהן, בטענה כי ידעה והסכימה לקיומו של ה'מסך' בין התאגידים לבין בני הזוג, ואף לקיומן של התניות אשר ידירו אותה מן הרכוש בעת סכסוך גירושין בינה לבין האיש (ר' בין היתר ס' 45 ו-139 לתצהיר עדותו הראשית של האיש). אין טענה מופרכת מזו, וההסבר פשוט. האם ניתן להעלות על הדעת כי יכול להיות לאשה כל אינטרס באשר הוא לוותר על כל רכושה, חלקה ברכוש המשפחתי שנצבר במשך מעל 20 שנות נישואין במהלכן לא השתכרה מעבודה, במצב של סכסוך גירושין?!

125. כאשר נשאל האיש בחקירתו לעניין ניסיונותיו להסיר את האשה כנהנית בנאמנויות, הכחיש באופן מתחמק ומקומם. כך, נשאל והשיב:

"ב"כ האישה: האם אי פעם נתת הוראה לפיבי שאם יתנהלו הליכים משפטיים בינך לבין [האשה] היא תוסר מהנאמנויות כנהנית?  
 האיש: אני לא נותן הוראות.  
 ב"כ האישה: האם כתבת לפיבי את הבקשה הזאת?  
 האיש: לא יודע, שוב, את מנסה להטעות אותי, מאוד קשה לי עם זה. האם נתת הוראה? לא, לא נתתי הוראה. עכשיו את שואלת אותי האם ביקשתי משהו או שהוריתי.  
 ב"כ האישה: תראה אני לא רוצה להיכנס להגדרות של סמנטיקה. אני שואלת אותך האם כתבת אי פעם לפיבי... את העניין הזה?  
 האיש: לדעתי הגדרות חשובות דווקא. אני הוראות לא נתתי לפיבי.  
 ...  
 ב"כ האישה: האם כתבת לפיבי?  
 האיש: אם יש מסמך שאת רוצה להפנות אותי.  
 ב"כ האישה: לא, אני רוצה לשאול אותך שאלה... האם פנית לפיבי וביקשת שבמידה שיתנהלו הליכים משפטיים בינך לבין [האשה] היא תוסר כנהנית מהנאמנות?  
 האיש: אני שוב, את יכולה להפנות אותי לתקופת זמן, משהו?  
 בית המשפט: אני חושב שזו תשובה. אפשר להמשיך.

**ב"כ האישה:** בסדר. עכשיו תראה, אתה כשאתה מדבר על נבאדה ואריזונה, אתה טוען שגם שם [האשה] ידעה והסכימה שאם יהיו הליכי גירושין, היא תחדל להיות נאמנת. עכשיו.

**האיש:** רגע, אני יכול שניה? אני לא חושב שאמרת את זה או התכוונתי לזה או כתבתי את זה, זה מה שאת אומרת (ר' פרוטוקול הדיון מיום 18.11.2020, עמ' 669 ש' 26-11 ועמ' 670 ש' 14-1, הדגשות לא במקור).

126. אלא מאי? האישה הביאה כראיה התכתבות משנת 2012 בין האיש לבין מר גלן קלי מחברת ניהול הנאמנויות טקסס, ובה מבקש האיש חד משמעית כי האשה תוסר כנהנית בנאמנות נבאדה, בדיוק כפי שנעשה בנאמנות Arizona, במקרה של סכסוך גירושין. כך במילותיו שלו (ר' נספח 62 לסיכומי האישה, הדגשות לא במקור):

"I would like the class of beneficiaries for Nevada trust to be the same as Arizona. That is, ((האשה is added as a beneficiary so long as divorce proceedings (from either side) has not been initiated. In the event of divorce, she is removed as a beneficiary."

127. לבסוף, נאלץ האיש להודות, לאחר תמרונים וניסיונות התחמקות רבים – כי אכן ביקש להסיר את האישה כנהנית בנאמנויות השונות:

**"ב"כ האישה:** האם אי פעם פנית לעמוס וביקשת ממנו לפנות לנאמנים ולבקש שאם, רגע, [האשה] ואתה תנהלו הליכים משפטיים היא תוסר כנהנית? כן או לא?

**האיש:** את יכולה להפנות אותי למסמך כזה לרענן את זכרוני

בבקשה? כי יכול להיות שיש שם עוד דברים במסמך אם ישנו?

**ב"כ האישה:** תגיד אתה. אתה זוכר דבר כזה? זה דבר משמעותי. להגיד לעמוס לפנות לנאמנים ולקבוע שאם יהיו הליכים משפטיים בינך לבין אשתך היא תוסר כנהנית, זה משהו משמעותי. עשית את זה או לא?

**האיש:** אמרי לא יכול לקבוע כלום.

**בית המשפט:** לא, זו לא השאלה... השאלה אם אתה זוכר שפנית אליו.

**האיש:** אם אני זוכר שפנית לאמרי בבקשות? כן, פנית אליו בהרבה בקשות.

**בית המשפט:** לא, האם פנית אליו בעניין הזה?

**האיש:** שוב, אם אפשר טיפה לרענן את זכרוני פה ולהראות לי את המסמך.  
**בית המשפט:** אז זו בדיוק השאלה. השאלה זה אם אתה זוכר, השאלה אם אתה זוכר דבר כזה.

**האיש:** אני זוכר פניות לעמוס. אם אני זוכר פניה ספציפית? שוב.  
**בית המשפט:** לא אבל זה היא שואלת אותך שאלה, איך אני אגיד את זה, היא לא שואלת אותך אם אתה זוכר מה לבשת לפני חודש וחצי, אם היה לך ג'קט חום או שחור. היא שואלת אותך שאלה שהיא על עניין שהוא דרמטי, אז היא מצפה שאתה תזכור דבר כזה. מה אתה אומר?  
**האיש:** יכול להיות שביקשתי, ביקשתי ממנו דבר כזה? כן.

**בית המשפט:** טוב.  
**האיש:** יכול להיות שביקשתי ממנו, יכול להיות (ר' פרוטוקול הדיון מיום 18.11.2020, עמ' 677 ש/ 26-16 ועמ' 678 ש' 1-22, הדגשות לא במקור).

128. כפי שהובא בפירוט לעיל, האישה הראתה כי האיש טווה רשת של שקרים שנועדו להונות אותה, בדומה לאופן בו הונה את רשויות המס וערכאות השיפוט ברחבי העולם, בנוגע למיקומו והיקפו של ההון המשפחתי שנצבר במשך למעלה משני עשורים. האיש אינו בוחל בשימוש בקונסטרוקציות משפטיות סבוכות, פעולות ותחבולות, אשר כל כולם יוצרים מסך עשן סמיך שנועד לכסות את האמת בדבר היקף ומיקום ההון המשפחתי.

129. עוד ובנוסף, ריבוי התחבולות בהן נקט במהלך ההליכים הביאו לסרבולם ולהארכתם, כפי שהובא לעיל, וזאת במטרה להתיש ולייאש את האישה אשר אינה עובדת מזה בשני עשורים. כך, בנוסף לריבוי ההליכים שהתנהלו בין הצדדים בישראל (לרבות בערכאות נוספות), פתח האיש בהליכים כנגד האישה גם בפני ערכאות בא"י גרנזי, בא"י הבתולה הבריטיים, בבית המשפט העליון בשווייץ ובבית המשפט בסן דייגו.

130. בסיכומיה של האישה הובאו בצורה מסודרת הנתונים הידועים לה אודות מצבת הרכוש המשותף של הצדדים. האישה הצליחה לאתר מספר נאמנויות אשר הוקמו, כפי שאף האיש אישר בחקירתו הנגדית, במהלך נישואי הצדדים:

**"ב"כ האישה:** אני רוצה לעבור איתך רגע על שמות של נאמנויות ואתה תגיד לי, רק תאשר לי בבקשה, שכל הנאמנויות הבאות שאני אומר לך עכשיו הוקמו במהלך הנישואים שלך עם [האשה]. אני אקריא לך שמות. האם נכון שאלסקה הוקמה בתקופת הנישואים שלכם?

האיש: כן, היא הוקמה.  
 ב"כ האישה: כן.  
 האיש: כן.  
 ב"כ האישה: אני רק שואל כן או לא, בסדר? אריזונה הוקמה בתקופת הנישואים?  
 האיש: כן.  
 ב"כ האישה: יוטה הוקמה בתקופת הנישואים?  
 האיש: בזה אני לא בטוח אם יוטה הוקמה או לא הוקמה בתקופת הנישואים.  
 ב"כ האישה: מתי היא יכולה הייתה להיות מוקמת?  
 האיש: דה פקטו, דה פקטו, דה פקטו כשאני נהייתי יוצר של יוטה, זה כן היה בתקופת הנישואים.  
 ב"כ האישה: בתקופת הנישואים.  
 האיש: כשאני נהייתי היוצר של יוטה.  
 ב"כ האישה: או.קיי. מעולה. אריזונה א' לא אריזונה אלא אריזונה א' הוקמה בתקופת הנישואים, נכון?  
 האיש: לפי מיטב זכרוני זה הוקם.  
 ב"כ האישה: אני אעזור לך.  
 האיש: לפני, זה הוקם, אני לא זוכר מתי זה הוקם בדיוק.  
 ב"כ האישה: אני אעזור לך.  
 האיש: אבל אריזונה א' לא.  
 ב"כ האישה: ב- 1999 היית נשוי?  
 האיש: כן.  
 ב"כ האישה: כן. או.קיי. אז היא הוקמה בתקופת הנישואים.  
 האיש: כן.  
 ב"כ האישה: נבאדה הוקמה בתקופת הנישואים, נכון?  
 האיש: כן.  
 ב"כ האישה: וושינגטון, נאמנות שקיימת היום, נכון?  
 האיש: השם הזה טיפה פחות מוכר לי, אני חושב.  
 ב"כ האישה: פחות מוכר לך.  
 האיש: טיפה פחות מוכר לי, לא פשוט זו אותה נאמנות שהיא שינתה שם, אבל.

ב"כ האישה: אתה לא יודע. אתה נהנה בנאמנות הזאת ואתה לא יודע.  
האיש: אני, אני, אני.  
ב"כ האישה: שהיא הוקמה בתקופת הנישואים.  
האיש: אני לא, אני לא נהנה בנאמנות.  
ב"כ האישה: אתה לא נהנה בנאמנות, או.קיי. תכף נבדוק.  
האיש: כן.  
ב"כ האישה: טנסי הוקמה בנישואים?  
האיש: טנסי?  
ב"כ האישה: כן.  
האיש: כן.

ב"כ האישה: היא הוקמה. VIRGINIA הוקמה בנישואים?  
האיש: אני זוכר שכן" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 18.11.2020, עמ' 630-632, הדגשות לא במקור).

131. נוסף על אישורו האמור של האיש בחקירה הנגדית, האישה אימתה את בעלות האיש בשלוש מן הנאמנויות באמצעי נוסף - כתב תביעה שהוגש מטעם האיש בשנת 2011 נגד קרן אורגון שניהלה נאמנויות עבור בני משפחת האיש, על סך מעל 10 מיליון דולר בגין נזקים שנגרמו כתוצאה מניהול לקוי, לטענתו, של קרן הנאמנות. במסגרת כתב התביעה הנ"ל הודה האיש כי הוא הנהנה / מייסד / מגן של הנאמנויות קרן אלסקה, אריזונה א' ו-יטסה. כך, טען האיש בכתב התביעה הנ"ל (ר' ס' 1 לנספח 16 לסיכומי האישה):

"The Plaintiff (האיש) is the Settlor and or the Protector and/or a beneficiary of each of the following Trusts: Arizona, Alaska, Utah."

132. עוד במסגרת כתב התביעה הנ"ל פירט האיש רשימה של שש חברות שלטענתו קשורות לשלוש נאמנויות אלה, ביניהן חברת אלבמה (תחת נאמנות קרן אלסקה).

133. סביר מאד להניח כי הנאמנויות הנ"ל - אשר האיש אישר את בעלותו בהן - מהוות רשימה חלקית בלבד, שהרי ב"כ האישה יכול היה לחקור את האיש רק על נאמנויות אשר את שמן איתרה האישה במאמציה, נוכח סירוב האיש לנקוב בשמות נאמנויות שבבעלותו. כך, נשאל והשיב:



**"ב"כ האישה:** בוקר טוב. אני שמה לב שאתה עונה לנו לפי המסמכים שאתה חושב שיש לנו, או לפי המידע. אתה בודק מה יש לנו, ולפי זה אתה עונה. אז עכשיו אני רוצה לשאול אותך שאלה פתוחה. האם יש נאמנויות כלשהן שבהן אתה היום או במהלך הנישואים היית במעמד כלשהו שלא הזכרנו בשמותיהן קודם?

**האיש:** שאלה מאוד פתוחה. האם יש עוד פעם? בואי נתרכז בשאלה. האם יש היום.

**ב"כ האישה:** האם יש.

**האיש:** היום.

**ב"כ האישה:** היום או במהלך הנישואים.

**האיש:** או במהלך 20 השנה האחרונות.

**ב"כ האישה:** נכון.

**האיש:** יותר אפילו.

**ב"כ האישה:** נאמנויות נוספות שאנחנו לא הזכרנו בשמן, שבהן יש לך או היה לך במהלך הנישואים מעמד?

**האיש:** שוב שאלה מאוד פתוחה, אבל לא שזכור לי. בואי אולי תנסי, אולי תפני אותי למשהו ואני אוכל להתייחס לזה. אבל לא, לא, לא.

**ב"כ האישה:** אני לא אפנה אותך.

**האיש:** לא קופץ לי משהו.

**ב"כ האישה:** שום שם של אף נאמנות שלא הזכרנו? לא קופץ לך?

**האיש:** לא. שאלת אותי שאלה האם במהלך, בואי, בואי ניזכר

בשאלה. האם במהלך, לא זה שוב, בעקבות השאלה שלך לא קופץ

לי שום שם, לא (ר' פרוטוקול הדיון מיום 18.11.2020, עמ'

575-576, הדגשות לא במקור).

134. והרי יש דרך פשוטה יותר מאשר להשיב "לא"? האיש בכוונת מכוון שמר על עמימות גבוהה, ומעדותו התרשמתי כי זה, בשיטתיות, ביקש לבדוק קודם כל איזה מידע מצוי בידי האישה ורק לפיו להשיב, והכל בניסיון מודע להכמין כמה שיותר ולחשוף כמה שפחות.

135. כפי שהובא בפתח חלק זה של הדיון, האיש לא הוכיח כי הנאמנויות המפורטות לעיל הן רכוש שיש להחריגו באיזון המשאבים של הצדדים. למעשה, השיטה – ואני משתמש במילה שיטה בכוונת מכון – של האיש, הייתה זו: האישה לא תצליח להוכיח דבר, ומקל וחומר כי עליו, לשיטתו, לא חל כל נטל להוכיח. לכן, כאשר נשאל האם ברשותו מסמכי הנאמנויות אשר אישר כי הוקמו במהלך הנישואין, טען האיש בתמימות מעושה כי אין לו כל מסמך כאמור ואף אינו יכול להשיג אותו מאת הנאמנים, אשר יזכר כי הם בעלי תקפיד ולהם מחויבות לספק לו מסמכים. האיש החליט כי הוא יהווה חומה בצורה ומבוי סתום בכל הנוגע לגילוי האמת באשר לנאמנויות. כך, נשאל והשיב:

**"ב"כ האישה:** כן, הבנתי. עכשיו בוא נעשה סדר שניה. את כל הנאמנויות שהקראתי לך עד עכשיו, זאת אומרת אני אחזור בקצרה, שהוקמו כולן גם לשיטתך בתקופת הנישואים, אני אחזור על השמות: Arizona A', Virginia, Nevada, Woshington, Arizona, Tennessee, Utah, Alaska, כל אלה, יש לך את מסמכי הנאמנות שלהם?

**האיש:** לא.

**ב"כ האישה:** לא. איזה מתוכם אין לך ולמה?

**האיש:** כרגע אין לי אף אחד מהם, כי כפי שאדוני יודע אם היה לי משהו בבית, כל, כל מה שהיה בעצם נפרץ ונלקח בידי הלקוחה שלך. זאת אומרת היה פריצה.

**ב"כ האישה:** פרצו לך למשרדים של הנאמנים? לא הבנתי.

**האיש:** לא, אני מדבר, שאלת אם יש לי או במשרדים של הנאמנים?

**ב"כ האישה:** אני לא שומע אותך.

**האיש:** שאלת אותי אם המסמכים ברשותי או אצל הנאמנויות?

**ב"כ האישה:** לא, שאלתי אותך אם יש לך את זה.

**האיש:** לי, לי אין את זה, לא.

**ב"כ האישה:** אין לך את זה.

**האיש:** מה שהיה לי הגשתי.

**ב"כ האישה:** אתה יכול לקבל אותם, נכון? אם אתה רוצה.

**האיש:** לא, לא.

**ב"כ האישה:** לא.

**האיש:** זה לא נכון" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 18.11.2020, עמ' 633-634).

136. לעניין זה, יפים דבריו של כב' הנשיא שמגר בע"א 5814/91 גיא נ' גיא (פורסם בנבו: 15.12.1992) אשר היטיב לתאר התנהלות בעל דין נפסדת הדומה להתנהלות האיש בהליך שבפניי: "כאשר הדברים נותרים על פניהם בלתי שלמים ובלתי אמינים יוצא נפסד מי שלא אמר אמת וערער את האמון בגרסתו" (פסקה 4(ב)).

137. זאת ועוד, האיש סירב להעיד את עורכי הדין השונים אשר היו לעזר עבורו בהקמת הנאמנויות ואשר להם מידע חיוני וקריטי לגבי רכושם של הצדדים, ביניהם עו"ד ג', עו"ד י' ועו"ד פ'. האיש עשה שימוש בזכותו לשמור על חיסיון עו"ד-לקוח, אך שימוש הדווקני בזכות זו באשר לסוגיית הנאמנויות היה בעוכריו שעה שיכל היה להפריך ולסתור את טענות האישה אך בחר שלא לעשות זאת, באופן המחזק את מסקנתי לעניין שיטת פעולתו כפי שתוארה לעיל.

138. האיש אף לא הצליח לספק הסבר המניח את הדעת, או כל הסבר, באשר לשינויים שחלו בנאמנויות לאחר מועד הפירוד בין הצדדים. כך לדוגמה, כאשר נשאלה הגב' ג'ניפר מדוע שונה שמה של נאמנות אחת, נבאדה – לשני שמות שונים, וושינגטון וטנסי, מי ביקש זאת, ומדוע האישה הייתה נהנית תחת השם המקורי וכבר איננה נהנית תחת השמות החדשים - תשובותיה נותרו עמומות ולא הניחו את הדעת:

**"ב"כ האישה: תספרי לי בבקשה, אני מבינה שבתקופה האחרונה שונו השמות גם של נאמנות נבאדה של נאמנות Arizona. נכון?**

**הגב' ג'ניפר: כן.**

**ב"כ האישה: האם זה נכון שזה קרה במהלך ההליכים המשפטיים פה בישראל? זאת אומרת אחרי יולי 2016?**

**הגב' ג'ניפר: אני לא רואה את הניירות לפניי אבל יתכן שכן.**

**[...]**

**ב"כ האישה: למה עלה הצורך לשנות את השמות של הנאמנויות? מי ביקש את זה?**

**הגב' ג'ניפר: הנאמנים, זאת הייתה החלטה פנימית.**

**ב"כ האישה: מי הם הנאמנים?**

**הגב' ג'ניפר: החברה שלי, מונקו.**

**ב"כ האיש: לא, כאן במונקו.**

**ב"כ האישה: את אחת הנאמנים האלה?**

**הגב' ג'ניפר: מדובר בנאמן של חברה ואני אחת הדירקטורים.**

- ב"כ האישה: מצוין. אז בואי תגידי לי למה היה צורך לשנות את השמות במהלך ההליכים המשפטיים פה.
- הגב' ג'ניפר: לא היו הליכים משפטיים הקשורים לנאמנויות האלה וזאת הייתה החלטה פנימית.
- ב"כ האישה: שתסביר למה.
- ב"כ האישה: מה הייתה הסיבה?
- הגב' ג'ניפר: לא הייתה סיבה, פשוט החלטנו לשנות את שם הנאמנות. זה היה פשוט מאוד.
- בית המשפט: רגע, מבחינה לוגית זה לא הגיוני. לכל דבר יש סיבה.
- הגב' ג'ניפר: החלטנו לשנות את השמות משום שהיה בלבול לפני כן לגבי השמות אז החלטנו להתחיל מחדש ולתת שמות חדשים.
- בית המשפט: אז למה היא אמרה שאין סיבה?
- הגב' ג'ניפר: זו הייתה החלטה פנימית משום שרצינו שהדברים יהיו הרבה יותר ברורים ושיהיה מובן איזו נאמנות היא איזו נאמנות.
- ב"כ האישה: רק שאני אבין – במשך כמה זמן השם נבאדה היה לא מבלבל? כמה זמן הוא היה בתוקף?
- הגב' ג'ניפר: אין לי מושג, זה כתוב לי באיזשהו מקום במסמכים, זה השם שכשאתה התחלתי לעבוד עם זה, היו שמות מבלבלים לפני זה ולא היה ברור במה מדובר.
- ב"כ האישה: איזה שם בלבול אתכם עם נבאדה?
- הגב' ג'ניפר: אין לי את המסמכים בפניי.
- ב"כ האישה: אני אומרת לך שהשם הזה היה בשימוש במשך שנים רבות, ולא היה בו שום בלבול.
- הגב' ג'ניפר: זאת דעתך. אנחנו אלה שעבדנו עם הנאמנויות האלה במשך זמן רב וההחלטה אם זה מבלבל או לא זו החלטה שלנו.
- ב"כ האישה: [האשה] לא הייתה אחת מהנהנים של נבאדה?
- הגב' ג'ניפר: לפני כן נראה לי שכן.
- ב"כ האישה: והאם היא היום נהנית בווינגטון או טנסי שזה השמות החדשים?
- הגב' ג'ניפר: לא" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 16.7.2020, עמ' 460 ש' 2-24, עמ' 461-464, עמ' 465 ש' 1-11, הכל בתרגום מאנגלית).

139. כפי העולה מתשובותיה הסתומות של הגב' ג'ניפר, שינוי שמות הנאמנויות אינו אלא פונקציה לטשטוש טביעת אצבעו של האיש כבעלים האמיתיים של הנאמנות ו/או להסתיר את קיום הנאמנות מעיני האישה, אשר הייתה נהנית עובר לשינוי השם.

140. אשר על כן, אני קובע כי האישה הוכיחה הרבה מעבר למאזן ההסתברות הנדרש במשפט אזרחי את בעלותו של האיש על שבע הנאמנויות הנ"ל (בשמותיהן המשתנים מעת לעת).

### ג.3.3 – שווי רכושם המשותף של הצדדים:

141. האישה הציגה הערכת שווי של הנאמנויות אשר האיש אישר את בעלותו בהן (שמותיהן אשר השתנו מעת לעת: קרן אלסקה, אריזונה, יוטה, נבאדה, אריזונה, טנסי, וירג'יניה ו-ווישינגטון) באמצעות מסמכים שאיתרה.

142. על פי נתונים שהאיש בעצמו מסר לחברת ניהול הנאמנויות פלורידה, הוכיחה האישה כי שווין של שלוש מתוך הנאמנויות שעלה בידה לאתר מסמכים הנוגעים אליהן – קרן אלסקה, אריזונה ונבאדה – הגיע **לכ-42 מיליון דולר** בשנת 2011 (ר' נספח 20 לסיכומי האישה). יוזכר כי מדובר בשלוש נאמנויות בלבד מתוך מצבת הנכסים הענפה שניהל האיש לטענתה במהלך חייהם המשותפים.

143. עוד ובנוסף, איתרה האישה מספר דוחות כספיים מאת חברת ניהול הנאמנויות ורמונט (אשר שירותיה נשכרו על ידי האיש במקום קרן אורגון) הנושאים את חתימת האיש, ומהם עולה כי שווי שתי נאמנויות, אריזונה ונבאדה לרבות חברות הבת המוחזקות על ידן עמד על סך מצטבר של 19,578,858 בשנת 2012 ועל סך של **24,126,636 דולר** בשנת 2015 (ר' נספח 54 ונספח 21 לסיכומי האישה, בהתאמה). בנוסף, איתרה האישה דוחות כספיים נוספים של חברת ורמונט משנת 2014 ובהם מפורט שווי שלוש חברות בת נוספות המוחזקות על ידי נאמנות נבאדה (בשווי 9,830,584 דולר) ו-11 חברות בת נוספות המוחזקות על ידי נאמנות אריזונה (בשווי 11,241,131 דולר) – יחד, שווי חברות הבת הנוספות נכון לשנת 2014 עמד על סך מצטבר של **21,071,715 דולר** (ר' נספח 55 לסיכומי האישה).

144. לפיכך, בהיעדר כל ראיה אחרת מצד האיש, אשר, כאמור, לא מסר כל מידע, חשף כל קלף או הציג כל ראיה מטעמו באשר לגובה ההון המשפחתי עובר לסכסוך (מלבד אמירתו החוזרת כי לא היה כזה) – מצאתי כי יש לקבל את הערכת האישה בנושא שווי

רכושם המשותף של הצדדים מלפני פרוץ הסכסוך ולקבוע כי יש לה זכאות למחציתו - הן מכוח הפיכת נטלי הבאת הראיה, הן מכוח דוקטרינת הנזק הראייתית, בהינתן כי הוכח כי היה בידי האיש למנוע את הנזק והוא בחר שלא, וכלה בפסיקה לפי כלי האומדנה. כל אחד מאלה וכולם ביחד נמצאים באמתחתי כעת ומאפשרים לי להגיע להכרעה.

145. בהחלטתי מיום 21.8.2019, חזרתי על מושכלות היסוד לפיהן חלה על האיש חובה מוחלטת ובלתי מסויגת למסור, במסגרת תצהירו, גילוי מלא של כלל נכסיו וזכויותיו מכל מין וסוג שהוא. כמו כן, התריתי באיש כי ככל שלא יעשה כן, תהא רשאית האישה לטעון כל טענה בעניין – וזו עשתה כך בהתאמה. כידוע, בהיעדר נתונים מספיקים, בית המשפט רשאי לעשות שימוש בכלי האומדנה ולפסוק כמיטב השפיטה.

לעניין סמכותו האמורה של בית המשפט, ר' גם [בע"מ 7172/12 פלוני נ' פלונית](#) (פורסם בנבו: 24.12.2012) וההפניות שם: "**המבקש משיג נגד קביעת בית המשפט לענייני משפחה לקבוע חלק מן התמורה שקיבל בעבור עיסוקיו ושהסתירה מהמשיבה, על דרך האומדנה. קשה להלום טענה זו, שאין בה אלא היתממות, לאחר שהמבקש לא חשף בפני בית המשפט נתונים באשר להכנסותיו. האומדנה הוא כלי שאינו בלתי ראוי בכגון דא, פסיקה על פי האומדן שכיחה ונעשה בה שימוש בתחומי משפט שונים**".

146. ברור כי תחת נסיבות מקרה זה יהיה זה בלתי סביר בעליל לסבור כי מינוי מומחה יסייע לגלות את שווין של החברות ואת שווים של מקלטי המס. למותר לציין כי בית המשפט לא קיבל ולו מסמך בודד מאת האיש או מידע אחר שיש בו להצביע על זכויות אמיתיות של האיש ו/או של אותם מקלטי מס ו/או תאגידים כך שיהיה זה מופרך לקוות כי מה שלא נעשה במשך כתשע שנים ייעשה באמצעות מינוי מומחים, לא כל שכן, כאשר אין חברות הרשומות בישראל.

147. בהינתן כל הנ"ל, אינני רואה כל מנוס אלא מלעשות שימוש בכלי האומדנה דלעיל, בהתחשב בפרטי המידע שנמסרו לבית המשפט, בשים לב לשווי המוערך במועדים שונים, בהתחשב בהתנהלותו של האיש וביתר העניינים שעלו במסגרת ההליך שבפני.

148. כאמור לעיל, האיש הסתיר באופן מובהק את מסת הנכסים המשותפים לו ולאשה וכל הידוע הוא רק מתוך מסמכים שהצליחה האשה להשיג. תחת נסיבות אלה, הדעת נותנת כי לא מן הנמנע שקיימות זכויות רבות נוספות שבשליטתו של האיש ואשר נותרו עלומות במסגרת ההליך שבפני. נזכיר כי אין מדובר באיש שהחזיק בשליטתו בחברה בודדת או

אפילו בשתי חברות, אלא האיש שעשה שימוש בחברות רבות, במקלטי מס לא מעטים, במקומות שונים בעולם כך שלחלוטין לא יהיה זה מופרך לטעון כי עדיין רב הנסתר על הגלוי.

149. על מנת לנסות ולהתחקות אחר שווי הנאמנויות (לרבות החברות הרשומות תחתיהן), מצאתי לערוך את תחשיב האומדנה הבא בהתאם לנתונים הידועים על שווי שתיים מהנאמנויות, כפי שהובאו לעיל:

| שנה  | שם הנאמנויות      | שווי מצרפי<br>במיליוני<br>דולרים | שינוי באחוזים                                                  |
|------|-------------------|----------------------------------|----------------------------------------------------------------|
| 2012 | Arizona<br>Nevada | 19.6                             | -                                                              |
| 2014 | Arizona<br>Nevada | 21.1                             | 7.5%<br>(על פני שנתיים – חלק מחברות<br>הבת תחת הנאמנויות בלבד) |
| 2015 | Arizona<br>Nevada | 24.1                             | 14%<br>(על פני שנה)                                            |

150. אמנם הנתונים הם חלקיים בלבד (כפי שהובא לעיל, עליית השווי הרשומה בין 2012 ל-2014 היא ביחס רק לחלק מהחברות הרשומות תחת כל אחת משתי הנאמנויות, כך שסביר שהעלייה בפועל הייתה גבוהה יותר) – אך ניתן לראות בבירור כי שווי הנאמנויות עלה משמעותית במהלך השנים. חשוב מאוד לומר, כי הדוחות מהם הופקו הנתונים לשנת 2014 מציינים חברות שונות תחת שתי הנאמנויות מהחברות המצוינות תחת אותן שתי נאמנויות בדוחות מהן הופקו הנתונים לשנת 2015. מכאן, כי שווי המלא המוערך של נאמנויות אריזונה ונבאדה עמד בשנת 2015 על כ- 45.2 מיליון דולר.

151. כזכור, האיש הודה כי שבע נאמנויות הוקמו במהלך נישואי הצדדים. משידוע לנו כי שמה של נאמנות נבאדה שונה וכיום היא קיימת תחת שני שמות (ווינגטון וטנסי), הערכת השווי של 45.2 מיליון דולר מתייחסת, בעצם, לשלוש מתוך שבע הנאמנויות: Arizona, ווינגטון וטנסי. מכאן, שלמעשה אין לנו נתונים אודות שווי ארבע הנאמנויות הנותרות

קרן אלסקה (זאת, למעט שווי בית המגורים תחת חברת אלבמה הרשומה תחתיה לטענת האיש), יוטה, אריזונה, וירג'יניה. כמובן, הדעת נותנת שלא מן הנמנע כי קיימות נאמנויות נוספות על אותן שבע נאמנויות, עם שווי בצדן, אשר לא עלה בידי האשה לאתר. האשה טענה בסיכומיה כי האיש הכמין ממנה סכום נוסף שלא פוחת מ-30 מיליון דולר, ולכך אתייחס להלן.

152. לאחר שנחשפתי לחומר הראיתי הרב שבתיק בית המשפט, ולאחר שפניתי שוב לעדותו הפתלתלה ואף השקרית של האיש, אני בדעה כי הערכת השווי שצינה האשה ביחס לכספים הנסתרים (30 מיליון דולר) עושה חסד גדול עם האיש, שכן אם שלוש נאמנויות בלבד שוות מעל 45 מיליון דולר, הרי שבנקל ניתן לאמוד את שווי כל שבע הנאמנויות שהקים האיש במהלך הנישואין ב-100 מיליון דולר לכל הפחות, הוא הסכום הכולל בו נקבה האשה בכתב תביעתה – והיא אף כללה בתוכו את שווי בית המגורים שהוערך על ידה בכ-25 מיליון דולר.

153. כאמור לעיל, לאיש ניתנו כל ההזדמנויות בעולם לגלות ולפרט על אודות מצבת הרכוש המשותף ואולם הוא בחר במודע ובכוונת מכון שלא לעשות כן. האיש ידע היטב בכמה העריכה האשה את שווי הרכוש המשותף, והערכת שווי זו לא גרמה לו למסור פרטים לסתור את טענותיה. הניסיון מלמד כי לא אחת, בעלי דין נמנעים מלמסור פרטים על אודות רכוש ו/או הכנסות שיש להם, בין היתר, מאחר והצד השני העריך בחסר את אותו רכוש ו/או הכנסות. לא מן הנמנע כי הלך מחשבתו של האיש היה כזה שלכל היותר, בית המשפט יפסוק לאשה את הסכום הנגזר מהערכת השווי שמסרה ופסיקה זו עדיפה על פסיקה שתתבסס על נתוני אמת שהוא היה מוסר.

154. במסגרת הליך משפטי, ניתנת לכל צד האפשרות לשטוח את טענותיו ובין היתר לסתור את טענות יריבו. צד אשר מחליט באופן מודע לוותר על אפשרות למסור נתונים שנמצאים רק אצלו הוא מגלה דעתו שלקח בחשבון פסיקה שתתבסס על הנתונים שמסר הצד שכנגד ואין זה חשוב כל כך אם נתוני האמת פחותים או זהים לנתוני הצד שכנגד. העיקר הוא, שבעל הדין בחר במודע שלא לומר אמת ולא למסור פרטים ותחת נסיבות אלו, הפסיקה אשר תתבסס על נתוני הצד שכנגד תהיה מחויבת מציאות.

155. על כן ומן המקובץ – נוכח הימנעותו השיטתית של האיש בהמצאת מידע ומסמכים הנמצאים בשליטתו הבלעדית, ניסיונות ההסתרה, הפרות חובת הגילוי, השפעה על עדה



(הגב' ג'ניפר) שלא למסור מידע, סירוב להעיד עדים בעלי מידע חיוני והנזק הראייתי הכבד שגרם לאישה במהלך ההליך, **מצאתי לקבל את מלוא גרסת האישה לפיה היקף הרכוש המשפחתי, לא כולל בית המגורים (שהוערך על ידי האישה בכ-25 מיליון דולר נכון לשנת 2016), עומד על סך של 75 מיליון דולר.**

156. כאמור לעיל, ביני לביני, ומתוך התעמקות בכלל החומרים שבתיק בית המשפט, כמו גם ההתנהלות וההסתרה, אני בדעה שהונו של האיש עולה בהרבה על הסכום שננקב על ידי האשה וככל שהאיש היה חושף את מלוא הונו – וכפי שלא עשה זאת בעבר רק תמים יסבור שיאות לעשות זאת בעתיד – כלל וכלל לא מן הנמנע שהונו היה **גבוה משמעותית** מההון שננקב על ידי האשה.

157. יחד עם זאת, מאחר ואין לפסוק לטובת תובע מעבר למה שתבע, לא אפסוק מעבר לזאת.

158. במהלך ההליך, טענה האישה כי האיש יכול בנקל להוציא את הכספים מהנאמנויות לו רצה בכך, ואילו האיש טען מנגד כי לא ניתן להוציא את הכספים מתוך הנאמנויות שכן אלו מתנהלות באופן עצמאי ובלתי-תלוי בו. כפי שהובא לעיל בהרחבה, האיש שולט בנאמנויות ומכוון אותן על פי צרכיו ורצונותיו המשתנים ובאמצעות מספר קונסטרוקציות שונות המאפשרות לו לתמרן את ההון שבתוך כל נאמנות, להעבירו ממקום למקום, למנות ולפטר בעלי תפקיד בנאמנויות – הכל לצרכיו האישיים. עם זאת, על מנת להוכיח את טענותיהם המנוגדות בנושא הגישו שני הצדדים לתיק חוות דעת של דין מדינת ניו-יורק לעניין היות נאמנויות רכוש משותף של בני זוג שעומד לחלוקה, אם לאו.

159. אמנם, קבעתי לעיל כי דיונונו יהא בהתאם לדין מדינת ישראל ולא מצאתי בדין כל איסור לחלוק בכספים הנמצאים בנאמנות כלשהי, מעבר לצורך, ומטעמים אקדמיים בלבד – אתייחס לאמור בחוות הדעת שהגישו שני הצדדים באשר ליכולת או לאי-היכולת לראות בנכסים שבנאמנות בלתי-הדירה כנכסים ברי-חלוקה בראי הדין במדינת ניו-יורק.

160. חוות הדעת מטעם האישה הוגשה על ידי עו"ד גדעון רוטשילד ממשרד Moses & Singer (להלן: **ח"ד מוזס אנד זינגר**). חו"ד מוזס אנד סינגר נערכה תחת הנחה עובדתית שהציבה האישה, לפיה הנאמנויות הוקמו ומומנו באמצעות רכוש משותף של הצדדים. בחוות דעת זו נקבע כי בהתאם לחוק יחסי המשפחה במדינת ניו-יורק, Domestic Relations Law (להלן: **DRL**), ישנה הנחה סטטוטורית לפיה כלל הרכוש שנצבר על ידי אחד מבני הזוג במהלך הנישואין, אלא אם הוא נפרד במפורש, הוא רכוש משותף ועל הצד המבקש להתגבר על הנחה זו נטל ההוכחה כי הכנס שבמחלוקת הוא רכוש נפרד.

בנוסף, צוין בחו"ד מוזס אנד זינגר כי לפי פסיקת בתי המשפט בניו יורק יש לפרש הוראה זו בהרחבה בכדי לתת תוקף למושג של 'שותפות כלכלית' של יחסי הנישואין.

161. כך, על פי חו"ד מוזס אנד זינגר, אם נאמנות בלתי הדירה מכילה רכוש משותף, קיימת חזקה ניתנת לסתירה כי השווי הכספי של נכסי הנאמנות מהווה רכוש משותף שיש לבצע בו חלוקה שוויונית. בנוסף, במצב בו מעמד אחד מבני הזוג כנהנה בנאמנות מתבטל ברגע שנפתח הליך גירושין, בעוד שמעמדו של בן הזוג האחר נותר כשהיה, בית המשפט בניו יורק יקבע כי יש לחלק את השווי הכספי של הנכסים שבנאמנות באופן שווה בין בני הזוג. יתרה מכך, בחו"ד מוזס אנד זינגר נקבע כי מסקנה משפטית זו אינה תלויה בשאלה אם ניתן יהיה להגיע לנכסים הספציפיים של הנאמנות ואם אלה נמצאים תחת סמכות השיפוט של בית המשפט, שכן השווי הכספי של הנאמנויות, ולא נכסי הנאמנויות עצמם, ייפסק במסגרת חלוקת רכוש שוויונית.

162. חוות הדעת מטעם האיש, אשר התייחסה לחו"ד מוזס אנד זינגר, הוגשה על ידי עו"ד ג'ד גרייפר ממשרד Cohen Clair Lans Greifer Thorpe & Rottenstreich (להלן: חו"ד גרייפר). חו"ד גרייפר נערכה תחת הנחות עובדתיות שהציב האיש, לפיהן הנאמנויות הוקמו ומומנו בידיעתה ובהסכמתה של האישה ובעזרת רכושו של האיש שקדם לנישואין. בחו"ד גרייפר נקבע כי בניגוד לאמור בחו"ד מוזס אנד זינגר, בהתאם ל-DRL נכסים שהועברו לנאמנות בלתי הדירה במהלך הנישואים יהיו בדרך כלל פטורים מחלוקה או איזון משאבים בהליך גירושין עתידי בהיעדר ראיות להתנהלות פסולה בהקמת הנאמנות. זאת, אפילו בהנחה כי הנאמנויות מומנו על ידי רכוש שנצבר במהלך הנישואין, כטענת האישה, ולא רק בהנחה כי הנאמנויות מומנו על ידי נכסים שקדמו לנישואין, כטענת האיש.

163. כך, בחו"ד גרייפר נטען כי ניהול נכסי נאמנות, ובכללו החלטה לביצוע חלוקה למי מהנהנים, נתון לשיקול דעתם הבלעדי של הנאמנים וכי בהיעדר ראיות להתנהלות פסולה בהקמת הנאמנות, נכסים שהועברו לנאמנות בלתי הדירה למטרות לגיטימיות (תכנון עיזבון, שיקולי מס, הגנת נכס וכיו"ב) לא יוכפפו לחלוקה או איזון משאבים אף אם תנאי הנאמנות מעדיפים לכאורה את אחד מבני הזוג על פני האחר. זאת, בפרט כאשר בן הזוג השני היה מודע לתנאי הנאמנות הרלוונטית והסכים להם, וכאשר אין ראיות לכך שאחד מבני הזוג פעל בניסיון להונות את משנהו לטובת עצמו. כן צוין בחו"ד גרייפר כי נטל

ההוכחה באשר להתנהלות פסולה כאמור מוטל על הצד הטוען להכללת נכסי הנאמנות במסגרת חלוקה או איזון משאבים.

164. בין אם נלך לפי חוות הדעת שהוגשה על ידי האישה, ובין אם נלך לפי חוות הדעת שהגיש האיש – התוצאה היא זהה. השוני העיקרי בין שתי חוות הדעת נעוץ בשאלה האם הרכוש הצטבר בתקופת הנישואין אם לאו, וכפי האמור לעיל – נקבע על ידי, בין היתר בראי הודאת האיש בחקירתו וראיות תומכות שהציגה האישה, כי שבע הנאמנויות הנדונות בפסק דין זה (וסביר שאף נאמנויות נוספות) הוקמו במהלך נישואי הצדדים. מכאן, כי אם נלך לפי חוות דעת האיש, ניתן יהיה לכלול את שווי הנאמנויות בין הצדדים כרכוש משותף אם ישנן ראיות להתנהלות פסולה בהקמת הנאמנות ו/או לכך שבן זוג אחד פעל בניסיון להונות את משנהו לטובת עצמו. במקרה דנן, הוכח באותות ובמופתים כי האיש פעל ללא לאות בניסיונות חוזרים ונשנים להונות את האישה לטובת עצמו ולהדירה מזכויותיה בנאמנויות.

165. אף אם תאמר כי ההתנהלות הפסולה צריכה להיות במועד הקמת הנאמנות ולא במועד מאוחד יותר, עדיין, הקמת נאמנות תחת כללים אשר האיש בלבד יכול לשנות ולפיהם האישה בלבד יכולה להיות מודרת מכלל רכושה היא הקמה בחוסר תום לב מובהק ותחת התנהלות פסולה בעליל. מעבר לכך, וכתוספת בלבד, ברי כי הקמת הנאמנויות כולן נועדה להכמין רכוש וזכויות מפני רשויות המס (ור' לעניין זה טענת האיש בס' 16 לתצהיר עדותו הראשית לפיה גם האישה "נהנתה" מכך שרשויות המס בארה"ב לא "תפסו" את הרכוש שבנאמנויות) – מה שמתכתב עם התנאי של התנהלות פסולה.

166. אשר על כן ומכל המקובץ, לא מצאתי לשנות ממסקנתי דלעיל ואף מצאתי לה חיזוקים בדיון הזר.

167. במסגרת טענותיה של האישה, טענה לכך שיש לבצע חלוקה לא-שוויונית של הרכוש המשותף בהתאם לסעיף 8.2 לחוק יחסי ממון (ולחלופין לפצותה על פערי כושר ההשתכרות בין הצדדים בדרך של תשלום אחד או תשלומים עתיים). עוד טענה האישה כי יש להותיר בבעלותה המלאה את הכספים המצויים בחשבון הבנק שלה בבנק Credit Suisse. בשים לב להילוכו הפגום של האיש, אני נעתר לדרישת האשה ומורה כי הכספים שבבעלותה בבנק הנ"ל יוותרו לבעלותה וזאת כדי להוות משקל נגדי (אם כי מופחת) לכל אותם כספים שמחזקים על ידי האיש ושלא באו לידי ביטוי בפסק דין זה.

168. בשים לב לתוצאת פסק דין זה ולעובדה כי, למעשה, התביעה התקבלה במלואה כאשר חלק מהסכום הפסוק נערך על דרך אומדנה, בחרתי שלא לעשות שימוש [בסעיף 8.2](#) לחוק יחסי ולא לפסוק תשלום נוסף לאישה בגין פערי כושר השתכרות.

#### ד'- הוצאות ההליך:

169. ברע"א [7650/20](#) Magic Software Enterprises Ltd נ' פאיירפלאי בע"מ (פורסם בנבו, 28.12.20) נפסק כי: "הבסיס לפסיקת הוצאות אינו עונשי או נזיקי, כי אם חיוב מכוח הדין המקנה שיקול דעת לבית המשפט... נקודת המוצא היא כי בעל דין שאינו זוכה בהליך יחויב בהוצאותיו הריאליות של הצד שכנגד שזכה. הדבר נועד למנוע חיסרון כיס של הצד הזוכה; להרתיע תובעים בכוח מנקיטת הליכי סרק; ולעודד נתבעים בכוח להימנע מהתגוננות סרק מפני תביעה ראויה... עם זאת, פסיקת הוצאות בשיעור ריאלי כפופה להיותן סבירות, מידתיות והכרחיות לניהול ההליך... פסיקת הוצאות משפט מיועדת אפוא לאזן בין זכות הגישה לערכאות לבין שיקולים מוסדיים, ובהם מניעת תביעות סרק, שאיפה למניעת ניהול מכביד של ההליך או שימוש בהליך שלא בתום לב... על כן, שיעור ההוצאות הראוי נקבע תוך בחינת כל מקרה לגופו, תוך התחשבות במספר נתונים, ביניהם: אופן ניהול ההליך; היחס בין הסעד שנתבקש והסעד שנתקבל לבין שיעור ההוצאות; מורכבות התיק וחשיבותו; היקף העבודה שהושקעה על ידי בעל הדין בהליך; ושכר הטרחה ששולם בפועל או שבעל הדין התחייב לשלמו... ההוצאות צריכות להיות פרופורציונליות להליך עצמו ולמהותו, שכן בכך יש כדי למנוע הטלת עלות-יתר על המפסיד להליך ולעודד ניהול הליך ראוי על ידי הזוכה..." (שם, ס' 9-10 לפסק הדין).

170. בהתאמה, נקבע [בתקנה 151\(א\)](#) [לתקנות סדר הדין האזרחי תשע"ט](#) - 2018 (להלן: התקנות) כי תכלית חיוב בעל דין בהוצאות היא "לשפות את בעל הדין שכנגד על הוצאותיו בהליך בהתחשב בתוצאותיו, במשאבים שנדרשו לניהולו ובהתנהלות בעלי הדין". במסגרת שומת ההוצאות, נדרש בית המשפט לבטא את "האיזון הראוי שבין הבטחת זכות הגישה לערכאות, הגנה על זכות הקניין של הפרט ושמירה על שוויון בין בעלי הדין" ([תקנה 151\(ב\)](#) לתקנות). כמו כן, [תקנה 151\(ג\)](#) לתקנות החדשות מתייחסת באופן מפורש לפסיקת הוצאות לבעל דין שעשה שימוש לרעה בהליכי משפט וקובעת כי בית המשפט "רשאי לחייבו בהוצאות לטובת הנפגע או לטובת אוצר המדינה ובנסיבות מיוחדות אף את בא כוחו".

171. האשה צירפה לסיכומיה ריכוז תשלומים ששילמה לב"כ והסכם שכ"ט אשר בהתאם להם, שילמה האשה עד כה למעלה מ 1.5 מיליון ₪ כשכר טרחה וכן התחייבה לשאת באחוזים נוספים שייגזרו מתוצאת פסק הדין (בין 4 ל 6 אחוזים בתוספת מע"מ בהתאם לסכומים).

172. אזכיר כי תוצאת פסק דין זה, מזכה את האשה בסכום של כ 50 מיליון דולר, בהנחה ששווי הבית יקבע להיות כפי שהוערך על ידי האשה.

173. בשים לב להלכה בדבר פסיקת הוצאות משפט ושכ"ט עורכי דין ובשים לב להתנהלות חסרת תום הלב של האיש מתחילתו של ההליך ועד לסופו, ובהתחשב בכך כי נדרשו מהאשה משאבים משמעותיים שאין מדרכו של בית המשפט להיחשף אליהם ברגיל, אני סבור כי פסיקת ההוצאות לא אמורה, אלא חייבת, להלום את כל הנ"ל וליתן ביטוי לסבל, לעוגמת הנפש ולהתמודדות הסיזיפית של האשה וב"כ ברבות השנים מול האיש אשר עשה כל שלאל ידו כדי למנוע מתן פסק דין זה.

174. לאחר ששקלתי היטב בדבר ולאחר שנתתי דעתי הן לסכומים שנתבעו אל מול הסכומים שנפסקו ובעיקר להתנהלות, מצאתי לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לאשה שכ"ט ב"כ בסך כולל של 2,500,000 ₪. אני ער לכך כי לא מדובר במלוא הסכומים ששילמה האשה ו/או שהתחייבה לשלם ויחד עם זאת, מצאתי לפסוק את הסך הנ"ל כמשקף שכר טרחה סביר בנסיבות העניין. עוד ובנוסף, מצאתי לפסוק לטובת האשה בעבור שכר עדים, כילוי זמן ואגרות סכום גלובאלי של 100,000 ₪ נוספים.

#### ה - סיכומם של דברים:

175. כמאמר כב' השופט י' עמית (כתוארו אז) בת"א (חי') 426/02 בנימין לקרץ נ' דקל הכרמל מהנדסים יועצים בע"מ (פורסם בנבו, 14.2.2006): "למרות אורכו של מסענו, אפשר ונותרו עדיין מספר שיבולים בפאת השדה שהמגל המשפטי לא הגיע אליהן, אך הנקודות העיקריות נבחנו והגיעה עת סיום" (שם, עמ' 60 לפסק הדין), כך גם בפסק דין זה. ההליך שבפני התאפיין בריבוי טענות, מסמכים וכל דבר שניתן להביאו בפני בית המשפט. מטבע הדברים, לא ניתן ואף לא צריך, ליתן ביטוי לכל מסמך ולכל טענה וטענה, ובפסק דין זה נעשה מאמץ להביא את עיקרם של הדברים הנדרשים לצורך פסיקה בשני העיקרים: בית המגורים והנאמנויות.

176. **באשר לבית המגורים** - כאמור לעיל, המדובר בבית מגורים משותף של האיש ושל האשה שרשום באופן פיקטיבי על שם אלבמה ולפיקר, הרישום יתוקן בהתאם. כפועל יוצא, ניתן צו לפירוק השיתוף בבית המגורים וב"כ הצדדים יודיעו בתוך 7 ימים האם ברצונם שאמנה אותם ככונסי נכסים למכירת הבית לכל המרבה במחיר. מאחר ומדובר בבית מגורים משותף, כל הכספים שהתקבלו מהשכרת הבית לאחר הפירוד הם כספים

משותפים לשני הצדדים וחזקה על הצדדים כי יפעלו בהתאם וייתרו תביעות נוספות בעניין.

177. **באשר לנאמנויות** – כאמור לעיל, האשה זכאית לקבל מאת האיש סך השווה ל 37.5 מיליון דולר. ככל שהאשה תממש זכות שקלית של האיש, הרי ששער הדולר יהיה כפי שעריו כיום או שעריו במועד המימוש, לפי הגבוה אצל האיש לא יערים קשיים מפני המימוש.

178. בטרם נעילה אני מוצא לפנות אל האיש בדברים הבאים: במשך שנים זה החליט לפעול כפי שפעל וזאת כדי לסכל ולמנוע כל אפשרות לחלוקת צודקת או כל חלוקה של ההון המשפחתי, לצער, ללא הצלחה. כולי תקווה כי משניתן פסק דין זה ישכיל האיש להבין כי מימוש מהיר וביושר של פסק דין זה איננו רק לטובת האשה, אלא גם לטובתו ולטובת הילדים המשותפים.

179. אשר על כן ומכל המקובץ, הריני להורות כדלהלן:

1. התביעה מתקבלת ואני מורה באשר לבית המגורים כאמור בסעיף 176 לעיל.
2. לתשלומי איזון, ישלם האיש לאשה סך השווה ל 37.5 מיליון דולר, כפי המגגנון הקבוע בסעיף 177 לעיל.
3. הכספים הרשומים ע"ש האשה כאמור בסעיף 167 לעיל, יוותרו לבעלותה.
4. הנתבעים ישלמו לתובעת, ביחד ולחוד, שכל"ט ב"כ בסך כולל של 2,500,000 ₪ וכן בעבור הוצאותיה סך נוסף של 100,000 ₪.
5. פסק הדין מותר בפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
6. התיק ייסגר.

ניתן היום, ו' תמוז תשפ"ה, 02 יולי 2025, בהעדר הצדדים.

יהורם שקד 54678313-/  
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה